

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

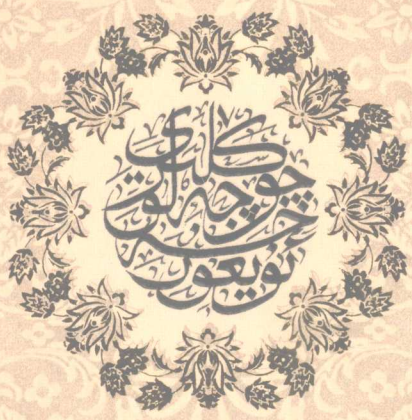
6

— شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى —

مۇقاۋا رەسىمىنى سىزغۇچى : مەمەت ئابدۇرېھىم
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى : مەمەت نەۋبەت

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى
www.uighurkitap.com

ISBN 978-7-228-12035-2

9 787228 120352 >

定价: 12.00 元

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

6

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى»
تەھرىر ھەيئىتى نەشرگە تەييارلىغان

— شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى —

图书在版编目(CIP)数据

维吾尔民间故事. 6: 维吾尔文/《维吾尔民间文学大典》编委会编. —乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2008. 11
(维吾尔民间文学大典)
ISBN 978-7-228-12035-2

I. 维… II. 维… III. 维吾尔族—民间故事—作品集—中国—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I277.3

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2008)第 177980 号

策 划	阿不都热合曼·艾白, 艾合买提·伊明
责任编辑	艾合买提·伊明
责任校对	阿布勒孜·阿巴斯 等
封面设计	买买提·诺贝提
出版发行	新疆人民出版社
地 址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
电 话	(0991)2827472
邮 编	830001
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
印 刷	乌鲁木齐八家户彩印有限公司
开 本	880×1230 毫米 1/32
印 张	5
版 次	2008 年 11 月第 1 版
印 次	2008 年 11 月第 1 次印刷
印 数	1—5000
定 价	12.00 元

---

6 — ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

نەشىرگە تەييارلىغۇچى : «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» تەھرىر ھەيئىتى
پىلانلىغۇچىلار : ئابدۇراخمان ئەبەي ، ئەخمەت ئىمىن
مەسئۇل مۇھەررىرى : ئەخمەت ئىمىن
مەسئۇل كوررېكتورى : ئابلىز ئابباس قاتارلىقلار
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى : مەمەت نەۋبەت
نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى : شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
ئادرېسى : ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر
تېلېفون : 0991-2827472
پوچتا نومۇرى : 830001
ساتقۇچى : شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى
باسقۇچى : ئۈرۈمچى باجياخۇ رەڭلىك باسما چەكلىك شىركىتى
فورماتى : 880×1230 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى : 5
نەشرى : 2008 - يىلى 11 - ئاي 1 - نەشرى
باسمىسى : 2008 - يىلى 11 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىراژى : 1-5000
كىتاب نومۇرى : ISBN 978-7-228-12035-2
باھاسى : 12.00 يۈەن

مۇھەررىردىن

ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى باي ۋە گۈزەل بىر خەزىنە. ئۇيغۇر خەلقى ئۆزىنىڭ بېسىپ ئۆتكەن ئۇزاق تارىخىي تەرەققىياتى جەريانىدا، ئۆزىنىڭ مىللىي تىلىنى، ئورپ - ئادىتىنى، مىللىي مەدەنىيىتىنى، جۈملىدىن باي، گۈزەل ۋە پارلاق ئېغىز ئەدەبىياتى ئۇزۇن تارىخقا، باي، چوڭقۇر مەزمۇنغا، ئۆزىگە خاس مىللىي ئۇسلۇب ۋە مىللىي شەكىلگە ئىگە بولۇپ، كۆزنى قاماشتۇرۇپ تۇرىدىغان بىر رەڭدار گۈلشەن. ئۇ ئۆزىنىڭ مەزمۇنىنىڭ چوڭقۇرلۇقى، بايلىقى ۋە كەڭلىكى بىلەن، شەكىلىنىڭ خىلمۇخىللىقى ۋە گۈزەللىكى، تۈرنىڭ كۆپلۈكى بىلەن كۆزگە ئالاھىدە چېلىقدۇ.

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى يۇقىرىقىدەك ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ ئومۇملاشقان بىر تۈرى ھېسابلىنىدۇ. ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى ئېغىزدىن ئېغىزغا، ئەۋلادتىن ئەۋلادقا كۆچۈش جەريانىدا خەلق ئاممىسى تەرىپىدىن پىششىقلىنىپ، ۋەقەلىكى تاۋلانغان، نەتىجىسى روشەن ھەم ئۈمىدۋار، تىلى تەسىرلىك ۋە گۈزەل بولۇپ يېتىلگەن. ھەممىمىزگە مەلۇم، چۆچەك پېرسوناژلىرى بولغان، بىر پۈتۈن ۋەقەلىككە ئىگە نەسرىي ئەسەر. ئۇ ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەرقانداق بىر تەرىپىنى ئەكس ئەتتۈرەلەيدۇ. ئۇ ئىجتىمائىي رېئاللىقنىڭ ئەمگەكچى خەلق مېڭىسىدىكى

ئىنكاسى، ئەمگەكچى خەلق تۇرمۇشىنىڭ، ئىدىيە - ھېسسىياتىنىڭ، غايە ۋە ئارمىنىنىڭ بەدىئىي ئىپادىسى. چۆچەكلەر ئاساسەن رېئالزىملىق بولىدۇ، ئۇنىڭدا يەنە ئاكتىپ روماننىڭ قىيىنچىلىقى ئىپادىسىمۇ بولىدۇ. ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىمۇ شۇنداق.

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىدە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئاق كۆڭۈللۈكى، ھەقىقەتپەرۋەرلىكى، ئەمگەكچان روھى، ساغلام ۋە گۈزەل ئەخلاقىي پەزىلىتى، ۋەتەنپەرۋەرلىكى، قەيسەرئانە كۈرەش قىلىش ئىرادىسى، شۇنداقلا ئېسىل ئارزۇ - ئارمانلىرى ئىپادىلەنگەن. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئوبراز ئارقىلىق ئىپادىلىنىپ، كىشىلەرگە ياخشى بىلەن ياماننى، ھەق بىلەن ناھەقنى، ئۆز بىلەن دۈشمەننى، خۇنكۈلك بىلەن گۈزەللىكنى پەرق ئېتىشكە ياردەم بېرىدۇ. بىز بۇنىڭدىن خەلق چۆچەكلىرىنىڭ مۇئەييەن تەربىيىۋى رولىنى بايقىۋالالايمىز.

شۇنى قەيىت قىلىشقا بولىدۇكى، خەلق چۆچەكلىرىنىڭ بالىلارغا بولغان تەربىيىۋى رولى تېخىمۇ زور بولىدۇ. بالىلار كىچىكىدىن تارتىپلا خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى، جۈملىدىن چۆچەكلەرنى ئاڭلىسا، ئۇلارنىڭ يۇمران قەلبىدە ياخشىلىق، ھەققانىيلىق، گۈزەللىك، ھاياتنى ۋە تەبىئەتنى سۆيۈش ئىستىكى ئويغىنىدۇ.

خەلق چۆچەكلىرىنىڭ تۇرمۇشى، تارىخىنى بىلىش ۋە چۈشىنىشتىكى رولى، خەلق تىلىنى ئۆگىنىشتىكى رولى، گۈزەللىك قارىشىنى يېتىلدۈرۈشتىكى ئېستېتىكىلىق رولى، كۆڭۈل ئېچىش رولىنىمۇ ئۇنىڭ تەربىيىۋى رولىدىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدۇ. يۇقىرىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئۆزئارا باغلانغان، ئۆزئارا گىرەلەشكەن، سىڭىشىپ كەتكەن، بىر - بىرىنى تولۇقلىغان ۋە ئۆزئارا ماسلاشقان. بۇ خەلق چۆچەكلىرىنىڭ خەلق

تۇرمۇشى بىلەن قان - گۆشتەك زىچ مۇناسىۋىتى بارلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.

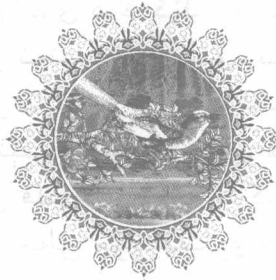
خەلق چۆچەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان خەلق ئۇيغۇر ئەدەبىياتى يېزىق شەكىللىنىشتىن بۇرۇنلا ۋۇجۇدقا كېلىپ نۇرغۇن ئەسىرلەر مابەينىدە ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ يۈردى. يېزىق شەكىللەنگەندىن كېيىن ئۇنىڭ تەرەققىياتى يەنىلا توختاپ قالغىنى يوق. كېيىنكى مەزگىللەردە نۇرغۇن ئەللەردە خەلق چۆچەكلىرى يىغىپ خاتىرىلىنىپ، ئۇنىڭ يوقىلىپ كەتمەي داۋاملىق مۇكەممەللىشىشىگە كاپالەتلىك قىلىندى. بۇ ئىش بىزدە بۇرۇن ئانچە - مۇنچە ئىشلەنگەن بولسىمۇ، رەسمىي ئىشلەش ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 50 - يىللىرىدا باشلاندى دېيىشكە بولىدۇ. ئازادلىقتىن كېيىن ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى بىرقانچە توپلام قىلىپ ئىشلەنگەندى. 80 - ، 90 - يىللارغا كەلگەندە ئېلىمىز بويىچە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى توپلاش، رەتلەش، نەشر قىلىش دولقۇنىنىڭ تۈرتكىسىدە شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى ناھىيىلىرىگىچە خەلق چۆچەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى كەڭ كۆلەمدە يىغىلدى، رەتلەندى ۋە مەخسۇس توپلاملار نەشر قىلىندى. مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدا بۇ ئەسەرلەر قايتا - قايتا سېلىشتۇرۇش، رەتلەش، تاللاش ئارقىلىق سىستېمىلاشتۇرۇلۇپ زور ھەجىملىك «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» ۋۇجۇدقا كەلدى. قولىڭىزدىكى 23 قىسىملىق «ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى» دەل مۇشۇ ئىلمىي ئەمگەكنىڭ مېۋىسى.

بۇ بىر يۈرۈش كىتابقا سېھرىي چۆچەكلەر، تۇرمۇش چۆچەكلىرى، چېچەنلەر ھەققىدىكى چۆچەكلەر، ھەجۋىي چۆچەكلەر، تېپىشماقلىق چۆچەكلەر، ھايۋانلار ھەققىدىكى چۆچەكلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان 300 دىن ئارتۇق چۆچەك

كىرگۈزۈلگەن ۋە مۇناسىپ قىزىقارلىق قىستۇرما رەسىملەر سەپلەنگەن.

ئىشنىمىزكى، بۇ بىر يۈرۈش كىتاب خەلقىمىزنىڭ مەدەنىيەت تۇرمۇشىنى تېخىمۇ بېيىتىدۇ ۋە رەڭدار قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىلىرىنىمۇ مول ۋە رەڭدار ماتېرىيال مەنبەسى بىلەن تەمىنلەيدۇ، ئۇلار بۇ كىتابلىرىمىزدىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى سىياسىي، تارىخىي، ئەخلاقىي، دىنىي ۋە ئېستېتىكىلىق قاراشلىرىنى، ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىي تۇرمۇشىنى، ئۆرپ - ئادەت ئالاھىدىلىكلىرىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم يىپ ئۈچى ۋە ئىلھامغا ئېرىشەلەيدۇ. بىزنىڭ بۇ كىتابلارنى نەشرگە تەييارلاشتىكى ئاساسىي مۇددىئايىمىزمۇ دەل مۇشۇ.

مۇندەججە

- 1..... مەلىكە ئايتىللا بىلەن شاھزادە رەۋەيدۇللا.....
- 39..... خاسىيەتلىك ئالما .....
- 69..... سىرلىق چۈش .....
- 87..... شاھزادە بىلەن ئالۋاستى .....
- 92..... خىسلەتلىك گۈل .....
- 97..... بېلىقچىنىڭ قىزى .....
- بېلىقچى يىگىت، ئالتۇن بېلىق ۋە ئاچ كۆز
- 102..... پادىشاھ .....
- 113..... مىس باش .....
- 128..... «جەبرائىل» ھەققىدە قىسسە .....

مەلىكە ئايىتللا بىلەن شاھزادە رەۋەيدۇللا

زاماننىڭ زامانىسىدا قاراخان ئىسىملىك بىر پادىشاھ ئۆتكەنكىن، ئۇ تارىم دەرياسىنىڭ ۋادىسىدىكى كەڭ يۇرتلارغا شاھلىق قىلىدىكەن، يۇرت سوراقتا قاتتىق ئىكەن. قاراخان بىر كۈنى تەختتە ئولتۇرسا، ساقلى قىچشقان. دەك بوپتۇ. ئۇ ساقاللىرىنى سىيپاپ تاتلاپتۇ، بىراق قىچىش تاتلىغانسىرى ئەدەپ كېتىپتۇ. ئۇ ئىلاجىسىز ساقال تارغىقىنى ئېلىپ تاراپتۇ، تارغاقنىڭ تىللىرى ئارىسىغا بىر نىمجان يۈرگە بالىسى ئىلىشىپ چىقىپتۇ. پادىشاھ ئۇنى تۈ- تۈۋىلىپ، مۇنداق ئويلاپتۇ: «شۇنچىلىك بىر كىچىك جانىۋار - نىڭ چىقىشى نېمىدېگەن زەھەرلىك - ھە؟ ! ئۇ كالىچىلىك ياكى تۆگىچىلىك بولسا، قانچىلىك ئازابلىغان بولار ئىدى؟!» شۇ چاغدا بىر ئىش بىلەن ئوڭ قول ۋەزىرى ئوردىغا كىرىپ كەپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭ سالام - تەزىمىنى ئىلىك ئېلىپ، ئاندىن مۇنداق دەپتۇ:

— سەن ئۇزۇن يىللاردىن بېرى مېنىڭ پادىشاھلىق سەلتەنىتىمدە بەخت - سائادەتكە، ئىززەت - ھۆرمەتكە سازا- ۋەر بولۇپ ياشاپ كېلىۋاتسەن. بۈگۈن مەن ساڭا بىرنەرسىنى ئامانەت قويمەن، ئۇنى ئوبدان ساقلىشىڭ، قاچان لازىم دې- سەم، دەرھال قولۇمغا ساق - سالامەت تاپشۇرۇپ بېرىشىڭ

كېرەك. ئىش مېنىڭ كۈتكىنىمدەك بولسا، سېنى كۆپلەپ مال -
دۇنيا بىلەن تارتۇقلايمەن، ئەگەر ئۇنداق بولمىسا، قاتتىق
جازالايمەن.

ئوڭ قول ۋەزىر:

— بولىدۇ، پادشاھئالەم! — دەپ تىزلىنىپ ھۆرمەت
بىلدۈرۈپتۇ.

پادشاھ ۋەزىرگە ھېلىقى تۇتۇۋالغان بۈرگە بالىسىنى بې-
رىپتۇ. ئوڭ قول ۋەزىر ئۇنى پادشاھنىڭ قولىدىن ھۆرمەت
بىلەن تاپشۇرۇۋېلىپ، ئوردىدىن كەينىچە چىقىپ كېتىپتۇ،
ئۇنى قانداق ساقلاشنى بىلەلمەي ئويغا پىتىپتۇ، ئويلىغانسېرى
بېشى قېتىپتۇ. بۇ ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمىسا، پاد-
شاھنىڭ قاتتىق جازاسىغا ئۇچرايدىغانلىقىدىن ئەنسىرەپ،
قورققىنىدىن بەدەنلىرى بەزگەكتەك تىترەپ كېتىپتۇ. ئۇ
غەمگە پېتىپ ئولتۇرغاندا، تالادىن كىچىك قىزى يۈگۈرۈپ
كىرىپ كەپتۇ. قىز دادىسىنىڭ پەرىشان ھالىنى كۆرۈپ:

— دادا، سزگە نېمە بولدى؟ — دەپ سوراپتۇ.
— بالام، سەن سورىما، مەن ئېيتماي، — دەپتۇ ۋەزىر.
— دادا، نېمە ئىش بولسا ماڭا ئېيتىڭ، — دەپ يالۋۇز.
رۇپتۇ قىز.

— ئېيتساممۇ سەن مېنىڭ ھالىمغا يېتەلمەيسەن.
— دادا، مەن چوقۇم سىزنىڭ ھالىڭىزغا يېتىمەن.
ۋەزىر بۇ قىزنىڭ چىڭ تۇرۇۋالغانلىقىغا قاراپ، بۈرگىنى
كۆرسىتىپ:

— قىزىم، پادىشاھ بۇنى ماڭا مۇددەتسىز ئامان - ئېسەن
ساقلاپ بېرىشىم ئۈچۈن بەردى. چىڭ تۇتسا ئۆلۈپ قالىدۇ،
بوش تۇتسا قېچىپ كېتىدۇ. ئۇنى قانداق ساقلاشنىڭ ئامالىنى
بىلەلمەي باش قاتۇرۇۋاتمەن، — دەپتۇ.

— ۋاي دادا، بۇ ئىشقىمۇ باش قاتۇرۇپ ئاۋارە بولامسىز؟ —
دەپتۇ قىز كۈلۈپ، — ئۇنى ساقلاش بەكمۇ ئاسان. بىر دانە
چوڭ ساندۇق ياستىسىز، ئۇنى تېرىق ئۇنى بىلەن توشقۇزد-
سىز، بۈرگىنى شۇنىڭ ئىچىگە قويۇپ بېرىپ، ئاغزىنى ھىم
بېكىتىپ قويسىڭىز ياشاۋىرىدۇ.

ۋەزىر قىزنىڭ كۆرسەتكەن ئەقلىگە ئاپىرىن ئوقۇپتۇ.
خىزمەتچىلىرى ئارقىلىق بىر ياغاچچىنى چاقىرىپ كېلىپ
ساندۇق ياستىپتۇ، ئۇنى تېرىق ئۇنى بىلەن تولدۇرۇپتۇ، ئى-
چىگە بۈرگىنى قويۇپ بېرىپ ئاغزىنى ھىم بېكىتىپتۇ.
ئارىدىن يەتتە يىل ئۆتۈپتۇ. بۈرگە پادىشاھنىڭمۇ، ۋەزىر-
نىڭمۇ يادىدىن چىقىپ قاپتۇ. بىر كۈنى قاراخان تەختتە ئول-
تۇرۇپ دۆلەت ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقانكەن، ساقىلى
قىچىشقاندەك بوپتۇ، ساقىلىنى سىيپاپ تاتلاپتىكەن، قىچىد-
شش تېخىمۇ كۈچىيىپ كېتىپتۇ. ئۇ چىدىيالىي تارغىقىنى
ئېلىپ تاراپتۇ، تارغاقنىڭ تىللىرى ئارىسىغا بۇرۇنقىغا ئوخ-

شاشلا بۈرگىنىڭ نىمجان بالىسى ئىلىشىپ كېتىپتۇ. پادىشاھ بۇنى كۆرگەندە، ئوڭ قول ۋەزىرگە بېرىپ قويغۇ. بۇرچىنى دەرىھال يادىغا كەپتۇ. ئۇ يېنىدا ئولتۇرغان ئوڭ قول ۋەزىرىنىڭ ئامانەتنى سورايتۇ. ئوڭ قول ۋەزىر پادىشاھنىڭ نېمىنى ئامانەت قويغانلىقىنى يادىغا ئالماي تەمتىرەپ قاپتۇ. بۇنى كۆرۈپ پادىشاھنىڭ رەڭگى بىردىنلا ئوڭۇپ، دەپتۇ:

— ئامانەتنى دەرىھال تاپشۇر، بولمىسا...

ئوڭ قول ۋەزىر نائىلاج ئۈچ كۈنلۈك مۆھلەت سورايتۇ، پادىشاھ ماقۇل بوپتۇ. ئوڭ قول ۋەزىر ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ ئۇزاق ئويلىنىپتۇ، لېكىن ھېچ نەرسە يادىغا كەلمەپتۇ. ئەمدى ئەجلىم توشقان ئوخشايدۇ، دەپ يىراق - يېقىن، ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنى يىغىپ، ئۇلار بىلەن رازىلىق ئېلىشىپ، پادىشاھنىڭ جازاسىنى كۈتۈپتۇ. بۇ جەرياندا گېلىدىن غىزامۇ ئۆتمەي، بىر ئەت - بىر سۆڭەك بولۇپ قاپتۇ. دادىسىنىڭ بۇنداق ئېچىنىشلىق ھالىنى كۆرگەن كىچىك قىزى:

— دادا، بېشىڭىزغا نېمە كۈن چۈشتى؟ — دەپ سورايدۇ.

تۇ. ۋەزىر:

— قىزىم، سەن سورىما، مەن ئېيتماي. ئاخىرقى ئۆم-

رۇمدە مېنى ئۆز مەيلىمگە قويغىنا! — دەپتۇ. قىز دادىسى-

نىڭ ئۈنمىغىنىغا قارىماي كوچىلاپ سوراۋېرىپتۇ. ۋەزىر ئا-

خىر بولالماي، پادىشاھ قويغان ئامانەتنىڭ نېمىلىكىنى بىلە-

مەي شۇ كۈنگە قېلىۋاتقانلىقىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. قىز دادى-

سىنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ قاققلاپ كۈلۈپتۇ، ئاخىردا:

— دادا، ئېسىڭىز نەگە كەتتى؟ پادىشاھنىڭ قويغان ئاما-

نتى ھېلىقى بۈرگە ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ.

بۈرگە ۋەزىرنىڭ يادىغا شۇ چاغدىلا كەپتۇ، قىزىنىڭ ئەقلى-

گە يەنە بىر قېتىم ئايرىن ئوقۇپتۇ، پادىشاھنىڭ جازاسىدىن قۇ-

تۇلغانلىقىدىن خۇشال بوپتۇ. ئۇ دەرھال ساندۇقنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئاغزىنى ئېچىپ قارىسا، بۈرگە تېرىق ئۇنىنى يەپ شۇنچىلىك چوڭىيىپتۇكى، گويا بىر قويچىلىك بولۇپ كېتىپتۇ، بۇنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ، ئۆز كۆزلىرىگە ئىشەنمەپتۇ. ۋەزىر پادىشاھ بەرگەن مۆھلەت توشقاندىن كېيىن، ساندۇقنى خىزمەتچىلىرىگە كۆتۈرگۈزۈپ ئوردىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. ئامانەتنى پادىشاھقا ئامان - ئېسەن تاپشۇرۇپتۇ. پادىشاھ بۇنىڭدىن خۇشال بولۇپ، ئوڭ قول ۋەزىرگە يېڭى تون، ئالتۇن - كۈمۈش سوۋغات قىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن پادىشاھنىڭ كۆڭلىگە بىر جىن كىرىپتۇ. ئۇ ئوردا قاسساپلىرىنى چاقىرغۇزۇپ، بۈرگىنىڭ تېرىسىنى سويغۇزۇپتۇ. كاتىپلىرىغا تۆۋەندىكى بىر ئېلاننى يازغۇزۇپتۇ:

«تامغا چاپلانغان بۇ تېرىنىڭ قايسى ھايۋاننىڭ ئىكەنلىكىنى كىم تونۇپ ئېيتىپ بەرسە، ئۇنى كويغۇغۇل قىلىمەن. كىمكى تونۇيمەن دەپ ئوتتۇرىغا چىقىپ ئېيتىپ بېرەلمىسە جازالىنىدۇ، مال - دۇنياسى مۇسادىرە قىلىنىدۇ!»

قاراخان بۈرگە تېرىسى بىلەن ئېلاننى تۆت كوچىنىڭ ئاغزىغا چاپلاتقۇزۇپتۇ. بۇ خەۋەر ھەش - پەش دېگۈچە مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىغا تارقىلىپتۇ.

قاراخاننىڭ بىر مەلىكىسى بار ئىكەن. ئۇنىڭ چىرايىنى ئايدا، ئەتىۋارلىقنى تىلغاغا ئوخشىتىپ، «ئايتىللا» دەپ ئىسىم قويغانىكەن. ئۇ كۈندۈزى يا كېچىسى سەيلە قىلىپ راۋاققا چىقسا، كۈن بىلەن ئاي ئۇنىڭ جامالىدىن خىجىل بولۇپ بۇلۇتلار ئارىسىغا كىرىپ كېتىدىكەن.

مەلىكىنىڭ تەرىپىنى ئاڭلىغان نۇرغۇن شاھزادىلەر، بەگزادىلەر، بايۋەچچىلەر ئۇنىڭغا غايىبانە ئاشىق بولۇپ يۈرۈپتۇ. ئەتراپتىكى پادىشاھلارنىڭ شاھزادىلىرى ئەلچى ئەۋەتكەن

بولسىمۇ، مەلىكە ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسىغا ئۇنىمىپتۇ. مەلىكە نى قولغا كەلتۈرۈش نىيىتىگە كەلگەن شاھزادەنىڭ ئىسمىنى بىلمەيدىكەن، بۇ يەردە بىر ئايەت يازىد: «ئۇلارنىڭ ئىسمىنى بىلمەيدىكەن، بۇ يەردە بىر ئايەت يازىد:»
لەر، بايۋەچچىلەر ۋە ئادەتتىكى يىگىتلەر ئېلان بىلەن بىر تەرىپى چاپلانغان جايغا كېلىپ ئۆزلىرىنى تىزىمغا ئالدۇرۇپ، تېرىنى كۆزىتىشكە باشلاپتۇ، لېكىن بۇلاردىن ھېچكىم تونۇپ بېرەلمەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار زىندانغا تاشلىنىپتۇ.

بىر جۈمە كۈنى پادىشاھ بىلەن مەلىكە تۆت كوچا ئاغزىدىكى راۋاقتا تاماشا كۆرگىلى كەپتۇ. ئاق تون كىيگەن يىگىتلەر مەسچىتتىن يېنىپ بۇ يەرگە قاراپ كېلىشكە باشلاپتۇ. بۇلارنى كۆرگەن ئەھلى جامائەت ئۇلارنىڭ ئالدىنى توسۇپ: — ھاي يىگىتلەر، ياش تۇرۇپ بىھۇدە ئازاب چەكمەڭلار، ئارقاڭلارغا قايتىپ كۈننىڭ سېرىقىنى كۆرۈڭلار، — دەپ نەسھەت قىپتۇ. يىگىتلەر بىردەكلا:

— جاندىن كەچمىگۈچە جانانغا يەتكىلى بولمايدۇ. بىز بۈگۈن يا بۇ تېرىنى تونۇپ بېرىپ مەلىكىنى ئالىمىز، يا تونۇپ بېرەلمەي، پادىشاھنىڭ زىنداندا ئارام تاپمىز، — دەپ ئۇناشماپتۇ. بەختكە قارشى ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسى ئۇنى تونۇپ بېرەلمەپتۇ، ھەممىسى زىندانغا تاشلىنىپتۇ. مەلىكە ئايىتىلا بۇ ھالنى كۆرۈپ قاتتىق ئېچىنىپتۇ، ئۇ دادىسىنىڭ بۇ قىلىشىدىن يىرگىنىپتۇ. بۇنداق ئىشنى كۆزۈم كۆرمىسۇن، دەپ راۋاقتىن چۈشۈپ ھەرەمگە قايتىپ كېتىپتۇ، ھەرەمدە غەزەپكە چىكىپتۇ، پىگە پايلىماي:

«ئى خۇدا، مېنى نېمىشقىمۇ تۆرەلدۈرگەنسەن؟! ئاتام مېنى ئوتتۇرىغا چىقىرىپ قويۇپ، شۇ بۈرگىنىڭ تېرىسىنى تونۇپ بېرىش — بېرەلمەسلىكىنى شەرت قىلىپ، نۇرغۇن بىگۇناھانلارنى قىيىناۋاتىدۇ. سەن قۇدرىتىڭنى ئىشقا سېلىپ، مېنى رىزقىم قوشۇلغان بىر يىگىتكە ئاتا قىلىپ، بۇ شەرت

مەندە ئويۇنغا خاتىمە بەرگىن!» دەپ تىلەپتۇ. ئەمدى گەپنى باشقا جايدىن ئاڭلاڭ: بۇ شەھەردە ھىم ئاتلىق بىر جادۇگەر بولۇپ، ئۇمۇ مەلىكە ئايتىلانىڭ پىراقىدا كۆيۈپ يۈرگەنىكەن، لېكىن ئۆز جېنىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن پەقەت ئوتتۇرىغا چىقالماپتۇ. شۇنداقتىمۇ كېچە - كۈندۈز يوشۇرۇن ھالدا مەلىكە ئايتىللا - نىڭ ھەرىمى ئەتراپىغا كېلىپ تىڭ - تىڭلاپ يۈرۈپتۇ. مەلىكە ئايتىلانىڭ ھەرىم ئىچىدە غەزەپ بىلەن سۆزلەۋاتقان ۋاقتى جادۇگەر ھىمنىڭ تىڭ - تىڭلاۋاتقان ۋاقتىغا توغرا كېلىپ قاپتۇ. ئۇ مەلىكىنىڭ ئاغزىدىن بۈرگە تېرىسى ئىكەنلىكىنى ئاڭلىۋېلىپ، خۇشاللىقتىن ئاغزى قۇلىقىغا يېتىپتۇ. ئۇ دەرھال پادىشاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۆزىنىڭ ھېلىقى تېرىنى تونۇپ دەپ بەرمەكچى ئىكەنلىكىنى ئىزھار قىپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭغا: — نېمىنىڭ تېرىسى؟ قېنى ئېيتىپ باق! — دەپتۇ.

جادۇگەر ھىم: پادىشاھنىڭ تېرىسى — پادىشاھنىڭ تېرىسى، بۇ بۈرگىنىڭ تېرىسى بېرىپتۇ.

قاراخان پادىشاھ ۋەدىسىدىن يانالمى، خەلقىئالەم مەلىكىنى جادۇگەر ھىمغا بەرمەكچى بوپتۇ. توي كۈنلىرى قىنلاپ قاپتۇ. مەلىكە ئايتىللا جادۇگەرگە تېگىشكە رازى بولماي، نېمە قىلىشنى بىلەلمەي بېشى قېتىپتۇ.

قاراخاننىڭ بىر دۆلدۈلى بار ئىكەن، ئۇ گەپ ئوقىدىكەن، ياخشى كۆرگەن كىشىلىرىگە يېقىندىن ياردەم قىلىدىكەن. مەلىكە ئايتىللا ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ مەسلىھەت سوراپتۇ. ئات:

— بۈگۈن كەچتە كىشىلەرنىڭ ئايىغى بېسىققاندا مېنى مېنىپ قاچ، مەن سېنى چوقۇم ئۇنىڭدىن قۇتۇلدۇرىمەن. شەرتم شۇكى، ماڭا قامچا سالمايسەن، يانچۇقۇڭغا بىر دانە تارغاق، سۈزگۈچ، ئەينەك سېلىۋالسەن، — دەپتۇ.

مەلىكە ئايتىللا ماقۇل بوپتۇ. ئۇ تۈن يېرىمدا ئاتنى ئېغىلىدىن يېشىپ چىقىپ مېنىپ، يادىدا يوق ئالدىراپ كېتىپ بىر قامچا ئۇرغانىكەن، ئات ئۇچقاندەك چېپىپ كېتىپتۇ. ئەگەر قامچا ئۇرۇلمىغان بولسا، ئات ھاۋادا ئۇچىدىكەن.

جادۇگەر ھىم مەلىكە ئايتىللاننىڭ قاچقانلىقىنى بىلىپ دەرھال ئارقىسىدىن قوغلاپتۇ ۋە تاڭ يورۇي دېگەن چاغدا يېتىد. شۇ يېرىدا مەلىكە ئايتىللا ئارقىسىغا قاراپ، جادۇگەر ھىمنىڭ يېتىشىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ ئاتقا ئېيتىپتۇ. ئات مەلىكىگە:

— دەرھال تارغاقنى يەرگە تاشلا! — دەپتۇ. مەلىكە تارغاقنى تاشلاپتۇ، شۇ ھامان كەينىدە دېڭىز پەيدا بوپتۇ. ئات بىلەن مەلىكە شۇ ماڭغانچە قوشچوققا دېگەن گۈزەل شەھەر دائىرىسىگە يېتىپ كەپتۇ. بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى قەمتۇر شاھنىڭ رەۋەيدۇللا دېگەن بىر شاھزادىسى بار ئىكەن. ئۇ

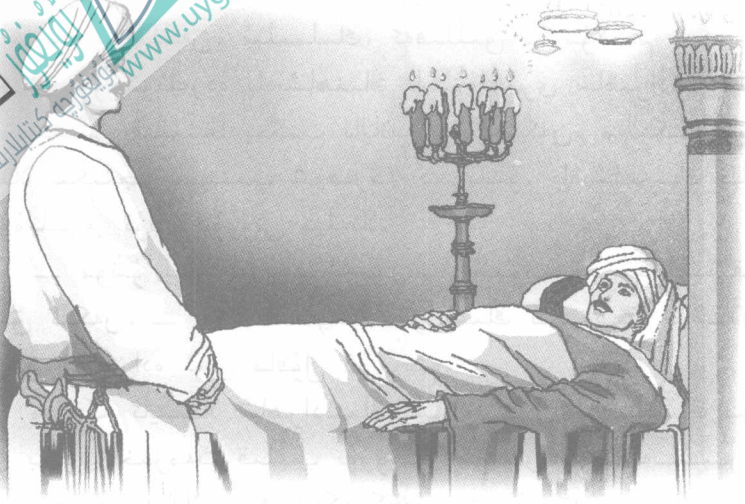
چىراي ۋە قەددى - قامەتتە بۇ يۇرتتا بىر ئىكەن، ئەقىل - پاراسەتتە يېتىلگەن، بىلىملىك، ئەقىللىق ۋە مۇلايىم يىگىت ئىكەن. شۇ كۈنلەردە پادىشاھنىڭ ياساۋۇللىرى شاھزادىنىڭ خىزمىتىنى قىلىشقا يىگىت تاللاپ يۈرگەنىكەن. مەلىكە ئاي - تىللا يىگىتچە ياسىنىپ شەھەرگە كىرىپتۇ. پادىشاھنىڭ يا - ساۋۇللىرى ئۇنى كۆرۈش بىلەنلا:

— مۇشۇ يىگىت شاھزادىمىزنىڭ خىزمىتىنى قىلىشقا لايىق ئىكەن، — دەپ تاللاپ، شاھزادىنىڭ ئالدىغا باشلاپ كەپتۇ، شاھزادە ئۇنى ماقۇل كۆرۈپتۇ.

مەلىكە ئايىتىلا شاھزادىنىڭ قىرىق خىزمەتچىسىنىڭ بىرى بولۇپ خىزمەت قىلىپ يۈرۈپتۇ. كۈنلەر ئۆتكەنسېرى شاھزادە رەۋەيدۇللا «يىگىت»كە كۆيۈپ قاپتۇ، ئەمما شاھزادە كۆڭلىدە ئوغۇل بالغا كۆيۈپ قالغىنىم قانداق بولغىنى؟! دەپ ھەيران قېلىپ، كىشىلەرگە سىرىنى ئېيتىشتىن ئۈيدىن لىپ يۈرۈپتۇ. كۆيۈك ئوتى بارغانسېرى ئۇلغىيىپ گېلىدىن ھېچ نەرسە ئۆتمەي، سارغىيىپ دەرىمىدىن كېتىشكە باشلاپتۇ. پادىشاھ شاھزادىنىڭ ھالىنى كۆرۈپ ئەنسىرەپ، مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى داڭلىق تېۋىپلارنى ئەكەلدۈرۈپ داۋالدى. تىپتۇ، لېكىن شاھزادە پەقەت شىپا تاپالماپتۇ. ئۇ تېخىمۇ ئاجىزلاپ، باغرىنى نەم يەرگە يېقىپ ياتىدىغان ھالغا كېلىپ قاپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادىشاھ تېخىمۇ غەمگە چۈشۈپ، يەنە تېۋىپ ئىزدەش بىلەن ئاۋازە بوپتۇ.

شاھزادىنىڭ خوجا باقى ئاتلىق ئەڭ يېقىن بىر دوستى بار ئىكەن. شاھزادە دادىسىغا ئوشۇقچە ئاۋازچىلىك سالغانلىقى ئۈچۈن، دوستىنى بىر پىنھان جايغا چاقىرىپ مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي دوستۇم، دادام مېنى ئاغرىپ قالدى دەپ داۋالتىپ، بىكار ئاۋازە بولۇۋاتىدۇ. مەن ئاغرىپ قالمىدىم... مەن ساق.

— ئۇنداق بولسا، شاھزادەم، ساڭا نېمە بولدى؟

— ھېچ نەرسە بولمىدى.

— نېمە سىرىڭ بولسا يوشۇرماي ئېيت، بىز تەييار!
 شاھزادە قايتا گەپ قىلماي ئىككىلىنىپ جىم بولۇپ

قاپتۇ. خوجا باقى ئارىدىكى جىملىقنى بۇزۇپ:

— ئەي شاھزادە، ئىككىمىز قىيامەتلىك دوستلارمىز،

دوستلار بىر - بىرىدىن سىرىنى يوشۇرسا، خۇدا راۋا كۆرەر -
 مۇ؟ — دەپتۇ.

— ئەي دوستۇم، — دەپتۇ شاھزادە، — سېنىڭ دېگىنىڭمۇ

توغرا، شۇنداق بولسىمۇ ئېيتىشتىن خىجىل بولۇۋاتمەن...

— خىجىل بولىدىغان نېمىسى بار؟ تارتىنماي ئېيت!

شاھزادە دوستىغا يۈز كېلەلمەي، سىرىنى ئېيتىشقا مەج -

جۇر بولۇپ مۇنداق دەپتۇ:

— مېنى شۇ ھالغا كەلتۈرگەن بىر ئىش بار، مەن ساڭا

ئېيتاي، ھازىرچە ئىككىمىزنىڭلا ئارىسىدا قالسۇن، بولامدۇ؟
— بولىدۇ، شاھزادەم، — دەپتۇ خوجا باقى.
شاھزادە دوستىنىڭ ۋەدىسىگە ئىشىنىپ، بىر قىزىرىپ —
بىر تاتىرىپ:

— دوستۇم، ئوغۇل بالغا كۆيۈپ قاپتۇ دەپ، مېنىڭدىن
كۈلمىگىن، مەن خىزمەتچىلىرىم ئىچىدىكى ھېلىقى يىگىتكە
كۆيۈپ قالدۇم... — دەپ سىرنى ئېيتىپتۇ.

— شاھزادەم، — دەپتۇ خوجا باقى، — بۇنى ئەيب دەپ-
گىلى بولمايدۇ. ئۇ يىگىت ئەرەنچە ياسىنىۋالغان قىز بولۇشى
مۈمكىن، بۇنى بەلكىم سېنىڭ يۈرىكىڭ تۇيغاندۇ. مېنىڭچە،
سىناپ باقساق، قىز ياكى يىگىتلىكى بىردەمدە ئايان بولىدۇ.

— قانداق سىناپ باقىمىز؟

— سىنايدىغان ئامال كۆپ، پەقەت سەنلا رۇخسەت قىلساڭ.

— ئۇنداق بولسا، سەن ھازىردىن باشلاپ سىناپ كۆرگىن!

— بولىدۇ.

خوجا باقى بىر خىزمەتچى يىگىتنى چاقىرىپ، ئۇنىڭ
قولغا پۇل تۇتقۇزۇپ، بازاردىن ھەر خىل يىپ، ئاق رەخت،
يىڭنە سېتىۋېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. يىگىت بۇيرۇلغان نەر-
سىلەرنى ئېلىپ كەپتۇ. خوجا باقى خىزمەتچى يىگىتلەرنى
يىغىپ، ئوتتۇرىغا پورەكلەپ ئېچىلغان بىر قىزىلگۈلنى قويۇپ
مۇنداق دەپتۇ:

— ھازىر سىلەر مۇشۇ گۈلنى بىر پارچە رەختكە كەش-
تىلەپ چىقىسىلەر، كىم ئەينەن كەشتىلەپ چىقسا مۇكاپات
بېرىلىدۇ.

خوجا باقى ئۆز قولى بىلەن خىزمەتچى يىگىتلەرگە ئاق
رەخت، ھەر خىل يىپ، يىڭنە تارقىتىپ بېرىپتۇ.
خىزمەتچى يىگىتلەر گۈلنى كەشتىلەشكە كىرىشىپتۇ.

مەلىكە ئايتىللا بىر ئىشنى باھانە قىلىپ ئاتنىڭ قېشىغا كېلىپ، ئۇنىڭدىن قانداق قىلىشنى سورايتۇ.

— ئۇلار سېنى سىنماقچى بولۇۋاتىدۇ، — دەپ ئۆزىنىڭ گۈلى سەت كەشتىلە، يىغىنە ئىشنى قوپال قىل، سۇرۇپ قىلساڭ ئۆزۈڭنى يوشۇرۇپ قالالايسەن.

مەلىكە ئايتىللا ئاتنىڭ مەسلىھىتىنى ئاڭلاپ، يىگىتلەر- نىڭ قېشىغا قايتىپ كېلىپ، ئىشنى ئات دېگەندەك قىپتۇ. بۇنى كۆرگەن شاھزادە دوستىغا:

— يىڭىنى تۇتۇشىغا، قىلغان ئىشلىرىغا قارىغاندا بۇ قىز ئەمەس، ئوغۇل بالىكەن، — دەپتۇ، مەقسىتىمگە يېتەلمەيدىغان بولدۇم دەپ ئويلاپ، روھى ئاۋۋالقىدىنمۇ بەك چۈشۈپتۇ، مۇھەببەت پىراقى ھەددىدىن ئېشىپ، ئۆزىنى باسالماي ھوشىدىن كېتىپتۇ. خوجا باقى شاھزادىنىڭ بېشىنى يۆلەپ، يۈزىگە مۇزدەك بۇلاق سۈيى سېپىپ، بۇرنىغا خۇشبوي نەرسە- لەرنى پۇرتىپ، تەسلىكتە ھوشىغا كەلتۈرۈپتۇ ۋە مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي دوستۇم، ھازىرچە كۆڭلۈڭنى يېرىم قىلما، ئۆزۈڭنى چىڭ تۇت. ئايال زاتىنىڭ قىرىق تۆگىگە يۈك بولىدەنغان ھېلىسىنى بىلمەمسەن؟ ئۇ بەلكىم ئۆزىنى يوشۇرۇپ قېلىش ئۈچۈن شۇنداق قىلىۋاتقاندۇ. بىزمۇ بوش كەلمەي يەنە سىناپ كۆرۈپ باقايلى.

— يەنە قانداق سىنايمىز؟ — سورايتۇ شاھزادە.

— بۈگۈن كېچە، — دەپتۇ خوجا باقى، — يىگىتلەرنى شىراب ئىچىپ كۆڭۈل ئېچىشقا ئۇيۇشتۇرمىز، تاكى ئۇ مەست بولغۇچە شىراب ئىچىشنى توختىتىپ قويمىمىز، مەست بولغاندىن كېيىن كېيىنكى يېشىپ كۆرسەكلا ئاشكارا بولمامدۇ؟

شاھزادە دوستىنىڭ ئەقلىگە ئاپىرىن ئوقۇپتۇ. مۇلازىملار

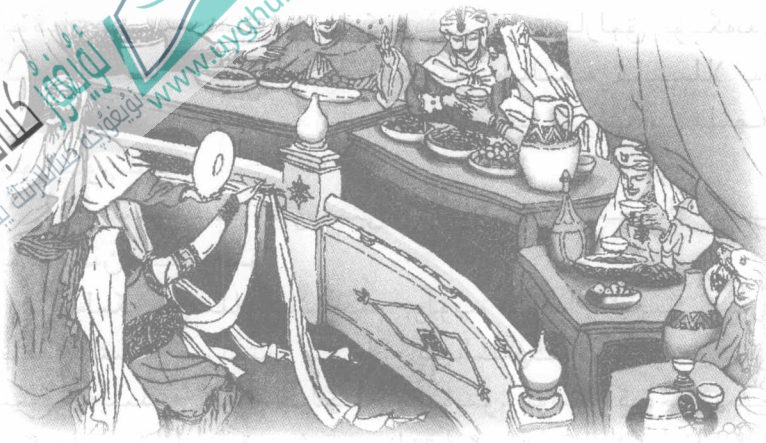
كۆڭۈل ئېچىش تەييارلىقىغا كىرىشىپتۇ، تەييارلىق پۈتكەندىن كېيىن كۆڭۈل ئېچىش باشلىنىپتۇ. مەلىكە ئايتىلا يەنە بۇ سورۇندىن چىقىپ، ئاتنىڭ قېشىغا بېرىپ مەسلەھەت سورايتۇ. ئات:

— ئېتىمنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن دەپلا ئىچسەڭ مەست بولمايسەن، — دەپتۇ.

مەلىكە ئايتىلا خاتىرجەم بولۇپ، كۆڭۈل ئېچىش سورۇ- نغا قايتىپ كىرىپتۇ. شارابىلار پىيالىلەرگە قۇيۇلۇپ، بىر- نىڭ كەينىدىن بىرى كەلگىلى تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ كۈچى بىلەن يىگىتلەر بارغانچە قىزىشىپ، ناخشا ئېيتىپ، ئۇسسۇل ئوي- نىشىپ، مەيداننى بىر ئاپتۇ. شاراب قۇيۇش توختىماپتۇ. يى- گىتلەر مەست بولۇشۇپ، بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى يىقىلىشقا باشلاپتۇ. ئارىدا پەقەت مەلىكە ئايتىلا ئاتنىڭ دېگىندەك ئىچىپ مەست بولماپتۇ، قارىسا، شاھزادە بىلەن خوجا باقى ئۇنىڭغا يەنە ھاراق قۇيغىلى تەمىشلىپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئاي- تىلا تالاغا چىقىشنى باھانە قىلىپ سورۇندىن ئايرىلىپ، ئات- نىڭ قېشىغا كەپتۇ، قارىغۇدەك بولسا، ئات سۇغا چۆمۈلگەن- دەك بولۇپ، تۈكلىرىدىن تەر تامچىلاپ تۇرغۇدەك. ئايتىلا بۇ ھالىنى كۆرۈپ، ئاتقا ئىچى ئاغرىپ نېمە بولغانلىقىنى سوراپ- تۇ. ئات:

— ساڭا بېرىۋاتقان شارابىنى مەنلا ئىچتىم، ئەمدى مەن بولالمايۋاتىمەن. ساڭا يەنە شاراب بېرىشسە: «يالغۇز ئىچكەن شاراب، بولار جانغا ئازاب» دەپ، ئۇلارنىمۇ ئىچشكە تەكلىپ قىلغىن، — دەپتۇ.

مەلىكە ئايتىلا «بولىدۇ» دەپ سورۇنغا قايتىپ كىرىپتۇ. شاھزادە بىلەن خوجا باقى ئۇنىڭغا پىيالىنى توشقۇزۇپ شاراب تۇتۇپتۇ. مەلىكە پىيالىنى ئەدەپ بىلەن قولغا ئېلىپ، ئات

ئۆگەتكەن گەپلەرنى ئېيتىپ بولۇپ، ئاندىن كېيىن مۇنۇ بې-
يىتنى ئوقۇپتۇ:

بۇلبۇل سايرار نەدە چىمەنسىز؟
دۇلدۇل مەنەر نەدە يۈگەنسىز؟
ئەي شاھزادەم، ئېيتىپ بېقىڭچۇ،
شاراب ئىچىلەر نەدە يارەنسىز؟

شاھزادە «يىگىت» ئوقۇغان بۇ بېيىتنى ئاڭلىغاندىن كې-
يىن، چۆلدە قالغان كىشى سۇ تېپىپ ئىچكەندەك، تاڭ سە-
ھەردە بۇلبۇلنىڭ ئۇنىنى ئاڭلىغاندەك خۇشال بولۇپ، روھى
كۆتۈرۈلۈپ كېتىپتۇ، ئۆزىنىڭمۇ پىيالىنى توشقۇزۇپ شاراب
ئىچكۈسى كەپتۇ، دوستىغا پىيالىلەرگە توشقۇزۇپ شاراب قۇ-
يۇشنى بۇيرۇپتۇ، بۇ ئۈچەيلەن راھەتلىنىپ ئىچىشىپتۇ.
شاھزادە قىزىپ روھى كۆتۈرۈلگەندىن كېيىن، قولىغا
شاراب توشقۇزۇلغان پىيالىنى ئېلىپ «يىگىت» كە قاراپ مۇنۇ
بېيىتنى ئوقۇپتۇ:

بۇ كېچە جان راھىتى،
ئىچتىم سەن بىلەن شاراب.
ھۆرلەر بىلەن ئوينىغاندەك،
دەردلىرىم كەتتى تاراپ.

سەن بىلەن ئىچسەم شاراب،
مەست بولمىسام ئۇيقۇسىراپ.
بۇ كېچە تاڭ ئاتمىسا،
ھەم چىقىمىسا كۈن ئالدىراپ.

شاھزادىنىڭ يۈرىكىدىن بېيىت ئەمەس، مۇھەببەت يالقۇنى
چىقىپتۇ. مەلىكە ئايتىلا بۇنى سېزىپ، شاھزادىگە تەسەللى
بېرىش ئۈچۈن مۇنۇ بېيىتنى ئوقۇپتۇ:

ھەر كېچىنىڭ كەينى تاڭدۇر،
قۇياش چىقار كەڭ ئۇپۇقتا.
دائىم شۇنداق خۇشال ئويناڭ،
قىينالماستىن ئىچ پۇشۇقتا.

بۇنى ئاڭلاپ شاھزادىنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدى قوغۇشۇندەك
ئېرىپ كېتىپتۇ، قولىدىكى شارابنى «يىگىت» ۋە خوجا باقى
بىلەن سوقۇشتۇرۇپ ئىچىۋېتىپتۇ، شارابنىڭ تەسىرىدىن
شاھزادە، خوجا باقى دەرھاللا مەست بولۇپ يىقىلىپ چۈشۈپ-
تۇ. مەلىكە ئايتىلا ساق قېلىپ، ئورۇن ھازىرلاپ ئۇلارنى
يانقۇزۇپ قويۇپتۇ. سىناق شۇنىڭ بىلەن مەغلۇپ بوپتۇ. ئە-
تسى كۈن نەيزە بويى ئۆرلىگەندە شاھزادە بىلەن خوجا باقى
مەستلىكتىن تەسلىكتە يېشىلىپ، ئورنىدىن ئارانلا تۇرۇپتۇ.
شاھزادە ئۆزىنىڭ شاراب ئىچىپ مەست بولغىنىغا تولىمۇ

پۇشايماڭ يەپتۇ، مۇھەببەت پىراقى ھەسسە دەپ قىشىپ، ئۆزىنى تۇتۇۋالماي، ئاھ ئۇرۇپ يىغلاپتۇ. خوجا بۇ ئۇرۇقنى كۆرۈپ تەسەللى بېرىپ:

— ئەي شاھزادەم، كۆڭلۈڭنى بۇزما! بىز ئۇنى ئىككى قېتىملا سىندۇق. يەنە بىر قېتىم سىناپ باقايلى. قېتىم ئۇنىڭ سىرنى ئاشكارا قىلىشىمىزغا كۆزۈم يېتىپ تۇرىدۇ، — دەپتۇ. شاھزادە دوستىنىڭ تەسەللىسى بىلەن ئۆزىنى يىغدىن توختىتىپ:

— يەنە قانداق سىنايمىز؟ — دەپتۇ.
— بۇ قېتىم يىگىتلەرنى يالغىچلاپ سۇ ئويۇنغا سالىمىز. ئۇنىڭ سىرى شۇ چاغدىمۇ ئاشكارا بولماسمۇ؟! شاھزادە دوستىنىڭ بۇ ئەقلىگە ئايرىن ئوقۇپ، ئىشنى دەرھال باشلاشنى بۇيرۇپتۇ.

خوجا باقى يىگىتلەرنى چارباغدىكى كۆل بويىغا يىغىپتۇ، ئۇلارغا:

— شاھزادىمىزنىڭ كۆڭلىنى ئېچىش ئۈچۈن سۇ ئويۇنى قىلىمىز، ھەممىڭلار ئاندىن تۇغما بولۇپ سۇغا سەكرەيسىدەلەر، — دەپتۇ.

مەلىكە كۆزنى غەلەت قىلىپ، ئاتنىڭ قېشىغا بېرىپ مەسلىھەت سوراپتۇ. ئات:

— ئەمدى سىرىڭنى يوشۇرمىساڭمۇ بولىدۇ، ئۆزۈڭنىڭ قىزى ئىكەنلىكىڭنى ئاشكارا قىل، — دەپتۇ. مەلىكە ئاتنىڭ قېشىدىن كۆل بويىغا قايتىپ كەلسە، باشقا ھەمراھلىرى سۇغا چۈشۈشكە ھازىرلىنىپ بوپتۇ. مەلىكە ئۇلارنىڭ بۇ تۇرقىنى كۆرۈپ يان تەرەپكە قارىۋاپتۇ. سۇغا سەكرەش بۇيرۇقى بېرىپتۇ، يىگىتلەر ئۆزلىرىنى سۇغا ئېتىپتۇ. مەلىكە ئايتىللا قاشت يالغۇز قاپتۇ. شاھزادە ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ:

— ئەي خىزمەتچىم، سەن نېمىشقا مېنىڭ بۇيرۇقۇمنى ئورۇندىمايسەن؟ — دەپ سوراپتۇ. «يىگىت» جاۋاب بەرمەي تىرىنقىنى تاتلاپ تۇرۇۋېرىپتۇ.

— مەن ساڭا گەپ قىلىۋاتمەن، — دەپتۇ شاھزادە. «يىگىت» شۇندىلا بېشىنى كۆتۈرۈپ، شاھزادىگە:

— ئەي ھۆرمەتلىك شاھزادەم، مېنى سۇغا چۈشۈرۈپ نېمە قىلاتتىڭىز؟ مەندىن باشقىلارنىڭ ھەممىسى سۇغا چۈش-تىغۇ، شۇلارنىڭ كۆرسەتكەن ئويۇنى سىزگە يەتمەمدۇ؟ مەن ھازىر بولۇۋاتقان بۇ ئىشلاردىن بەكمۇ ئىزا تارتىۋاتمەن، — دەپتۇ.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ تۇرغان خوجا باقى شاھزادىنى ياقىغا تارتىپ مۇنداق دەپ شىۋىرلاپتۇ:

— شاھزادەم، ئۈمىدىڭ يۇلتۇزى يېنىش ئالدىدا. سىز ئۇنىڭ بىلەن ئېيتىشماي، قالغانلارنىڭ تاماشىسىنى كۆرۈپ تۇرۇڭ. مەن خىلۋەتتە ئۇنىڭ بىلەن سۆزلىشىپ باقاي. — بولىدۇ، شۇنداق قىل.

خوجا باقى «يىگىت»نى خالىي جايغا ئېلىپ بېرىپتۇ. سىرنى ئاشكارىلاش ئۈچۈن ئۇنىڭ بىلەن سۆزلىشىشكە باشلاپتۇ:

— ساڭا شاھزادەم بەكمۇ ئېتىبار بېرىۋاتىدۇ. سەن ئۇنىڭ دېگىنىنى قىلماي نېمىشقا قوپاللىق قىلسەن؟

— مەن قوپاللىق قىلمىدىم، ئىززەت — ھۆرمەت، ھاي — نومۇس بىلەن ئىش قىلدىم، — دەپتۇ «يىگىت».

— بىر قۇلنىڭ ئۆز خوجاينىنىڭ دېگىنىنى قىلماي بىشەملىك قىلىشى ئىززەت — ھۆرمەت، ھاي — نومۇس بىلەن ئىش قىلغانلىق بولامدۇ؟ سېنى شاھزادەم ئېغىر جازاغا تارت-ماقچى، — دەپتۇ خوجا باقى.

— نېمە قىلغىنىمغا جازاغا تارتىدىكەن؟

— دېگىنىنى قىلمىغىنىڭ ئۈچۈن.

«يىگىت» ھېچنېمە دېيەلمەپتۇ. بۇ چاغدا خوجا باقى مۇنداق دەپتۇ:

— سەن خاتىرجەم بول، مەن سېنىڭ گۇناھىڭنى كەچۈرۈۋالدىم. لېمەن. بۇنىڭ ئۈچۈن بىرلا ئاددىي شەرتىم بار. ئۇ بولسىمۇ، بۈگۈنكى ئىشنىڭ سىرىنى ماڭا دەپ بەرسەڭ بولىدۇ.

«يىگىت» يەنىلا جىم تۇرۇۋاپتۇ. خوجا باقى كوچىلاپ قىستاۋېرىپتۇ. «يىگىت» ئاخىر نېمە بولسا بولار، بېشىمغا كەلگەننى كۆرەرمەن، دەپ ئويلاپتۇ — دە:

— مەن قىز تۇرسام، — دەپ ئالمىدەك قىزىرىپ يەرگە قارىۋاپتۇ. خوجا باقى سىرنىڭ ئاشكارا بولغانلىقىدىن بېشى كۆككە يەتكۈدەك خۇشال بوپتۇ. سۆھبەتنى شۇ يەردىلا توختىتىپ، مەلىكىنى ئۆز خانىسىغا ماڭغۇزۇۋېتىپ، شاھزادىنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ بېرىپتۇ. بۇ ھالدىن ياخشىلىق سەزگەن شاھزادە دوستىنىڭ ئاغزىغا تەلمۈرۈپ قارايتۇ. خوجا باقى ئۆزىنى باسالماي:

— سۆيۈنچە ! — دەپ ۋارقىرىۋېتىپتۇ.

— سېنىڭدىن پۈتۈن مال — دۇنيايىم ئايلانسۇن. گېپىڭ.

نى تېز ئېيت !

— قىز ئىكەن !... —

بۇنى ئاڭلاپ شاھزادىنىڭ خۇشاللىقتىن يۈرىكى يېرىلغۇ. دەك بوپتۇ ۋە ئورنىدا جىم تۇرالماي، كىچىك بالدەك تۈمدى قىنى ئاسمانغا ئېتىپ سەكرەپ كېتىپتۇ. ئۇ دەرھال سۇ ئو-يۇنىنى يىغىشتۇرۇپ، مەلىكىنىڭ قېشىغا كېلىپ ئۇنىڭ ئايدى-غىغا يىقىلىپتۇ. مەلىكە ھەيران قېلىپ، ئۇنى يۆلەپ ئورنىدىن تۇرغۇزۇپ قويۇپتۇ.

شاھزادە مەلىكىنىڭ پاختىدىن ئاق، يىپەكتىن يۇمشاق

بۇدۇرۇق قوللىرىنى تۇتۇپ تۇرۇپ، يېلىنغان تەلەپپۇز بىلەن مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي مەلىكزادە، سەن بۇ يەرگە پەيدا بولغىنىڭدىن تارتىپ يۈرىكىمگە شۇنداق يالقۇنلۇق بىر ئوت تۇتاشتى، مەن ئۇنى كىشىلەردىن پىنھان تۇتۇپ، ئۆزۈمنى تۈگەشتۈرگىلى تاس قالغانىدىم. بۈگۈن سىرىڭنى ئۇقۇش بىلەن، خازان بو- لۇشقا ئاز قالغان ھاياتىم تەشئالقتىن نابۇت بولاي دېگەن مايسىلار سۇ ئىچىپ ياشارغاندەك ياشاردى. ھازىر ئايغىڭدا جان بەرسەم رازى...

مەلىكە ئايتىلا شاھزادىنىڭ سۆزىدىن تەسىرلىنىپتۇ. شۇ ئەسنادا ئۇنىڭ يۈرىكىگە غايىتىن بىر ئوت كېلىپ تۇتشىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇلارنىڭ مۇھەببەت رىشتىسى باغلىنىپتۇ.

— ئەي ھۆرمەتلىك شاھزادەم، — دەپتۇ مەلىكە ئايتىلا، — مەن ئۈچۈن مۇھەببەت ئوتىدا كۆيگەنلىكىڭىزدىن بخەۋەر يۈ- رۈپتىمەن، ئەمدى مۇھەببەت گۈللىرى ئېچىلىپ، ياشنايدىغان چاغ يېتىپ كەلدى. مەن سىزنىڭ ئىختىيارىڭىزدا...

شاھزادە مەلىكىنىڭ بۇ سۆزىدىن تەسىرلىنىپ، يۈرىكى- دىن مۇھەببەت ھېسلىرى فونتاندەك ئېتىلىپتۇ، ئۆزىنى تۇ- تۇۋالماي مەلىكىنى باغرىغا چىڭ بېسىپتۇ. ھېقىقتەك سۈزۈك، ھەسەلدەك تاتلىق لەۋلەر بىر - بىرىگە مەھكەم جۈپلىشىپتۇ. ئەمدى گەپنى قەمتۇر شاھتىن ئاڭلايلى:

پادشاھ شاھزادە رەۋەيدۇلا بىلەن مەلىكە ئايتىلانىڭ مۇھەببىتىدىن خەۋەر تېپىپ، خۇشاللىقىدىن بېشى كۆككە يېتىپتۇ. ۋەزىرلەرنى، دانىشمەنلەرنى، ئەمىر، بەگلەرنى يى- غىپ، ئۇلار بىلەن مەسلىھەتلىشىپ توي ھازىرلىقىغا كىرد- شىپتۇ. تەييارلىق پۈتكەندىن كېيىن، پادشاھ پۈتۈن شەھەر خەلقىگە ئاش تارتىپ، قىرىق كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ

بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن شاھزادە رەۋەيدۇللا بىلەن مەلىكە ئايتىلا بەخت - سائادەتلىك تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلىدى. كۈنلەر، ئايلار ئۆتۈپتۇ، مەلىكە ئايتىلاننىڭ ئايىدا يېقىنلىشىپ قالغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە، شاھزادە رەۋەيدۇللا مەلىكە ئايتىلاننىڭ ئارغىمىقىنى مىنىپ، قىرىق يىگىت بىلەن ئوۋغا چىقىپ كېتىپتۇ. ئارىدىن كۆپ ۋاقىت ئۆتمەي مەلىكە نىڭ ۋاقتى - سائىتى توشۇپ كۆزى يورۇپتۇ. ئۇ شۇنداق قوشكېزەك پەرزەنت كۆرۈپتۇكى، بىرى ئالتۇن باشلىق ئو- غۇل، بىرى ئۈنچە چىشلىق قىز ئىكەن. قەمتۇر شاھ نەۋرد- لىرىدىن سۆيۈنۈپتۇ، ئوغلىنى ئايالىنىڭ تۇغقانلىقىدىن خە- ۋەردار قىلىش ئۈچۈن، قولىغا قەلەم ئېلىپ تۆۋەندىكى خەتنى يېزىپتۇ:

«ئوغلۇم رەۋەيدۇللا، ئوۋ قىلىپ ھېرىپ - چارچاپ يۈرگەن چېغىڭدا ساڭا خۇش خەۋەر يەتكۈزۈپ سېنى خۇشال قىلاي: ئايالىڭ سەن سەپەرگە ئاتلىنىپ ئارىدىن ئون كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ئالتۇن باشلىق بىر ئوغلۇل، ئۈنچە چىشلىق بىر قىز تۇغدى. ئادەم ئاتام، ھاۋا ئانامدىن تارتىپ ھازىرغىچە بۇنداق ساھىبجامال پەرزەنتلەر يەر يۈزىدە ھېچقانداق ئانىدىن تۇغۇلغان ئەمەس ئىدى. خۇدايىم بىزگە شۇنداق پەرزەنتنى ئاتا قىلدى. ئەمدى بىز ئۆلۈپ كەتسەكمۇ، چىرىغىمىز ئۆچمەيدىغان بولدى. سېنىڭ ئوۋدىن دەرھال قايتىپ كېلىپ، پەرزەنتلىرىڭنىڭ مۇبارەك دىدارىنى كۆرۈشۈڭنى ئۈمىد قىلىمەن!»

پادىشاھ خەتنى يېزىپ بولۇپ، ئۆز ئىسمىنىڭ ئۈستىگە مۆھرىنى بېسىپ، خوجا باقى ئارقىلىق شاھزادە رەۋەيدۇللاغا ئەۋەتىپتۇ.

ئەمدى گەپنى جادۇگەر ھىمدىن ئاڭلايلى:

جادۇگەر ھىم دېڭىزنىڭ ئۇ قېتىدا قالغاندىن كېيىن،
بىر كېمە ياساشقا كىرىشىپتۇ. كېمىسى پۈتكەندىن كېيىن،
دېڭىزنىڭ بۇ قېتىغا ئۆتۈپتۇ. مەلىكە ئايتىلانىڭ قايسى تە -
رەپكە كەتكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن قۇرئەسىگە قارايتۇ. قۇر -
ئەدە مەلىكە ئايتىلانىڭ شاھزادە رەۋەيدۇللا بىلەن توي قىل -
غانلىقى، ھازىرقى پەيتتە ئالتۇن باشلىق ئوغۇل بىلەن ئۈنچە
چىشلىق قىز تۇغقانلىقى كۆرۈنۈپتۇ. بۇنىڭدىن جادۇگەر ھىم
قاتتىق غەزەپلىنىپ چىشلىرىنى غۇچۇرلاتقانكەن، ئاغزىدىن
ئوت ئۇچقۇنلىرى چاقناپ چىقىپتۇ. شۇنداق بولسىمۇ ئۆزىگە
ھاي بېرىپ، قۇرئەسىگە يەنە قارايتۇ. قۇرئەدە مەلىكە ئاي -
تىلانىڭ تەۋەللۇت قىلغانلىق خەۋىرىنى ئېلىپ بىر كىشىنىڭ
ئۆزى تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقانلىقى كۆرۈنۈپتۇ. بۇنىڭدىن
خۇشال بولۇپ قاقاقلاپ كۈلگىنىدە، ئۇنىڭ سەت ئاۋازى
ئەتراپقا ئەنسىزلىك سېلىپ تارايتۇ. جادۇگەر ھىم خەۋەر ئې -
لىپ كېلىۋاتقان كىشىنى قىلتاققا چۈشۈرۈش ئۈچۈن ھىيلە -
مىكىر ئويلاشقا كىرىشىپتۇ. كۆپ ئۆتمەي خوجا باقى بۇ يەر -
گە يېتىپ كەپتۇ. جادۇگەر ھىم ئۇنى كۆرۈش بىلەنلا ياۋاش،
مۇلايىم بىر دېھقان قىياپىتىگە كىرىۋېلىپ ئەھۋال سوراپتۇ:
— سىز كىم بولىسىز؟ قايسى تەرەپتىن كېلىۋاتىسىز؟
خوجا باقى بۇ يالغان ئىلتىپاتتىن ئېرىپ كېتىپ:
— مەن قەمتۇر شاھنىڭ ۋەزىرى خوجا باقى بولىمەن.
قوشچوققا شەھىرىدىن كېلىۋاتمەن، — دەپتۇ.
— مۇبارەك قەدىمىڭىز نەگە ئىككىن؟
— قەمتۇر شاھنىڭ شاھزادىسى رەۋەيدۇلانى ئىزدەپ
كېلىۋاتمەن.
— ئۇ شاھزادە نەدىكىن؟

— ئۇ شاھزادە قىرىق كۈنلۈك ئوۋغا چىقىپ كەتكەندى.
— ئۇنى ئىزدەپ ئاۋارە بولمىسىڭىزمۇ ئوۋنى تۈگىتىپ
قايتىپ بارمامدۇ؟
— ئوۋ شۇنداق بولاتتى، لېكىن ھازىر ئۇنىڭغا يەتكۈزدى.
دىغان مۇھىم خەۋەر بار ئىدى.
— خەۋەرنى كەمىنلىرى ئۇقسىمۇ بولامدۇ؟
— بولىدۇ. باشقا ئىش ئەمەس. ئۇ جانابنىڭ مەلىكىسى
ئالتۇن باشلىق ئوغۇل، ئۈنچە چىشلىق قىز تۇغقاندى، پادى-
شاھىمىز ئۇنىڭغا خۇش خەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن خەت ئەۋەتتى.
جادۇگەر ھىم تۈلكىدەك ھىجىيىپ:
— خاسىيەتلىك خۇش خەۋەر ئىكەن. شاھزادىنىڭ ئالتۇن
باشلىق ئوغۇل، ئۈنچە چىشلىق قىز پەرزەنت كۆرگەنلىكىگە
مۇبارەك بولسۇن! — دەپتۇ.

— قۇللۇق ! — دەپتۇ خوجا باقى.

— كۆپ يول يۈرۈپ ھېرىپ كېتىپسىز، — دەپتۇ جا-
 دۇگەر ھىم خوجا باقىغا، — ئۇنىڭ ئۈستىگە ھاۋا بەك ئىس-
 سىپ كەتتى. ئۆيۈمگە چۈشۈپ چاي - پاي ئىچىپ، ئارام ئې-
 لىپ ئۆتەرسىزمىكىن؟

— بولىدۇ، — دەپ ماقۇللۇق بىلدۈرۈپتۇ خوجا باقى.

جادۇگەر ھىم خوجا باقىنى ئۆيىگە باشلاپتۇ. خوجا باقىمۇ
 شۇ چۆلدە مۇشۇنداق بىر كىشىگە يولۇققانلىقىدىن خۇشال بوپ-
 تۇ. جادۇگەر ھىم ئالدى بىلەن مۇزدەك سوغۇق قوغۇن - تا-
 ۋۇزلارنى پىچىپتۇ، ئۇنىڭ كەينىدىن تاماق ھازىرلاپ كىرىپتۇ،
 ئۇنىڭغا ئۇخلىتىدىغان دورا ئارىلاشتۇرۇپ قويغانىكەن. خوجا با-
 قى بۇنى ئوقماي تاماقنى راھەتلىنىپ تويغۇچە يەپتۇ، ئارقىدىنلا
 مەست بولغان كىشىدەك بېشىنى كۆتۈرەلمەي ئۇخلاپ كېتىپ-
 تۇ. جادۇگەر ھىم خوجا باقىنىڭ خەتەندىن پادىشاھ يازغان
 خەتنى ئېلىپ ئوقۇپتۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ جادۇگەرلىك ھۈنرىنى
 ئىشقا سېلىپ، خەتنىڭ مەزمۇنىنىڭ ئەكسىچە قىلىپ تۆۋەن-
 دىكى خەتنى يېزىپتۇ:

«ئوغلۇم رەۋەيدۇللا !

چۆل - جەزىرىلەردە، ئورمانلاردا ئوۋ قىلىپ يۈرۈپ ھې-
 رىپ - چارچىغانسەن. بۇ خەت ئارقىلىق سېنىڭدىن ھال
 سورايمەن ۋە ساڭا بىر خەۋەرنى يەتكۈزمەكچىمەن. ئۇ بولسى-
 مۇ، سەن كېتىپ ئون كۈندىن كېيىن مەلىكەڭنىڭ كۆزى
 يورۇدى. ساڭا مالال كەلمسۇن، راستىنى ئېيتسام، مەلىكەڭ
 توڭگۇز باشلىق بىر ئوغۇل، ئىت باشلىق بىر قىز تۇغدى.
 بۇنداق پەرزەنتلەر ئادەم ئاتام، ھاۋا ئانامدىن بېرى دۇنيا يۈ-
 زىگە تۇغۇلۇپ باققان ئەمەس. مەلىكەڭ بىزنىڭ پادىشاھلىق
 سەلتەنتىمىزنىڭ ئار - نومۇسىنى يەرگە ئۇردى. بۇنى ئەل -

جامائەتتىن شۇنچە پىنھان تۇتۇشقا ھەرىدەك قىلساڭمۇ، شە-
 ھەرگە پۇر بولۇپ تاراپ كەتتى. ئۆلمەكنىڭ ئۈمىدىنىڭ ئىكەنلىكى
 دېگەندەك، ھەر كۈنى شەھەر خەلقىدىن پادىشاھنىڭ
 نەۋرىلىرىدىن خەلققە بالايىئاپەت كېلىدۇ، پادىشاھ ئۆزىنى
 دەرھال ئۆلتۈرۈۋەتمەسە بۇ شەھەردە تۇرمايمىز، دېگەن ئەر
 ۋە تەلەپلەرنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەي كەلمەكتە. خەت قولۇڭغا تەگكەن
 ھامان قانداق قىلىش توغرىسىدا تېز خەۋەر بەرگەيسەن!»

جادۇگەر ھىم خەتنى قاتلاپ، پەم بىلەن خوجا باقىنىڭ
 خەتدانغا سېلىپ قويۇپتۇ. خوجا باقى بىر ھازا ئۇخلاپ
 ئويغانغاندىن كېيىن، جادۇگەر ھىمگە رەھمەت ئېيتىپ يولغا
 راۋان بوپتۇ. ئۇ ئۈچ كۈن يول يۈرۈپ شاھزادە رەۋەيدۇللا
 بارگاھ قۇرۇپ ئارام ئېلىۋاتقان جايغا كەپتۇ. خوجا باقى
 شاھزادە بىلەن سالاملىشىپ، تىنچ - ئامانلىق سورىشىپ، ئاتا -
 ئانىسىنىڭ تىنچ - ئامانلىقىنى يەتكۈزۈپ شاھزادىنى
 خاتىرجەملەندۈرگەندىن كېيىن، خەتنى بېرىپتۇ. شاھزادە
 خەتنى ئېلىپ ئوقۇپ، ئۆز كۆزىگە بىر ئىشىنىپ، بىر
 ئىشەنمەپتۇ، شۇ ۋەجىدىن قايتا - قايتا ئوقۇپتۇ، بۇ خەتتىن
 گۇمانلانغۇدەك ھېچ نەرسىنى سەزمەپتۇ. خۇدايىم ئۆز قۇدرىتى
 بىلەن ماڭا ئاشۇ پەرزەنتلەرنى ئاتا قىلغان ئوخشايدۇ دەپ،
 كۆڭلى يېرىم، روھى چۈشكۈن بولۇپ، خوجا باقىدىن قايتا
 ئەھۋال سورىمايلا، قولغا قەلەم ئېلىپ تۆۋەندىكى خەتنى
 يېزىپتۇ:

«ھۆرمەتلىك قەمتۇر شاھ ئاتا!

مۇبارەك قولىڭىز بىلەن يازغان نامەڭىزنى تاپشۇرۇۋالدىم.
 سىزنىڭ سالامەت تۇرغانلىقىڭىزنى ئوقۇپ خۇشال بولدۇم.
 خەتتە ئايالىمنىڭ توڭگۇز باشلىق بىر ئوغۇل بىلەن ئىت
 باشلىق قىز تۇغقانلىقىنى يېزىپسىز. خۇدايىم ماڭا شۇنداق

پەرزەنتلەرنى ئاتا قىپتۇ، شۇكۈر قىلماي بولمايدۇ. خالايق تا -
پا - تەنە قىلسا چىداپ، غوۋغا قىلسا توسۇپ، خەت بارغۇچە
ئۇلارنى مەخپىي جايدا ساقلاپ تۇرۇشىڭىزنى، ئايالىمغا ھېچ -
قانداق ئازار بەرمەسلىكىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن. مەن قايتىپ
بارغاندىن كېيىن، ھەرقانداق ئىش بولسا مەسلىھەتلىشىپ
قىلارمىز».

شاھزادە خەتنى خوجا باقىغا بېرىپ، پادىشاھقا دەرھال
يەتكۈزۈپ بېرىشنى بۇيرۇپتۇ.

خوجا باقى شاھزادە قېشىدا ئارامۇ ئالماستىن دەرھال
يولغا چىقىپتۇ. ھېرىپ - ئاچقان چاغدا جادۇگەر ھىمنىڭ
تۇرار جايغا يېتىپ كەپتۇ. جادۇگەر ئۇنى قىزغىن كۈتۈۋاپ -
تۇ. تاماققا يەنە ئۇخلىتىدىغان دورا قوشۇپ بېرىپ قاتتىق
ئۇخلىتىۋېتىپتۇ. جادۇگەر خوجا باقىنىڭ خەتەندىكى خەتنى
پەم بىلەن ئېلىپ ئوقۇپ، ئۇنىڭ مەزمۇنىنىڭ ئەكسىچە بولغان
تۆۋەندىكى خەتنى يېزىپتۇ:

«ھۆرمەتلىك قەمتۇر شاھ ئاتا!

مۇبارەك قولىڭىز بىلەن يازغان خېتىڭىزنى تاپشۇرۇۋال -
دىم. سىزنىڭ ساق - سالامەت تۇرغانلىقىڭىزنى ئوقۇپ خۇشال
بولدۇم. خەتتە ئايالىمنىڭ توڭگۇز باشلىق بىر ئوغۇل، ئىت
باشلىق بىر قىز تۇغقانلىقىنى يېزىپسىز. مۇنداق غەلىتە سۇ -
پەتلىك بالىلار دۇنيادا بىرەر ئانىدىن تۇغۇلۇپ باققىنى يوق.
بۇ بەلكىم يامانلىقنىڭ بېشارىتى بولۇشى مۇمكىن. ئۇلار تى -
رىك يۈرسە پادىشاھلىقىڭىزغا قەست قىلىدۇ، يۇرتىمىز خاندا -
ۋەيران بولىدۇ. ئۇلارنى ئوردا ئىچىدە مەنۇت - سېكۇنت
ساقلاپ تۇرۇشقا بولمايدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنى كۆزدىن يو -
قىتىش لازىم. ئۆلتۈرۈشكە كۆزىڭىز قىيمىسا، ئانا بىلەن با -
لىلارنى بىر چامبۇل ئېشەككە تەتۈر مىندۈرۈپ، چەمبەرچاس

باغلاپ، ئىنسان ئايىغى يەتمىگەن چۆلگە چىقىۋاتتىڭ، ئىشۇ يەردە قاغا - قۇزغۇنلارغا يەم بولسۇن. مېنىڭ دېگىنىڭدەك ئىشۇ يەردە سىڭىز، بىز تىرىك كۆرۈشمەيمىز».

ھىم خەتنى ئۆز ئەينى پۈكلەپ خوجا باقىنىڭ خەتنى ئېلىپ سېلىپ قويۇپتۇ. خوجا باقى ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ، جادۇگەرگە رەھمەت ئوقۇپ يولغا راۋان بوپتۇ. ئۇزۇن يول يۈرۈپ، يۈر-گەندىمۇ مول يۈرۈپ، ھېرىپ - چارچاپ ھالى قالمىغان بىر چاغدا قوشچوققا شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ، دەرھال پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ سالام - تەزىم قىلىپ بولۇپ، «شاهزادىنىڭ خېتى»نى تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ. پادىشاھ خەتنى ئوقۇپ چىقىپ، بىر ئىشىنىپ - بىر ئىشەنمەي، قايتا - قايتا كۆز يۈگۈرتۈپتۇ، ئوغلۇم ساراڭ بولۇپ قالدىمۇ يا؟ دەپ ئويلاپ، خوجا باقىدىن:

— ئوغلۇمنىڭ ئۆزى ساقمىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ.
— شاھزادىڭىز قېشىڭىزدا تۇرغاندەك ساق - سالامەت، ئوبدان تۇرۇپتۇ، پادىشاھئالەم، — دەپتۇ خوجا باقى.
— نامەنى قاچان يازدى؟

— سىزنىڭ مۇبارەك نامەڭىزنى ئېچىپ ئوقۇپ، كەينىدىنلا بۇ نامەنى يازدى ۋە دەرھال سىزگە يەتكۈزۈشۈمنى بۇيرۇدى.
— پادىشاھ باشقا گەپ قىلماپتۇ، ئوغلنىڭ خېتىدىن ئاچ-چىقىلىنىپ كەيپى بۇزۇلۇپتۇ. ئوغلنىڭ «دېگىنى» دەك قىل-مىسا، خەتنىڭ ئاخىرىدىكى «بىز تىرىك كۆرۈشمەيمىز» دېگەن سۆزدىن قورقۇپتۇ. ئارزۇلۇق بالىسىنىڭ ھاياتىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، ئۇنىڭ دېگىنىدەك قىلماقچى بولۇپ، مۇلا-زىملارغا چامبۇل ئېشەك تېپىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. مۇلا-زىملار شەھەرنى ئاقتۇرۇپ، چامبۇل ئېشەك ئىزدەپ يۈرگىنىدە، جادۇگەر ھىم چامبۇل ئېشەككە ئايلىنىپ، ئۇلارنىڭ ئالدىدا پەيدا بوپتۇ. مۇلازىملار ئۇنى تۇتۇۋېلىپ، ئالدىغا سېلىپ ھەي-

دەپ ئوردىغا ئەكەپتۇ. مەلىكە ئايتىللا بىلەن ئۇنىڭ پەرزەنتى - لىرىنى چامبۇل ئېشەككە تەتۈر مىندۈرۈپ، چەمبەرچاس باغلاپ، چۆل - باياۋانغا ھەيدىۋېتىپتۇ. قەمتۈر شاھ ئۇلارنىڭ كەينىدىن كۆزنى ئۈزمەي قاراپ، قان - زار يىغلاپ قاپتۇ. مەلىكە ئايتىللا بۇ تەقدىرگە بىر ئىشىنىپ - بىر ئىشەنمەي ھەيران بوپتۇ. ھوشنى يىغىپ ئەتراپىغا قارىسا، ئىنسان ئايىغى تەگمىگەن چۆل - باياۋاندا كېتىپ بېرىپتۇ، پۇت - قولىنى ئازادە قىلالماي بوغۇلۇپتۇ، «ۋاي شور پېشانەم!» دەپ زار - زار يىغلاپتۇ، ياشلىرى ئېقىپ تۈگەپ، مادارىمۇ قالماپتۇ. ئۇ غەزەپلىنىپ مۇنۇ قوشاقنى ئېيتىپ مېڭىپتۇ:

تەگدىم دېسەم شاھزادىگە،
جادۇگەرگە تەگمەي قېچىپ.
تېگىپتىمەن، ئەمدى بىلدىم،
بىر نامەردكە بىلمەي قېلىپ.

ئالتۇن باشلىق، ئۈنچە چىشلىق
پەرزەنت تۇغۇپ بەرسەم ئاڭا.
رەھمەت ئېيتىش ئورنىغا ئۇ
بۇ قىسمەتنى سالىدى ماڭا.

جادۇگەرگە تەگكەن بولسام،
ئۇندا شۇنداق پەرزەنت تۇغسام.
بۇ كۈنلەرگە قالماس ئىدىم،
نەدە داۋا، ھەسرەت يۇتسام.

كۆرەر كۈنۈم مۇشۇ ئىكەن،
ماڭسام پۇتقا كىردى تىكەن.

ھەربىر كويغا سالىدىكەن
پۈتۈلگەن شۇم تەقدىر دېگەن.

جادۇگەر ھىم مەلىكە ئايتىلا ئېيتقان بۇ قوش قىلارنى
ئاڭلاپ ئىچىدە خۇشال بولۇپ، ئاياغلىرىنى يەنىمۇ تېزلىتىپ،
سۇسىز، ئوت - گىياھسىز بىپايان بىر چۆلگە كەپتۇ. مەلىكە
ئايتىلا بىلەن بالىلىرىنى چۈشۈرۈپ، ئۆزى بىر دوملاپلا ئۆز
ئەكسىگە كەپتۇ، مەلىكە ئايتىلا ئۇنى كۆرۈپ چۆچۈپتۇ ھەم
ئۇنىڭغا بولغان غەزەپ - نەپرىتى تېشىپتۇ. جادۇگەر خۇشال -
لىقىدىن قاقاقلاپ كۈلۈپتۇ، كۈلگەندە ئاغزى كاماردەك ئېچىد -
لىپ، ھىڭگاڭ چىشلىرى تېشىغا چىقىپتۇ. ئۇ مەلىكەگە
قاراپ:

— مەن ئاتاڭنىڭ سوئالىغا جاۋاب بېرىپ، سېنى خوتۇن -
لۇققا ئالغاندىم، سەن ئاتاڭنىڭ ئىرادىسىگە خىلاپلىق قىلىپ
قاچتىڭ، ئۇنىڭ ئۈستىگە، باشقا ئەرگە تېگىپ، ئۆلمەكنىڭ
ئۈستىگە تەپمەك دېگەندەك تېخى بالىلىقمۇ بولۇپ كەتتىڭ.
بۇرۇن بىر بولساڭ، ئەمدى ئۈچ بولۇپ قولۇمغا چۈشتۈڭ، مەن
ھازىر سېنى يەيمەن، — دەپتۇ. مەلىكە ئۆز ھاياتىنى ساقلاپ
قىلىش كويىدا ياۋاش - مۇلايىم بولۇپ:

— سېنىڭ دېگەنلىرىڭ راست. مېنى يېسەڭمۇ يېگەن،
لېكىن بىر تەلپىم بار، شۇنى ئورۇنداپ بەرسەڭ، سېنىڭدىن
مەڭگۈ رازى بولاتتىم، — دەپتۇ. جادۇگەر ھىم تەلپىنى
ئاڭلاپ باقسام باقاي، دەپ ئويلاپ:

— نېمىنى تەلەپ قىلسەن، ئېيتىپ باق، — دەپتۇ.
— بىرقانچە كۈندىن بېرى بالىلىرىم ئالدى - كەينىمگە
تېڭىقلىق تۇرۇپ كىيىملىرىمگە تەرەت قىلىۋەتتى، بالىلىرىم
ھۆلچىلىك ئىچىدە قالدى. سەن ئوت قالاپ بەرسەڭ، مەن

ئۇلارنى ئوتقا قاقلاپ ئىسسىتىپ، كىيىملىرىنى قۇرۇتۇپ، ئا-
نلىق مېھرىمنى ئاخىرقى نەپسىمدە ئادا قىلىپ قويسام،
دەيمەن، — دەپتۇ مەلىكە. جادۇگەر بۇ ئاددىي تەلەپ ئىكەنغۇ،
ئوت قالاپ بەرسەم بېرەي، گۆشلىرىنى بەلكىم كاۋاپ قىلىپ
يەرمەن، دەپ ئويلاپ:

— ماقۇل، ئوت قالاپ بېرەي، — دەپتۇ.
مەلىكە ئايىتىلا جادۇگەر ھىمنىڭ ئاسانلا ئەيۋەشكە كەل-
گەنلىكىدىن خۇشال بوپتۇ. جادۇگەر ھىم بىردەمنىڭ ئىچىدىلا
بىر دۆۋە ئوتۇن يىغىپ ئوت يېقىپتۇ. مەلىكە ئايىتىلا بالد-
لىرىنى ئوتقا قاقلاپ ئىسسىتىپتۇ.
شاھزادە رەۋەيدۇللا مەلىكىنىڭ ئېتىنى مىنىپ ئوۋغا
ماڭغاندا، ئات مەلىكىگە: «بېشىڭغا كۈن چۈشكەندە ئوتقا سال-
ساڭ ھازىر بولىمەن» دەپ بىر تال تۈكىنى بەرگەنكەن. مە-
لىكە ئايىتىلا جادۇگەرنىڭ بىخەستە تۇرغان پەيتىدە تۈكىنى
ئوتقا تاشلاپتۇ. ئات شۇئانلا پەيدا بولۇپ، جادۇگەر بىلەن ئې-
لىشىقلى باشلاپتۇ. ئېلىشىش ئۈچ كېچە - كۈندۈز داۋاملى-
شىپتۇ. جادۇگەر ھىم ئاتنى يېڭەلمەيدىغانلىقىغا كۆزى يې-
تىپ، سېھرىي كۈچ بىلەن بىر چوڭقۇر قۇدۇق پەيدا قىلىپ،
ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ كېتىپتۇ. ئۇ ئاتنى قۇدۇق ئىچىگە
چۈشۈرۈپ، ھالاك قىلىشنى ئويلىغانكەن. ئات مەلىكىگە:
— مەن قۇدۇققا چۈشۈپ جادۇگەرنى يوقاتمىسام، ئۇ ھا-
مان ئىككىمىزگە كۈن بەرمەيدۇ. مەن ھازىر قۇدۇققا چۈش-
مەن. سۇنىڭ يۈزىگە قىزىل قان، ئاق كۆپۈك پەيدا بولسا،
مېنى ھالاك بوپتۇ دېگەن ھەم مېنىڭدىن رازى بولغىن. مۇ-
بادا سۇنىڭ يۈزىگە قارا قان، قارا كۆپۈك پەيدا بولسا، شۇم
جادۇگەر ھالاك بوپتۇ، دەپ خۇشال بولغىن، — دەپتۇ.
ئات قۇدۇققا كىرىپ كېتىپتۇ. مەلىكە قۇدۇق بېشىدا

ئانقا نۇسرەت تىلەپ قايتۇ. ئۇ پات - پات قۇدۇققا قارايتۇ. سۇ يۈزىدە ھېچقانداق ئۆزگىرىش كۆرۈنمەپتۇ. ئۇ يەنە ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن سۇنىڭ يۈزىگە قىزىل قان ئاق پۈك چىقىشقا باشلاپتۇ. مەلىكە بۇنى كۆرۈپ، ئات ھالاكەتتۇ، جادۇگەر ئەمدى بىزنى نېمە قىلار؟ دەپ قايغۇرۇپتۇ. مەلىكىنىڭ كۆز ياشلىرى تاراملاپ تۆكۈلۈپ، قۇدۇق ئىچىگە چۈشۈپتۇ. بۇ چاغدا جادۇگەرگە ئاتنىڭ كۈچى يەتمەي، ھالاك بولۇش ئالدىدا تۇرغانىكەن. ئۇ مەلىكىنىڭ قۇدۇق ئىچىگە تۆكۈلگەن كۆز ياشلىرىدىن غەيرەت - شىجائەتكە كېلىپ، جا-دۇگەرنىڭ بېشىغا بار كۈچى بىلەن بىرنى تېپىپ بېشىنىڭ قېتىقىنى چۈۈۋۈپتېپتۇ. جادۇگەر جان ئاچچىقىدا دەھشەتلىك چىرقىراپ ئۆلۈپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن سۇ يۈزىدىكى قىزىل قان، ئاق كۆپۈكلەر ئورنىغا قارا قان، قارا كۆپۈكلەر چىقىشقا باشلاپتۇ، مەلىكە بۇنى كۆرۈپ خۇشاللىقىدىن چاۋاك چېلىپ، سەكرەپ كېتىپتۇ. ئات مەلىكىنىڭ ئالدىغا چىقىپ تەزىم قىپتۇ. مەلىكە قارىسا، ئاتنىڭ بەدىنىدە ساق يېرى يوق ئىكەن، شۇ-ئا ئۇ ئۆز ھىمايىچىسىگە ھۆرمەت بىلەن تەزىم قىلىپ:

— سەن بولمىغان بولساڭ، جادۇگەر مېنى ھەم بالىلىرىمنى يالماپ يۇتقان بولاتتى. مەن ساڭا ھازىر نېمىدەپ رەھمەت ئېيتى-سام بولار؟! — دەپتۇ.

— سەن بولمىغان بولساڭ، جادۇگەر مېنى ھالاك قىلغان بولاتتى، مەن ساڭا رەھمەت ئېيتىسام بولىدۇ، — دەپتۇ ئات. — بۇ قانداق گەپ، مېنىڭ ساڭا قانداق مەدەتتە تەگدى؟ — دەپ سورايتۇ مەلىكە.

— ئۇنداق دېمە، مەن جادۇگەردىن يېشىلىپ قالاي دېگەن چاغدا، سېنىڭ قۇدۇققا تۆكۈلگەن كۆز ياشلىرىڭ ماڭا مەدەت بەردى، — دەپتۇ ئات.

جادۇگەر يوقىتىلغاندىن كېيىن ئۇلار خۇشال ۋە خاتىر-
جەم بوپتۇ. شۇ چاغدا ئۇلار ئۆزلىرىگە ھاردۇق يەتكەنلىكىنى،
قورساقلىرى ئېچىپ، چاڭقاپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىل-
شىپتۇ، بىراق بۇ ئەتراپتىن يېگۈدەك ۋە ئىچكۈدەك نەرسە
تېپىش ئەسلا مۇمكىن ئەمەس ئىكەن، شۇڭا ئات مەلىكىگە:

— بىزنىڭ بۇ قىيىن ئەھۋالدىن قۇتۇلۇشىمىز ئۈچۈن
بىرلا چارە بار. ئەگەر سەن شۇنىڭغا ماقۇل بولمىساڭ، ھەممە-
مىز ئاچلىقتىن، ئۈسسۈزلۈقتىن ھالاك بولىمىز، — دەپتۇ.
— ئېيتە، ئاڭلاپ باقاي، — دەپتۇ مەلىكە.

— مېنى ھازىر ئۆلتۈرسەن، تۆت پۈتۈمنى تۆت تەرەپكە
قويسەن. ئۈچىم قانچىلىك يەرگە يەتسە، شۇنچىلىك يەرگە
يايسەن، سەن بالىلارنىڭ بىلەن تۆت پۈتۈمنىڭ ئوتتۇرىسىدا
ئۇخلايسەن، بېشىمنى شىمال تەرەپكە قويسەن، — دەپتۇ
ئات.

مەلىكە ئاتنىڭ دېگىنىنى قىلىشقا ۋىجدانى چىدىماي،
كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ:

— سەن مېنى جادۇگەرنىڭ قولىدىن تۆت قېتىم قۇتۇل-
دۇردۇڭ. بالىلىرىم بىلەن ئۆلۈشكە رازىمەنكى، سېنى ئۆلتۈ-
رەلمەيمەن، — دەپتۇ مەلىكە.

— سەن مېنىڭ دېگىنىمنى قورقماي قىلىۋەرگىن. مەن
روھىتەن، يۈز پارچە قىلىۋەتسەڭمۇ ئۆلمەيمەن، پەقەت ئۈس-
سۈزلۈقتىنلا ئۆلمەن، — دەپتۇ ئات.

مەلىكە بۇنىڭغا ئىشەنمەي، پەقەت ئۇنىماپتۇ. شۇندىلا ئات
مەلىكىگە چۈشەندۈرۈپ مۇنداق دەپتۇ:

— مېنى ئۆلتۈرۈپ، مەن بۇيرۇغان ئىشنى قىلساڭ، يات-
قان يېرىڭدە تۆت دەرۋازىلىق بىر شەھەر پەيدا بولىدۇ. ئوتتۇ-
رىسىدا بىر چارباغ، ئۇنىڭ ئىچىدە كۆل بولۇپ، مەن ئۇنىڭدا

ئوتلاپ يۈرمەن. يېيىپ قويۇلغان ئۈچيۈزۈكنىڭ ئورماندا بىر
 ئېقىن ئاقىدۇ. بېشىم تۇرغان يەردە بىر تاغ پەلەنچە بولغان بۇ
 تاغ شەھەرگە باستۇرۇپ كېلىدىغان ياۋنىڭ يولىنى تۈستۈرۈپ
 تۇرىدۇ. بىز بۇ شەھەردە ئۆمۈرۋايەت ئارامخۇدا ياشايمىز
 مەلىكە شۇندىلا ئاتنىڭ سۆزىگە ئىشىنىپ، ئۇنى ئۆلتۈرۈپ
 رۇپتۇ. كېيىن ئىشلارنى ئات تاپشۇرغاندەك قىپتۇ. ئۇخلاپ
 ئويغانسا، راستتىنلا ئات دېگەندەك تۆت دەرۋازىلىق شەھەر،
 چارباغ، سۈزۈك كۆل، ئېقىن سۇ، ھەيۋەتلىك تاغ قاتارلىقلار
 پەيدا بوپتۇ. ئات بىلەن مەلىكە ۋە ئۇنىڭ پەرزەنتلىرى بۇ
 شەھەردە بەختلىك تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ. بۇ جەرياندا
 ئات مەلىكىگە بۇ كۈلپەت ۋە كۆڭۈلسىزلىكلەرنىڭ ھەممىسى
 جادۇگەر ھىمدىن كەلگەنلىكىنى، شاھزادىنىڭ بۇ ئىشلاردىن
 خەۋەرسىز ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ، شاھزادىدىن ئاغرىنماس-
 لىق ھەققىدە نەسىھەت قىپتۇ. بۇنى بىلگەن مەلىكە ئايتىللا
 شۇنىڭدىن باشلاپ شاھزادە رەۋەيدۇلانى ئەسلەپ، ئۇنىڭغا بول-
 خان مۇھەببىتى قايتىدىن قوزغىلىپ، جەم بولۇشنى ئارزۇ
 قىلىدىغان بولۇپ قاپتۇ. - **بۇ ھەقتە مەسىلە**
 ئەمدى گەپنى قەمتۈر شاھ بىلەن شاھزادە رەۋەيدۇلادىن
 ئاڭلايلى:

قەمتۈر شاھ شاھزادىنىڭ «خېتى» تۈپەيلىدىن كېلىنى
 بىلەن نەۋرىلىرىنى باياۋانغا پالغاندىن كېيىن، ئۇلارغا ئىچ
 ئاغرىتىپ كېچە - كۈندۈز ياش تۆكۈپ، ھەسرەت چېكىپ،
 ئاخىر كېسەل بولۇپ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ. پۇقرالىرى:
 «پادىشاھنىڭ كۆڭلى كۈيدىنمۇ قارا ئىكەن، كېلىنى بىلەن
 نەۋرىلىرىگە قىلچە رەھىمى كەلمىدى. ئۇلارغا رەھىم قىلمىغان
 يەردە ھېچ كىشىگە رەھىم قىلمىغۇدەك» دەپ سۆز - چۆچەك
 قىلىشىپتۇ. ۋىجدانى بەكرەك قاينىغان بەزى كىشىلەر: «بۇ

يۇرتتا تۇرغۇچە بىرەر ئادىل پادىشاھنىڭ قولى بولغان ياخ -
شى» دېيىشىپ، باشلىرىنى ئېلىپ ياقا يۇرتلارغا چىقىپ كې -
تىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، يۇرت ئىچىدە سورۇقچىلىق باشلى -
نىپتۇ. مانا مۇشۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە شاھزادە رەۋەيدۇللا
خىزمەتكارلىرى بىلەن بىرگە شىكاردىن قايتىپ كەپتۇ. ئۇ
ئالدى بىلەن دادىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپ سالام بەجا كەلتۈرۈپ،
ھال - ئەھۋال سوراپتۇ. پادىشاھ شاھزادىگە:

— بالام، مەن سېنىڭ سەۋەبىڭدىن ئاغرىپ، ئورۇن تۇتۇپ
يېتىپ قالدىم، — دەپتۇ.

— ئەي ئۇلۇغ پاسبانم ئاتا، سىزگە مېنىڭ نېمە زد -
يىنىم تەگدى؟

— قىلغان ئىشىڭنى بىلمەمسىنا؟ !

— ياق، بىلمەيمەن.

— دۇنيادا شۇنداقمۇ قىزىل كۆزلۈك بولامدۇ؟ مەلىكەڭ

بىلەن پەرزەنتلىرىڭگە قىلغان ۋاپاسزلىقچۇ؟ !

— مەن ئۇلارغا نېمە ۋاپاسزلىق قىپتىمەن؟

— قارا، دېگەن گېپىنى ! سەن ئۇلارنى باياۋانغا پالىۋې -

تىش توغرىسىدا خەت يېزىپ، ئەمدى بىلمەس بولۇۋاتامسىنا؟ !

— مەن ئۇنداق خەت يازمىدىم، ئۇلار قېنى؟

— ئۇلارنى ئاللىقاچان چۆل - باياۋانغا پالىۋەتتۇق.

— نېمە؟ — شاھزادە ھوش - كالىسىنى يوقىتىپ،

ئەھۋالنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەي، ئورنىدا قوزۇقتەك

تۇرۇپ قاپتۇ. پادىشاھ يېزىلغان خەتلەرنى ئۇنىڭغا بېرىپتۇ.

شاھزادە خەتلەرنى ئېچىپ ئوقۇپ، ئۆزىنىڭ ئۇنداق خەت ياز -

مىغانلىقىنى ئېيتىپ ھەيران بوپتۇ. خەتنىڭ شەكلى ئۆزد -

نىڭ خېتى بىلەن ئوخشاش ئىكەن، خەتكە بېسىلغان مۆھۈرمۇ

ئۆزىنىڭكى ئىكەن. بۇنىڭدا نېمە سىرنىڭ بارلىقىنى بىلمەي

مەڭدەپ قاپتۇ. ئۇ ئاخىر ھوشنى يىغىپ پادىشاھنى ئۆزىگە ئە-
 ۋەتكەن «خەت»نى ھۆرمەت بىلەن سۈنۈپتۇ. پادىشاھ ئۇنى
 ئېچىپ كۆرسە، ئۆزى ئۇنداق خەت يازمىغان، يازمىدىغىنى
 دېسە، خەت ئۆزىنىڭ خېتىگە ئوخشايدىكەن، مۆھۈرلىرىمۇ ئۆز-
 زىنىڭكى. پادىشاھ بۇنىڭدا نېمە سىر بارلىقىنى بىلمەي مەڭ-
 دەپ قاپتۇ. ئۇ ھوشنى يىغىپ، ئۆزى يازغان نامەلەرنىڭ
 مەزمۇنىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. شاھزادىمۇ شۇنداق قىپتۇ. پادى-
 شاھ بىلەن شاھزادە بۇ دۈشمەنلىكنىڭ نەدىن كەلگەنلىكىنى
 بىلمەي غەزەپلىنىپتۇ. ئۇلار غەزەپنى كۈچكە ئايلاندۇرۇپ، بۇ
 سىرنى يېشىش قارارىغا كەپتۇ.

شاھزادە پادىشاھقا مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي ئۇلۇغ پادىشاھ، مەن ئۇلارنى ئىزدەپ تاپاي، ئۇلار چۆل-
 دە قاغا - قۇزغۇنغا يەم بولۇپ كەتمىسۇن.

— بولدۇ، بالام، — دەپتۇ قەمتۇر شاھ، — ئۇلارنى
ۋاقتدا تېپىپ كەلگىن، بولمىسا يۇرتىمىز خانىۋەيران بولۇپ
كېتىدۇ.

شاھزادە رەۋەيدۇللا يول تەييارلىقىغا كىرىشىپتۇ. ئۇ كە-
يىدىغانغا تۆمۈر كەش، تايىنىدىغانغا تۆمۈر ھاسا، يەيدىغانغا
بىر تۇلۇم تالغان راسلاپتۇ. يولغا چىقىدىغان چېغىدا، قەمتۇر
شاھ دۇئا بېرىپتۇ. شاھزادە يولغا چىقىپتۇ. ناھايىتى كۆپ
يول يۈرۈپتۇ. يولنى كۆپ يۈرگەنلىكتىن تۆمۈر كەشلەر تې-
شلىپ، تۆمۈر ھاسسى چىۋىقتەك ئېگىلىپ كېتىپتۇ. ئاخىر
بىر تېرە - بىر ئۈستىخان بولۇپ قاپتۇ، جاپا - مۇشەققەت-
نىڭ دەستىدىن چاچ - ساقاللىرى ئاقىرىپ، بەللىرى مۈك-
چىيىپ، بىر بوۋاي ھالىتىگە كىرىپ قاپتۇ، شۇنداق بولسىمۇ
ئىرادىسىدىن يانماپتۇ. ئۇ بىر چۆل - جەزىرىدە كېتىپ بار-
غىنىدا، شىمال تەرەپتە بىر ئېگىز تاغنىڭ قارىسى كۆرۈنۈپ-
تۇ. ئۇ شۇ تەرەپكە قاراپ يول ئاپتۇ. ئاخىردا مەلىكە ئايتىللا
تۇرغان شەھەر دائىرىسىگە يېتىپ كەپتۇ.

ئەمدى گەپنى مەلىكە بىلەن ئاتتىن ئاڭلايلى:

شاھزادىنىڭ بۇ شەھەر دائىرىسىگە يېتىپ كەلگەنلىكى
ئانقا ئايان بوپتۇ. ئۇ مەلىكە ئايتىللاغا مۇنداق دەپتۇ:

— بۈگۈن شاھزادە رەۋەيدۇللا سىلەرنى ئىزدەپ شەھەردە-
مىزگە يېتىپ كەلدى. سىلەرنىڭ شاد - خۇرام ئۇچرىشىپ،
جەم بولىدىغان ۋاقتىڭلار كېلىپ قالدى. مېنىڭچە، ئۇچرىشىش
مۇنداق بولسۇن: بالىلار شاھزادە كېلىدىغان يول ئۈستىدە تال
چىۋىقنى ئات قىلىپ ئويناپ يۈرسۇن. شاھزادە بۇ يەرگە تۆ-
شۈك تۆمۈر كەش كىيگەن، چىۋىقتەك ئېگىلىپ كەتكەن تۆ-
مۈر ھاسا تۇتقان، ئاق ساقال، دۈمچەك بىر بوۋاي ھالىتىدە
يېتىپ كېلىدۇ.

مەلىكە ئايتىللا شاھزادە بىلەن قانداق ئۇچرىشىش توغرىسىدا
 رىسىدا ئويلىنىپتۇ. ئاۋۋال بالىلىرى بىلەن شاھزادىنىڭ
 سورايدىغان سوئاللىرى، بالىلىرىنىڭ بېرىدىغان جاۋابلىرىغىچە
 ھەممىنى پەرەز بىلەن مۆلچەرلەپ بالىلىرىغا ئۆگىتىپتۇ.

بالىلار تاشقىرىدا تال چىۋىقنى ئات ئېتىپ ئويىناپ يۈرگەن
 چاغدا، ھاسا تايانغان بىر بوۋاي كەپتۇ. بالىلار بوۋايغا سالام بېرىپ
 ھۆرمەت بىلدۈرۈپتۇ.

— سىلەر كىمنىڭ بالىلىرى؟ — دەپ سورايتۇ شاھزادە.
 — بىز ئانىمىزنىڭ بالىلىرى.

شاھزادە بالىلارنىڭ چىرايلىقلىقىنى كۆرۈپ زوقى كەپتۇ
 ۋە يۈرىكى بىرىنمىنى تۇيغاندەك سېزىم پەيدا بوپتۇ.

— مېنى ئاناڭلارنىڭ قېشىغا باشلاپ بېرىڭلار، بالىلىرىم.

رىم، ماقۇلمۇ؟

— ماقۇل، بوۋا. سىز كىچىككىنە تۇرۇپ تۇرۇڭ، بىز ئېتىمىزنى سۇغىرىۋالايلى، — دەپتۇ بالىلار.
— ئەخمەق بالىلار، تال چىنۇقمۇ سۇ ئىچەمدۇ؟ — دەپتۇ شاھزادە.

— ھەي ئەخمەق بوۋا، ئادەممۇ توڭگۇز باشلىق ئوغۇل، ئىت باشلىق قىز تۇغامدۇ؟ — دەپتۇ بالىلار.

شاھزادە بۇ جاۋابنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، بۇلارنىڭ ئۆز بالىلىرى ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئوغلىنى ئوڭ قولىغا، قىزىنى سول قولىغا ئېلىپ قۇچاقلاپ، ئۇلارنىڭ نۇرلۇق ماڭلايلىرىغا قانغۇچە سۆيۈپتۇ. بالىلارمۇ ئۆز دادىسىنى تاپقانلىقىدىن خۇشال بولۇپ، قىن - قىنىغا پاتماي كېتىپتۇ. بالىلار دادىسىنى باشلاپ مەلىكە بىلەن ئاتنىڭ قېشىغا ئېلىپ كەپتۇ. شاھزادە مەلىكە بىلەن ئاتقا ئېگىلىپ سالام بەرگەندىن كېيىن، تىزلىنىپ تۇرۇپ ئۆزىنىڭ گۇناھسىز ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپتۇ. مەلىكە شاھزادىنى ئورنىدىن يۆلەپ تۇرغۇزۇپ:

— ھەممە ئىشلار بىزگە ئايان. مېنىڭ ھەم بالىلىرىڭىزنىڭ ھاياتىنى مۇشۇ ئات قۇتۇلدۇرۇپ قالدى. سىز پەقەت ئاتقا قىلا رەھمەت ئېيتسىڭىز بولىدۇ، — دەپتۇ. شاھزادە ئاتقا ئېگىلىپ تەزىم قىلىپ:

— سېنىڭ مېنىڭ مەلىكەمنى، ئىككى بالامنى جادۇگەر ھىمدىن ئامان - ئېسەن ساقلاپ قالغىنىڭ ئۈچۈن ساڭا كۆپ رەھمەت ئېيتىمەن، — دەپتۇ. ئات بېشىنى لىڭشىتىپ:
— سىلەرمۇ كۆپ جەبىر - جاپا چېكىپسىلەر، — دەپتۇ. مەلىكە شاھزادىگە:

— بىز ھەممىمىز جاپا چەكتۇق. بۇ جاپا بىر - بىردەمىزگە بولغان مۇھەببەتنى، دوستلۇقنى تېخىمۇ چىڭىتتى.

جاھاندا بۇنىڭدىنمۇ ئۇلۇغ ئىش بولامدۇ؟ بۇنىڭ تەكلىپىم:
بىز ئەمدى بۇ يەردىن كەتمەي، مۇشۇ شەھەرنى بىزگە كەلتۈرۈپ
ئاۋات قىلىپ ھايات كەچۈرسەك، — دەپتۇ.
بۇ تەكلىپكە ھەممەيلەن قوشۇلۇپتۇ. مەلىكە ئاخىرىدا
شاھزادىدىن:

— شاھ ئاتام، خانىش ئاناملار ئامان — ئېسەنمۇ؟ — دەپ
سورايتۇ.

شاھزادە ئۇلارنىڭ ئامان — ئېسەنلىكىنى، بۇ ھىيلە —
نەيرەڭنىڭ تۈپ سەۋەبىنى بىلىشكە تەقەززا بولۇپ قېپقالغان.
لىقىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ.

شاھزادە سەپەر تەييارلىقىنى قىلغاچ بىرقانچە كۈن ئارام
ئاپتۇ. بۇ جەرياندا شاھزادە قېرىلىقتىن ئۆزگىرىپ، بۇرۇنقى
ياش ھالىتىگە كەپتۇ. ئۇ تەييارلىقنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن،
ئارغىماق ئاتنى مىنىپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ، ئىككى كۈندە
ئۆز يۇرتىغا يېتىپ كەپتۇ. شاھزادە رەۋەيدۇللا مەلىكە ئاي-
تىللىنى، پەرزەنتلىرىنى ساق — سالامەت تاپقانلىقىنى قەمتۈر
شاھقا يەتكۈزۈپتۇ. بۇ خەۋەردىن كېيىن، قەمتۈر شاھ باشلىق
پۈتۈن ئوردا ئەھلى توگمەس — پۈتمەس خۇشاللىققا چۆمۈپ-
تۇ. قوشچوققا شەھەر خەلقىمۇ بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ شاد —
خۇراملىققا تولۇپتۇ. شاھزادە رەۋەيدۇللا قايتىدىغان چاغدا،
قەمتۈر شاھ ئۇنىڭغا ئون مىڭ ئۆيلۈك پۇقرا بېرىپتۇ.
شاھزادە بۇ پۇقرالارنى كۆچۈرۈپ شەھەرگە ئېلىپ كەپتۇ. مە-
لىكە ئايىللا بۇنىڭدىن ناھايىتى خۇشال بوپتۇ. ئەر — ئايال
ئىككىسى مەسلىھەتلىشىپ، بۇ شەھەرگە «بۈگۈر» دەپ ئات
قويۇپتۇ. بۇ شەھەرگە شاھزادە رەۋەيدۇللا پادىشاھ بولۇپ،
يۇرتنى ئادىللىق بىلەن سورايتۇ. پۇقرالار باياشات تۇرمۇش
كەچۈرۈپتۇ.

خاسىيەتلىك ئالما

بۇرۇنقى زاماندا سۇلتان غوجام دېگەن بىر پادىشاھ بو - لۇپ، ئۇنىڭ مال - دۇنياسى ھېسابسىز كۆپ ئىكەن، شان - شۆھرەتى ئالمىگە مەشھۇر ئىكەن. ئۇنىڭ چاربىخىدا ئالاھىدە ئۆستۈرۈلگەن ئۈچ تۈپ ئالمىسى بولۇپ، ئۇ ئالمىلار ھەر يىلى بىر تالدىن ئالما بولىدىكەن. ئۇنىڭدىن بىرنى يېگەن كىشىنىڭ ئۆمرى ئون يىل ئۇزىرايدىكەن. بۇ سىرنى پەقەت پادىشاھنىڭ ئۆزىلا بىلىدىكەن. بۇ پادىشاھنىڭ ئۈچ ئوغلى بولۇپ، چوڭىنىڭ ئىسمى باقىش، ئوتتۇرا نچىسىنىڭ ئىسمى دانىش، كىچىكىنىڭ ئىسمى ئەخمەتجان ئىكەن. بۇلارنىڭ مېجەز - خۇلقى بىر - بىر - رىگە ئوخشاشمايدىكەن. باقىش بىلەن دانىش قارا نىيەت، ھە - سەتخور، قورقۇنچاق ئىكەن. ئەخمەتجان تىرىشچان، كەڭ قورساق ئىكەن ۋە نەيزىۋازلىق، قىلىچۋازلىقنى ياخشى كۆرىدىكەن. پادى - شاھنىڭ خاسىيەتلىك ئالمىلىرىنى ئۈچ ئوغۇل قىش - ياز، كې - چە - كۈندۈز نۆۋەت بىلەن قاتتىق مۇھاپىزەت قىلىدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىر كېچىسى خاسىيەتلىك ئالمىنى قوغداش نۆۋىتى باقىشقا كەپتۇ. باقىش تولۇق قوراللىنىپ ئالمىنى قوغداپتۇ. تاڭ سەھەردە يەر تەۋرەپ، چاقماقلار چىقىپ، قاپقارا بوران چىقىپ، قاراس - قۇرۇس قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ بىر تۈپ ئالما يىلتىز - پىلتىزلىرى بىلەن قومۇرۇلۇپ ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپ ئۇچۇپ

كېتىپتۇ. باقىش قورققىنىدىن نېمە قىلارنى بىلمەي قاپتۇ.

تاڭ ئاتقاندا ئەھۋالنى پادىشاھقا مەلۇم قىلىپ، ئۆتتۇر ئاچتى.

لىغان پادىشاھ دەرغەزەپ بولۇپ:

— جاللات، چاپ بۇ ئەبلەخنى! — دېگەنكەن،

جاللات قىلىچلىرىنى يالڭاچلاپ كىرىپ كەپتۇ. ئوتتۇر ئاچتى.

ئوغۇل دانش ئوتتۇرىغا چۈشۈپ:

— دادا، بۈگۈن ئاخشام مەن بېقىپ باقاي. ئاكام دېگەن.

دەك ئەھۋال يەنە يۈز بەرسە، ئاكامنىڭ قېنىدىن كېچىڭ.

مۇنداق ئەھۋال يۈز بەرمىسە، دەرھال كالىسىنى ئېلىڭ، —

دەپتۇ.

— خوپ، — دەپتۇ پادىشاھ.

ئىككىنچى كېچىسى دانش كۆزەتتە تۇرۇپتۇ. تۈن تەڭ

بولغاندا بوران چىقىپ، ھاۋا گۈلدۈرلەپ، چاقماقلار چىقىلىپ،

قاراس — قۇرۇس قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ يەنە بىر تۈپ ئال.

مىمۇ يىلتىز — پىلتىزلىرى بىلەن قومۇرۇلۇپ ئاسمانغا كۆ.

تۈرۈلۈپ، بوران بىلەن غايىب بوپتۇ. دانش دەرھاللا ئەھۋالنى

پادىشاھقا مەلۇم قىلىپ:

— دادا، ئاكامنى ئۆلتۈرگەن بولسىڭىز ئۇۋال بولار ئى.

كەن. بۈگۈن كېچە بوران چىقىپ، يەنە بىر تۈپ ئالمنى ئى.

لىپ كەتتى، — دەپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان پادىشاھ تېخىمۇ

دەرغەزەپ بولۇپ:

— سەن ئاكا — ئۇكا ئىككىڭنىڭ گېپى بىر ئىكەن.

سەنلەر مەندىن يوشۇرۇپ، ئالمنى سېتىپ خەجلىپ، مېنىڭ ھا.

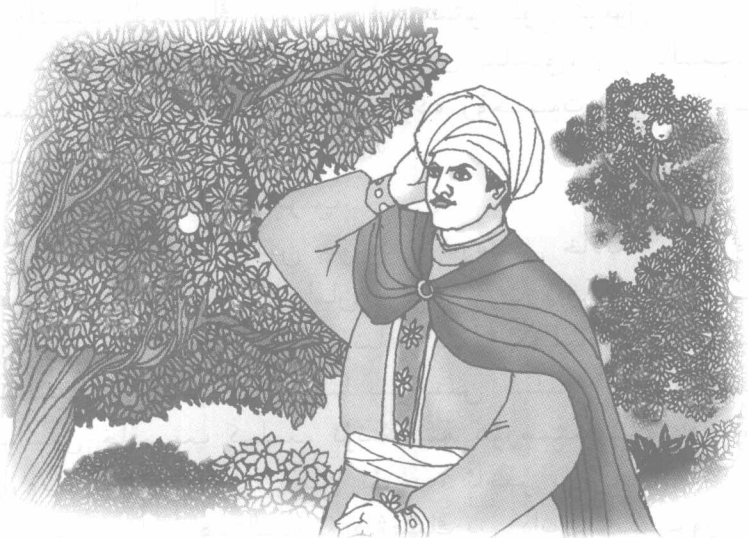
ياتمىغا قەست قىلماقچى. جاللات، چاپ بۇ ئىككى ئەبلەخنى! —

دەپتۇ. تۆت جاللات قىلىچلىرىنى يالڭاچلاپ كىرىپتۇ. دەل شۇ

ۋاقىتتا ئەخمەتجان ئوتتۇرىغا چۈشۈپ:

— دادا، ئىككى ئاكامنىڭ قېنىدىن كەچسىڭىز. بۈگۈن

كېچە باغنى مەن كۆزەت قىلسام، يەنە ئاكىلىرىم دېگەندەك
ئىش يۈز بەرسە، گۇناھىمدىن كەچسىڭىز، — دەپتۇ.
— ئاكىلىرىڭ چوڭ تۇرۇپ ئالمىلارنى قوغدىيالمىغان
يەردە سەن نېمە قىلالايتتىڭ؟ — دەپتۇ پادىشاھ.
— دادا، «ئەقىل ياشتا ئەمەس، باشتا» دېگەن گەپ بار.
مەن بىر كۆرۈپ باقسام، — دەپتۇ ئەخمەتجان. پادىشاھ بۇ
ئوغلغا بەكمۇ ئامراق بولغانلىقى ئۈچۈن «خوپ» دەپتۇ.
ئەخمەتجان قىلىچ، نەيزە، ئوقىيالىرىنى بەتلەپ، يېرىم كې-
چىنى ئۆتكۈزۈپتۇ. بىر ۋاقىتتا تۇيۇقسىزلا جاھاننى قىزىللىق
بېسىپ كېتىپتۇ، كۆزنى ئاچقىلى بولماپتۇ. چاقماقلار چېقىد-
لىپ، شېغىل تاشلار ئۇچۇپ، كۆزگە ئاجايىپ — غارايىپ سەت
بىرنەرسىلەر كۆرۈنۈشكە باشلاپتۇ. بىر ۋاقىتتا قاراس — قۇرۇس
قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ ئاخىرقى بىر تۈپ ئالما يىلتىز — پىل-
تىزلىرى بىلەن قومۇرۇلۇپ ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپتۇ. دەل شۇ

ۋاقتتا ئەخمەتجان قىزىل بورانىڭ قاپ توتقۇزۇشىغا قارىدەپ تىپ ئوقىيادىن ئوق ئاتقانكەن، گۈپ قىلغان ئۇ ئېلىن تەڭ ئاسماندىن ئېشەكنىڭ كاللىسىدەك بىرنەرسە چۈشۈپ تەڭ مەتجان بۇ نەرسىنى ئېلىپ، دادىسىنىڭ ئالدىغا كىرىپ ۋە ئېلىن بايان قىپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ پادىشاھ تېخىمۇ غەزەپلىنىپ:

— ياق، ئۈچلىڭنىڭ گېپى بىر ئىكەن. سەنلەر مېنىڭ خاسىيەتلىك ئۈچ تۈپ ئالمانى يوقاتتىڭ. بۇ كۆتۈرۈپ كىرگەن نەرسەڭ ئاتنىڭ كاللىسىمۇ، ئېشەكنىڭ كاللىسىدەمۇ؟ جالات، چاپ بۇ ئۈچ ئەبلەخنى! — دەپ ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىپتۇ. بۇ ۋاقتتا ئوردا ئەربابلىرى ئوتتۇرىغا چۈشۈپ: «پۈتۈن خەلقنى يىغىپ بۇ نەرسىنى كۆرسىتىپ باقايلى. بۇنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان ئادەم چىقىپ قالسا ئەجەب ئەمەس» دەپتۇ. ئەخمەتجان بولسا:

— سەۋر قىلىڭ، دادا، مەن بۇنىڭ سىرىنى چوقۇم تاپىمەن. ماڭا ئىككى يىللىق رۇخسەت بېرىڭ، — دەپتۇ. پادىشاھ بۇ ۋاقتتا ئالمىنىڭ سىرىنى ئېيتىپتۇ. ئۈچ ئوغۇل:

— ئالمىنىڭ خاسىيەتىنى ئەمدى بىلىدۇق، بىز ئالمىنى تاپمىغۇچە قايتىپ كەلمەيمىز، بىزگە رۇخسەت بېرىڭ، — دەپتۇ.

پادىشاھ رۇخسەت بېرىپ:

— ئاۋۋال ئاسماندىن چۈشكەن نەرسىنى خالايدىق كۆرۈپ باقسۇن، — دەپتۇ. شۇ ھامان پۈتۈن يۇرت ئەھلىنى يىغىپ ئۇ نەرسىنى كۆرسىتىپتۇ. بۇنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ھېچكىم بىلمەپتۇ. ئاخىر شۇ يۇرتتا يىراقتىن كېلىپ قالغان بىر دىۋاننى چاقىرىپ كېلىپ ئۇنىڭمۇ كۆرسىتىپتۇ. دىۋانە كۆرۈپ، ئۇيان ئۆرۈپ، بۇيان ئۆرۈپ، ئاخىر پادىشاھقا:

— ئى پادىشاھئالەم، بۇ دىۋاننىڭ بىر دانە تىرنىقىدۇر، —

دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ئوغۇللار:
— بىزگە رۇخسەت بېرىڭ، دېۋىلەرنى يوقىتىپ، ئال-
مىلارنى قايتۇرۇپ كېلىمىز! — دەپتۇ. پادىشاھ باقىش بىلەن
دانىشقا رۇخسەت بېرىپتۇ. ئەخمەتجان:
— مەنمۇ ئاڭلىرىم بىلەن بىرگە بارىمەن، — دەپتۇ.
پادىشاھ:

— بالام، سەن كىچىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە يول خەتەرلىك،
دېۋىلەرنىڭ ماكانى قەيەردە، ئۇنى بىلىدىغان ئىنسان يوق. سەن
بارما، — دەپتۇ. ئەخمەتجان يىغلاپ تۇرۇۋېلىپ، ئاخىر رۇخ-
سەت ئاپتۇ.

بۇ ئۈچ ئوغۇل تولۇق تەييارلىنىپ، ئۇزۇن سەپەرگە ئات-
لىنىپتۇ. بۇلار ئالتە ئاي يول يۈرۈپتۇ. ئاخىر بۇ تۈگىمەس
يولدىن زېرىككەن باقىش:

— قايتىپ كېتەيلى، ئالتە ئايدىن بېرى ھېچ نەرسىگە
ئېرىشەلمىدۇق، دېۋىنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ قايتىپ كەلدۇق دەپ
دادىمىزنى خۇش قىلمايدۇق، — دەپتۇ. دانىش:
— مەنمۇ شۇنداق ئويلىغاندىم، قايتايلى، — دەپتۇ.
ئىككى ئاكىسىنىڭ گېپىنى ئاڭلىغان ئەخمەتجان:

— ئاكىلار، بەرداشلىق بېرەيلى، دادىمىزنى يالغان سۆز-
لەپ ئالدىساق بولماس. دېۋىنى ئاخىرغىچە ئىزدەپ تاپايلى، يا
دېۋىلەرنىڭ قولىدا ئۆلەيلى، يا دېۋىلەرنى يوقىتىپ بالايىئاپەت-
تىن قۇتۇلالىلى، — دەپتۇ. ئاكىلىرى بۇ تەكلىپكە ئۈنماپتۇ.
ئەخمەتجان:

— سىلەر ھېچقانداق ئىش قىلماڭلار، پەقەت ماڭا
ھەمراھ بولۇڭلار، مەن بۇ يولدىن قايتمايمەن، مېنى تاشلاپ
كەتسەڭلارمۇ بولماس، — دەپتۇ. ئەخمەتجاننىڭ ئاكىلىرى يەنە
ئۈچ كۈنگىچە دېۋىنى ئىزدەشكە تەستە ماقۇل بوپتۇ. شۇنىڭ

بىلەن ئىككى ئاكا ئۇخلاپتۇ. ئەخمەتجان دېھنى نەدىل، قانداق تېپىشنى ئويلىنىۋاتقاندا، ئاسماندىن چۈشكەندەك بىر كىتاب ئاپئاق ساقل بوۋاي ئالدىدا پەيدا بولۇپ قاپتۇ. — ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، بوۋا، — دەپتۇ ئەخمەتجان. — ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، بالام. يول بولسۇن، سەپەر قىلىۋاتقاندا ياققا؟ — دەپتۇ بوۋاي. ئەخمەتجان سەپەرگە چىقىشتىكى مەقسەتتىكى بىر — بىرلەپ بايان قىپتۇ. بوۋاي تەپسىلىي ئاڭلىدىغاندىن كېيىن:

— بالىلىرىم، يولۇڭلار خەتەرلىك. يەنە ئۈچ كۈن مەغرب تەرەپكە ماڭساڭلار بىر قىزىل گۈمبەزگە يېتىپ بارىسىلەر، ئۇ گۈمبەزنىڭ ئالدىدا چوڭقۇر بىر كۆل بار، دائىم شۇ كۆلدىن سۇ ئىچىدىغان بىر ئەجدىھا بار. سىلەر گۈمبەزگە كىرىپ ئەجدىھا كەلگەندە ئۇنى ئۆلتۈرۈپ، تېرىسىنى ئۈچ مىڭ غۇلاچ تاسما تىلىڭلار. يەنە بىر كۈن يول ماڭغاندىن كېيىن كۆھدە قاپنىڭ ئاغزىغا بارىسىلەر. ھېلىقى تاسما شۇ ۋاقىتتا لازىم بولىدۇ. ئەجدىھانى ئۆلتۈرسەڭلار دۇننىڭ ماكانىغا بارالايسىز. لەر، بولمىسا بارالمايسىلەر. شۇ ئەجدىھا دىۋە كىرىدىغان تۆشۈكنى قوغدىغۇچىدۇر. سىلەرگە ئاقىول تىلەيمەن. ئاللا سىلەرگە مەدەت بەرسۇن، ئامىن ئاللاھۇ ئەكبەر، — دەپلا كۆزدىن غايىب بوپتۇ.

بۇلار سەپەرنى يەنە ئۈچ كۈن داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ئاخىر ھەيۋەتلىك بىر قىزىل گۈمبەز كۆرۈنۈپتۇ. ئەخمەتجان ناھايەتى خۇشال بوپتۇ، بىراق باقىش بىلەن دانىش قورقۇپ: — قايتىپ كېتەيلى، ئەجدىھا يەپ كەتسە نام — نىشانىمىز — مۇ قالمايدۇ، — دەپ ئۇنىماپتۇ. ئەخمەتجان:

— قورقماڭلار. گۈمبەزگە مەن باراي، سىلەر مۇشۇ يەردە يېتىپ ئۈچ كۈن كۈتۈڭلار. ئۈچ كۈن ئىچىدە يېتىپ كېلەلە.

مىسىم، ئاندىن مېنى ئەجدىھا يەپ كېتىپتۇ، دەپ قايتىپ كې-
تىڭلار، — دەپ ئۆزى يالغۇز يولغا راۋان بوپتۇ. باقىش بىلەن
دانىش قۇرۇق گۈمبەزگىمۇ قاراشقا جۈرئەت قىلالماي، بىر لەخمە
كولاپ ئىچىگە كىرىپ يېتىپتۇ. باقىش دانىشقا قاراپ:
— ئەخمەتجاننى ئەجدىھا يەپ كەتسە قانداق قىلىمىز؟ —
دەپتۇ.

— بىز دىۋىلەرنى ئۆلتۈرۈپ قايتىپ كەلدۇق، ئەخمەتجان-
نى دىۋە يەپ كەتتى دەيمىز، — دەپتۇ دانىش، باقىش بۇ
گەپكە بارىكالا دەپتۇ.

ئەخمەتجان گۈمبەزنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. راست دېگەندەك،
گۈمبەزنىڭ ئالدىدا بىر چوڭ كۆل بار ئىكەن. ئەخمەتجان
قورسىقىنى تويغۇزۇپ، گۈمبەزنىڭ ئىچىگە كىرىپ ئەجدىھانىڭ
كېلىشىنى كۈتۈپ يېتىپتۇ. خېلى ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن
كۆلنىڭ سۈيى داۋالغۇشقا باشلاپتۇ، ئەخمەتجان قارىغۇدەك
بولسا، ناھايىتى ئېگىز، بەھەيۋەت بىر مەخلۇق كۆلدىن سۇ
ئىچىۋاتقۇدەك. ئەخمەتجان قىلىچىنى بېشىدىن ئېگىز تۇتۇپ
قىلىچىنىڭ بىسىنى ئەجدىھانىڭ ئاغزىغا توغرىلاپ تۇرۇپتۇ،
ئەجدىھا دەم تارتىپتۇ. ئەخمەتجان شۇ ھامان: «يا خېلىلۇللا»
دەپ ئەجدىھانىڭ ئاغزىغا قارىتىپ ئۆزىنى قويۇپ بەرگەننىكەن،
ئەجدىھانىڭ ئاغزىدىن كىرىپ، قۇيرۇقىدىن چىقىپتۇ. ئەجدىھا
شۇ ھامان ئىككى پارچە بولۇپ ئۆلۈپتۇ.

ئەخمەتجان ئەجدىھانىڭ تېرىسىدىن ئۈچ مىڭ غۇلاچ تاس-
ما تىلىپ، ئاكىلىرىنى باشلاپ دىۋىلەر ماكانى كۆھىتقاينىڭ
ئاغزىغا بېرىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، تونۇرنىڭ ئاغزىدەك كى-
چىك بىر كامار، ئىچى قاپقاراڭغۇ تۇرغۇدەك. بۇنى كۆرگەن
باقىش بىلەن دانىش قورقۇپ:

— يائۇللا، بۇنىڭ ئىچىگە كىرگەن ئادەم ساق چىقمايدۇ،

بىز كېتىمىز، — دەپ چۈشكىلى ئۇنىماپتۇ.
 — ئاكىلار، مەن چۈشەي، سىلەر مېنىڭ بىلەن نى باغلاپ كامارغا چۈشۈرۈڭلار، ئۈچ كۈنگىچە كېلىپ كېتىشىڭلارنى تاسمىنى مىدىرلاتسام، مېنى بار ئىكەن دەپ تارتىۋېلىش ئۈچ كۈندىن كېيىن قالسام، ئۆلدى دەپ قايتىپ كېتىڭلار، — دەپ ئاكىلىرى بىلەن خوشلىشىپ، دېۋىلەر ماكانغا چۈشۈپتۇ. ئاكىلىرى كامارنىڭ ئاغزىدا تاسمىنىڭ مىدىرلىشىنى كۈتۈپ ساغلاپ يېتىپتۇ. ئەخمەتجان يەر ئاستىغا چۈشۈپ بېلىدىن تاسمىنى يېشىپ ئەتراپقا قاراپ، سۈزۈك سۇلار شارقىراپ ئېقىۋاتقان، ھەر خىل مېۋىلەر سارغىيىپ پىشىپ كەتكەن، باغدا رەڭگارەڭ گۈللەر ئېچىلىپ كەتكەن، بۇلبۇللار سايرىشىپ كەتكەن بىر گۈزەل مەنزىرىنى كۆرۈپتۇ. ئۇ بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ باغقا كىرىپتۇ. تاماشا قىلىپ يۈرۈپ خاسىيەتلىك ئالمنى ئىزدەپتۇ، لېكىن تاپالماپتۇ. بىر ۋاقىتتىن كېيىن يېقىنلا بىر جايدىن ئاۋاز كەپتۇ:

— ئەي يىگىت، جېنىڭىزدىن تويدىڭىزمۇ؟ بۇ جايدا قانداق كەلدىڭىز؟

ئەخمەتجان چۆچۈپ شۇنداق قارىغانىكەن، بىر تۆمۈر قەپەسىنىڭ ئىچىدە ئاي دېسە ئاي ئەمەس، كۈن دېسە كۈن ئەمەس، پەرىزاتتەك چىرايلىق بىر قىز تۇرغۇدەك. ئەخمەتجان:

— سالام مەلىكەم، — دەپتۇ.

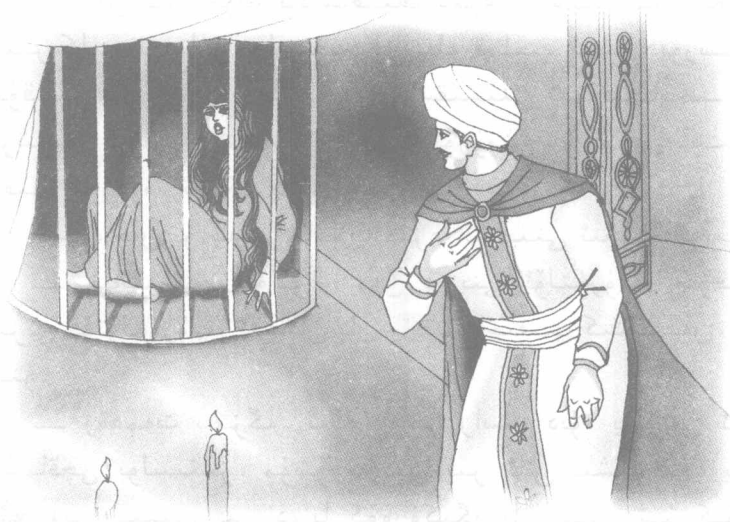
— ئەي باتۇر يىگىت، سىز قانداق قىلىپ بۇ يەرگە كېلىپ قالدىڭىز؟ — دەپتۇ قىز. ئەخمەتجان ئەھۋالنى بايان قىلىپ بولغاندىن كېيىن:

— مەن دېۋىنى ئۆلتۈرۈپ، خاسىيەتلىك ئالمنى قايتۇر-

رۇپ كېتىش ئۈچۈن كەلدىم، — دەپتۇ.

— ھەي، سىز تېخى كىچىككەنسز، دېۋە بىلەن ئويناش-

قىلى بولمايدۇ، يولىڭىزغا قايتىڭ، — دەپتۇ قىز.
— ياق، «يولۋاس ئىزىدىن قايتماس، يىگىت سۆزىدىن»
دېگەن گەپ بار. مەن مۇشۇ مەقسەت بىلەن ئالتە ئاي يول
يۈردۈم. بۇ يولدا يا ئۆلۈم، يا كۆرۈم. دىۋىنى يوقاتماي
ھەرگىز قايتمايمەن، — دەپتۇ ئەخمەتجان.
— سىزگە ئىچىم ئاغرىۋاتىدۇ. تېز قايتىڭ، دىۋىنى يو-
قتالمايسىز، — دەپتۇ قىز.
— مەن دىۋىنى يوقاتسام قانداق قىلىسىز؟ — دەپتۇ
ئەخمەتجان.
— سىز دىۋىنى يوقاتسىڭىز، مەن ئۆزۈمنى سىزگە تەق-
دىم قىلىمەن، — دەپتۇ قىز.
— سىز قانداق بولۇپ بۇ تۆمۈر قەپەسكە سولىنىپ قال-
دىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ ئەخمەتجان.
قىز زار - زار يىغلاپ:

— مەن بىر چوڭ پادشاھنىڭ قىزى ئىدىم. بىر كۈنى كېنەزەكلەرنى بىلەن چاربىغىدا سەيلە قىلىپ ئۆيىمگە كەلگەندە، تۇيۇقسىز قارا بوران پەيدا بولدى، باشقىسىنى ئوقۇتقاندا ھوشۇمغا كېلىپ، كۆزۈمنى ئېچىپ ئۆزۈمنى مۇشۇ قەدەمگە ئىچىدە كۆردۈم. ئىككى يىل بولدى، — دەپتۇ.

ئەخمەتجان بۇ گەپنى ئاڭلاپ قىزغا ناھايىتى ئىچى ئاغرىپ: — خاتىرجەم بولۇڭ. مەن دىۋىنى ئۆلتۈرۈپ، چوقۇم سىزنى قۇتۇلدۇرۇپ، ئىنسان بار جايغا ئاچىقىپ كېتىمەن، — دەپتۇ.

— رەھمەت سىزگە. ئەگەر سىز راست دىۋە بىلەن ئېلىشماقچى بولسىڭىز، مۇشۇ يەردىن بىر ئاش پىشىمىچە يول ماڭغاندىن كېيىن بىر دەريا كۆۋرۈكىگە بارسىز. شۇ كۆۋرۈكنىڭ تېگىگە يوشۇرۇنۇپ ياتسىڭىز، دىۋە كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ، سىزنىڭ پۇرىقىڭىزنى بىلىپ توختايدۇ. سىز شۇ ۋاقىتتا تا چىقىپ ئېلىشىڭىز بولىدۇ. بولمىسا ئۇنىڭغا يۈزلەنگىلى بولمايدۇ، ئۇنىڭ سېھىرى — جادۇسى ناھايىتى جىق. قورقما. سىڭىز يېڭەلەيسىز. خەير، سىزگە ئاقىل تەلەيمەن، — دەپ ئۈزىتىپ قويۇپتۇ قىز.

ئەخمەتجان كۆۋرۈكنىڭ تېگىگە كىرىپ يوشۇرۇنۇپ يېتىپتۇ. ئاز ۋاقىتتىن كېيىن جاھاننى قاراڭغۇلۇق بېسىپ، ھەيۋەتلىك دىۋە كېلىپ كۆۋرۈك ئۈستىدە تاق توختاپتۇ.

— ھەي، ئادەمات ھىدى كېلىدىغۇ، سەن قانداق جان؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ دىۋە. دەل شۇ ۋاقىتتا ئەخمەتجان كۆۋرۈك ئاستىدىن سەكرەپ چىقىپ:

— مەن سەن بىلەن ئېلىشىدىغان جان! — دەپتۇ.
— سەن تېخى كىچىك بالا ئىكەنسەن، ھېلى چايناپ چاينىڭ شامىسىنى پۈركۈگەندەك پۈركۈۋېتىمەن، يوقال كۆزۈمدىن! —

دەپتۇ دېۋە.

ئەخمەتجان جەڭگە ئاتلىنىپتۇ. ئىككىسى شۇنداق جەڭ قىپتۇكى، ھاي - ھاي، قىلىچ - قالقانلارنىڭ ئاۋازىدىن جا - ھان لەرزىگە كەپتۇ. ئاخىر تەڭ كېلەلمىگەن دېۋە سېھىر قىلىپ بىر قانچە ئەجدىھا پەيدا قىپتۇ. ئەخمەتجان ئۇلارنىڭ كالىسىنى بىر - بىرلەپ ئاپتۇ. ئاخىر دېۋىنىڭ غەزەپ ئاتەش - لىرى ئۆرلەپ، ئەخمەتجاننى ئاسمانغا بىر ئاتقانكەن، ھاۋانىڭ قەرىگە چىقىپ كېتىپتۇ. خۇدانىڭ تەقدىرى بىلەن قايتىپ چۈشۈشىدە دەل دېۋىنىڭ كالىسىغا دەسسەپ چۈشۈپتۇ - دە، دېۋىنىڭ كالىسىنى كېسىپ، قىزنىڭ ئالدىغا كەپتۇ.

— مانا، مەلىكەم، دېۋىنىڭ كالىسى، ئەمدى ئۆزىڭزنى ماڭا تەقدىم قىلغايىسىز، — دەپتۇ ئەخمەتجان.

— ئەلۋەتتە ۋەدەمدىن يانمايمەن، — دەپتۇ قىز، — لېكىن

بۇنداق ئاسان ئېلىپ كېتەلمەيسىز.

— نېمىشقا؟ — دەپ سورايتۇ ئەخمەتجان
— سىز تېخى ئاران بىر دىۋىنى يوقاتتىڭىز، ئەسلىدىن ئۆزىڭىز
ئۈچ دىۋە — قارا دىۋە، ئاق دىۋە، قىزىل دىۋە. سىز كىشى
قارا دىۋىنى يوقاتتىڭىز. قالغان ئىككى دىۋىنى يوقاتمىسىڭىز
بىز بۇ يەردىن ھايات كېتەلمەيمىز، ئىككىلىمىز ھالاك بولىدۇ.
مىز، — دەپتۇ مەلىكە. ئەخمەتجان مەلىكىدىن بۇ ئەھۋالنى
بىلىپ:

— بولىدۇ، قالغان ئىككى دىۋىنى يوقىتىپ، سىزنى ئېلىپ
كېتىمەن، — دەپتۇ.

— ئاق دىۋە بىلەن قىزىل دىۋىنىڭ قېشىدىمۇ ماڭا
ئوخشاش بەختسىز ئىككى ساھىبجامال بار، بىر — بىرىدىن
گۈزەل، — دەپتۇ قىز. ئەخمەتجان بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، تە-
ۋەككۈل، ئىككى دىۋىنىمۇ يوقاتسام، ئىككى قىزنى ئىككى ئا-
كامغا ئېلىپ بەرمەيمەنمۇ، دەپ يولغا راۋان بوپتۇ.

بىرقانچە تاغ — داۋاندىن ئېشىپ، بىر يەرگە بېرىپ قا-
رىغۇدەك بولسا، ھاي — ھاي، شۇنداق گۈزەل يەر ئىكەنكى،
قىزىلگۈللەر ھۈپپىدە ئېچىلىپ كەتكەن، بۇلبۇللار سايراۋات-
قان، سۈزۈك سۇلار شارقىراپ ئېقىۋاتقان، كۆللەردە ئۆردەكلەر
ئۈزۈشۈۋاتقان، ئاپئاق بۇلۇتلار باغلارنى ئايلىنىۋاتقان، مېۋە —
چېۋىلەر پىشىپ مەي بولۇپ كەتكەن، باغنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى
كىچىك كۆلچەكنىڭ ئۈستىدىكى بىر كۈمۈش قەپەستە بىر
ساھىبجامال قىز ئولتۇرغان، قىزنىڭ شولىسىدىن باغلار رو-
شەنلىشىپ كەتكەن. يىگىت ئاستا بېرىپ:

— سالام، مەلىكەم، — دەپتۇ. قىز چۆچۈپ:

— ئوڭۇممۇ، چۈشۈممۇ؟ ئادەممۇسىز، جىنمۇسىز؟ ئادەم

دەي دېسەم، بۇ يەرگە ئادەم ئايىغى يەتمەيدۇ. جىن دەي دېسەم،

جىنغا ئوخشىمايسىز، سىز زادى قانداق جان؟ — دەپتۇ.
— مەن ئادەم، ئاق دېۋنى يوقىتىپ سىزنى قۇتۇلدۇرغىم.
لى كەلدىم، — دەپتۇ ئەخمەتجان. قىز بىر ئۇلۇغ — كىچىك
تىنىپ:

— رەھمەت سىزگە. بۇ سىزنىڭ قولىڭىزدىن كەلمەيدۇ.
بۇ كۈننى خۇدا ماڭا ساپتۇ، مەندىن باشقا كىشىگە سالمىم.
سۇن. سىز ياش ئىكەنسىز، قايتىپ كېتىڭ، دېۋنىڭ قايتىپ
كېلىش ۋاقتى ئاز قالدى، ھېلى سىزنى يەپ كېتىدۇ، —
دەپتۇ قىز. ئەخمەتجان قىزغا خاسىيەتلىك ئالما ھەققىدىكى
گەپلەرنى بىر — بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپ، ئاندىن دەپتۇ:
— سىز ماڭا ئىشىنىڭ، قارا دېۋنى يوقاتتىم، ئاق
دېۋنىمۇ يوقىتىپ، سىزنى قۇتۇلدۇرۇپ كېتىمەن.
— رەھمەت سىزگە. مەن بىر پادىشاھنىڭ ئەتىۋارلىق قىزى
ئىدىم. كېنىزەكلەردىن بىلەن سەيلە — تاماشا قىلىۋاتسام، بىر

ئاق قۇيۇن كېلىپ كېلىپ قاچتى. كۈزۈمنى ئاپسار، ئۆ-
زۈمنى مۇشۇ قەپەستە كۆردۈم. ئەگەر سىز ئاندا مۇشۇ ئوق-
تىپ مېنى قۇتۇلدۇرسىڭىز، مەن سىزگە ئۆزۈمنى ئوقۇدىم
لىمەن، — دەپتۇ قىز.

— خوپ، ئىنشائاللا، مەن سىزنى قۇتۇلدۇرۇپ كېتەلەيمەن.
مەن. دىۋە بىلەن قانداق ئۇچراشقىلى بولىدۇ؟ — دەپ سوراپ-
تۇ ئەخمەتجان.

— ئالدىڭىزدىكى تاغدا بىر ئۆڭكۈر بار، شۇنىڭغا كىرىپ
ماراپ ياتسىڭىز، دىۋە قايتىپ كېلىشىدە سىزنىڭ پۇرىقىڭىزنى
بىلىپ توختايدۇ. شۇ ۋاقىتتا سىز ۋاقىتنى غەنىمەت بى-
لىپ، قىلىچ بىلەن چاپسىڭىز ئىش پۈتىدۇ، — دەپتۇ قىز.

ئەخمەتجان قىز بىلەن خوشلىشىپ، ئۆڭكۈرگە بېرىپ
دىۋىنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ يېتىپتۇ. بىر ۋاقىتتىن كېيىن
جاھاننى ئاق تۈتەك بېسىپ كېتىپتۇ. ئەخمەتجان قارىغۇدەك
بولسا، ھەر بىر قولىدا بىر تاغنى كۆتۈرۈپ بىر - بىرىگە ئۆ-
رۈپ دىۋە يېتىپ كەپتۇ. دىۋە: «ھەي، ئادەمزاننىڭ ھىدى كې-
لىۋاتىدىغۇ. يەنە ھېلىقى ئەخمەت دېگەن ئەبلەخ بولۇپ قالمى-
سۇن، ئۇ ئاكىمنىڭ بىر تىرىنقىنى يۇلۇۋالغان» دەپ تۇرۇش-
غا، ئەخمەتجان ئۆڭكۈردىن چىقىپ:

— ھەي، ئەخمەت دېگەن مەن بولمەن، سەن بىلەن ئې-
لىشقىلى كەلدىم، — دەپتۇ. دىۋە:

— سەن تېخى مەن بىلەن جەڭ قىلماقچىمۇ؟! — دەپ
خىرىس قىلىپ، جاھاننى قاپقارا زۇلمەتكە ئايلاندۇرۇۋېتىپتۇ.
ئاغزىدىن ئوت چاچرىتىپتۇ، لېكىن ئەخمەتجان قورقماپتۇ. ئىك-
كىسى شۇنداق ئېلىشىپتۇكى، ھاي - ھاي، بۇ جەڭدىن جاھان
لەرزىگە كېلىپ، تاغ - تاشلار ئەخمەتجانغا ئاپىرىن ئوقۇپتۇ. ئا-
خىر ئۇ ئاق دىۋىنى ئۆلتۈرۈپ كالىسىنى ئېلىپ، كۈمۈش

قەپەستىكى قىزنىڭ يېنىغا قايتىپ كەپتۇ.
— ئەمدى ئۆزىڭزنى ماڭا تەقدىم قىلارسىز؟ — دەپتۇ
ئەخمەتجان.

— ئەلۋەتتە، بىراق ھەممىدىن يامىنى قىزىل دېۋە.
ئۇنى يوقاتمىسىڭىز، سىزمۇ يوق، مەنمۇ يوق، — دەپتۇ قىز.
— ئىككى دېۋىنى ئۆلتۈردۈم. بۇ ھېچقانچە گەپ ئەمەس، —
دەپتۇ ئەخمەتجان ۋە قىز بىلەن خوشلىشىپ، قىزىل دېۋىنىڭ
ماكانغا قاراپ راۋان بوپتۇ. بېرىپ قارىسا، بۇ جاي شۇنداق
گۈزەل، ھەممە ياق باغ، گۈل - گۈلىستان، مەرمەر تاشتىن
قوپۇرۇلغان ئاسمان - پەلەك بىنالار، ئاجايىپ - غارايىپ
زىننەت بۇيۇملىرى كۆزنى قاماشتۇرىدىكەن. بۇ جايدا ھەددى -
ھېسابسىز ئالتۇن - كۈمۈش بار ئىكەن.

ئەخمەتجان ئايلىنىپ يۈرۈپ، بىر ئالتۇن ساراينىڭ ئىدى.
چىدىكى ئالتۇن قەپەستىكى قىزنى كۆرۈپتۇ. قىزنىڭ ھۆسن -
جامالىدىن قۇياش خىجىل ئىكەن. ئەخمەتجان قىزنى كۆرۈپلا
ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. ئالدىدىكى ئەينەكنىڭ ياردىمى بىلەن يىدى.
گىتنىڭ جامالىنى كۆرۈپ قىزمۇ ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. ئەخ -
مەتجان قىزنىڭ يېنىغا كېلىپ:

— سالام، مەلىكەم! — دەپتۇ. قىز ئېھتىرام بىلدۈرۈپ:
— ئادەم زاتىنىڭ ئايىغى يەتمەيدىغان بۇ جايغا سىز قورقماي
قانداق كېلىپ قالدىڭىز؟ — دەپتۇ. ئەخمەتجان ئۆزىنى تونۇشتۇ -
رۇپ، بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى بىر - بىرلەپ بايان
قىلىپ، بۇ يەرگە كېلىشتىكى مەقسىتىنى ئېيتىپتۇ.
— دېۋىنى يوقىتىش قولىڭىزدىن كەلمەيدۇ. سىزنى كۆر -
مىگەن بولسام بولار ئىكەن، ئەمدى قانداق چىدايمەن؟! — دەپ
ئاھ ئۇرۇپتۇ قىز ۋە ئۆزىنىڭ بىر پادىشاھنىڭ ئارزۇلۇق قىزى
ئىكەنلىكىنى، قىزىل دېۋىنىڭ ئېپىچىپ كېلىپ قەپەسكە

سولغانلىقنى بايان قىپتۇ. سىڭەكە دەيدۇ:

— مەلىكەم، خاتىرجەم بولۇڭ. مەن دېگەن پەقەت ئۆزۈمنىڭ ئۆزۈم، خاسىيەتلىك ئالىملىرىمنى ئېلىپ ھەم سىزنى چۈشۈرۈش ئۈچۈن، زۇپ كېتىمەن، — دەپتۇ ئەخمەتجان.

— رەھمەت، يىگىت، غەيرىتىڭىزگە، ئۇنداق بولسا، دېگەن ئۇخلىغىلى قىرىق كۈن بولدى. بۈگۈن ئويغىنىدىغان كۈنى، ئويغىنىپ بولغۇچە ۋاقىتنى غەنىمەت بىلىپ چېپىپ تاشلاڭ — دە، تېزدىن مېنى ئېلىپ قېچىڭ. ئويغىنىپ كەتسە، سىزنى يەپ كېتىدۇ، — دەپ يىغلاپتۇ قىز.

— دېۋە ئۇخلاپ قالغاندا قول سېلىش نامەردلىك بولىدۇ. دېۋە ئويغانسۇن، ئاندىن ئېلىشمەن، — دەپتۇ ئەخمەتجان.

— ئۇنداق قىلىشنىڭ نېمە ھاجىتى، بېرىپ كالىسىغا قىلىچ چاپسىڭىزلا ئىش پۈتمەمدۇ؟ — دەپتۇ قىز. ئەخمەتجان:

— ئۇ يىگىتنىڭ ئىشى ئەمەس، — دەپ دېۋىنىڭ بېشىغا بېرىپ، ئۇنىڭ ئويغىنىشىنى كۈتۈپ بىر ئاش پىشىم تۇرۇپ، تۇ، دېۋە ئويغانماپتۇ. ئەخمەتجان يەنە كېچىكسە بولمايدىكەن، چۈنكى بۈگۈن ئاكىلىرىنىڭ يېنىغا قايتىپ بارمىسا، ئاكىلىرىنىڭ قايتىپ كېتىش ئېھتىمالى بار ئىكەن، ئاكىلىرى قايتىپ كەتسە، بۇ جايدىن مەڭگۈ چىقالمايدىكەن. بۇنى ئويلاپ، دېۋىنىڭ تاپىنىنى قىچىقلاشقا باشلاپتۇ. دېۋە مېڭ تەسلىكتە ئويغىنىپتۇ. دېۋە كۆزىنى ئېچىش بىلەن تەڭ ئەخمەتجاننى ئاسمانغا ئېتىۋېتىپتۇ. بىر ئاش پىشىمدىن كېيىن ئەخمەتجان دېۋىنىڭ كالىسىغا دەسسەپ چۈشۈپتۇ. دە، قىلىچ بىلەن گاچ قىلىپ دېۋىنىڭ كالىسىنى ئاپتۇ. قىز ناھايىتى خۇشال بوپتۇ.

— بىز ھازىرلا يولغا چىقايلى، ئازراقمۇ كېچىكىپ قېلىشقا بولمايدۇ، — دەپ، قىزغا ئەھۋالنى چۈشەندۈرۈپتۇ ئەخمەتجان. قىز ماقۇل بوپتۇ. ئىككىلىن باغلارنى ئايلىنىپ، ھېلىقى

خاسىيەتلىك ئالمىلارنى تېپىپتۇ. ئەخمەتجان ئالمىنى ئۈزۈپ قوينغا سېلىپ، ئۈچ قىزنى ئەگەشتۈرۈپ كەچ بولغاندا كۆ-ھىقاپنىڭ ئاغزىغا كەپتۇ. تاسمىنى مىدىرلىتىپ ئاكىلىرىغا خەۋەر بېرىپتۇ. دەل شۇ ۋاقىتتا ئاكىلىرى كەتمەكچى بولۇپ تۇرغانىكەن. ئالدى بىلەن بىرىنچى قەپەستىكى قىزنى چىقىد-رىپتۇ، بۇ قىزنىڭ ئىسمى تۇرسۇنئاي ئىكەن. قىزنى كۆرگەن ئاكىلىرى ھەيران قاپتۇ. قىز ئۇلارغا سالام بېرىپتۇ ۋە:

— مېنىڭ ئارقامدا چىقىدىغان ئۈچ كىشى بار، تاسمىنى سالايلى، — دەپتۇ. تاسمىنى ساپتۇ ۋە ئىككىنچى قەپەستىكى قىزنى چىقىرىپتۇ. بۇ قىزنىڭ ئىسمى كۈمۈشئاي ئىكەن. ئۈچىنچى قېتىمدا ئۈچىنچى قەپەستىكى ئالتۇنئايى چىقار-ماقچى بولغانىكەن، قىز ئەخمەتجانغا قاراپ:

— سىز ئالدىمدا چىقىڭ، — دەپتۇ.
— ياق، مەلىكەم، مەن سىزنى بۇ يەردە تاشلاپ ئالدىڭىزدا چىقىپ كېتەلمەيمەن، — دەپتۇ ئەخمەتجان.
— خەير، ماڭمۇ قىلدىڭىز، ئۆزىڭىزگىمۇ قىلدىڭىز، ناۋادا پەلەك تەتۈر كېلىپ قالسا، مېنى كۆرگەن كۆزدە كۆ-رەرسىز، — دەپ ئىككى دانە بىلەزۈكنى چىقىرىپ يىگىتكە بېرىپتۇ ئالتۇنئاي. ئەخمەتجان ئۈچ ئالمىنى قىزغا بېرىپ، ئۇنى تاسمىغا باغلاپ يۇقىرىغا چىقىرىپتۇ.
ئالتۇنئايى كۆرگەن باقىش بىلەن دانىش ئەقلى - ھو-شىدىن ئېزىپتۇ. باقىش:

— بىز قايسى يۈزىمىز بىلەن دادىمىزنىڭ ئالدىغا بارىمىز؟ ناۋادا ئىنىمىز: «ئاكىلىرىم كېرەككە كەلمىدى، ئۈچ دېۋنى ئۆزۈم يالغۇز ئۆلتۈرۈپ، خاسىيەتلىك ئۈچ ئالمىنى ئۆزۈم تاپتىم» دېسە، شەننىمىزگە سەت ئەمەسمۇ، — دەپتۇ. دانىش:
— ئەلۋەتتە شۇنداق، بۇنىڭ ئىلاجىنى قىلىش كېرەك، —

دەپتۇ.

— قانداق قىلىمىز؟ — دەپتۇ باقىش.

— ئۇنىڭ چارىسى ئاسان، تاشلاپ كېتەيلى،

دانش. ئۇلار ئىنسى ئەخمەتجاننى يەر ئاستىدا قالدۇرۇپ،

ئۈچ قىزنى ئېلىپ ئۆز يوللىرىغا راۋان بوپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، ئۇزۇن يول يۈرۈپ، باقىش بىلەن دانش

ئۆز يۇرتىغا قايتىپ كەپتۇ. ئۇلارنى ئوردا خادىملىرى قارشى

ئاپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، بۇلارنىڭ ئىچىدە ئەخمەتجان يوق. پا-

دشاھ يىغلاپ تۇرۇپ سوراپتۇ:

— مېنىڭ ئەخمەتجانم قېنى؟

باقىش بىلەن دانش كۆرەڭلەپ:

— ئەخمەتجان كىچىك بولغىنى ئۈچۈن دىۋە يەپ كەتتى،

ئۇنىڭ قولىدىن ھېچ ئىش كەلمىدى، — دەپ جاۋاب بېرىپ-

تۇ. پادشاھ زار - زار يىغلاپتۇ. ئالتە ئاي ۋاقىت ئۆتكەندىن

كېيىن تۇرسۇنئاي بىلەن كۈمۈشئايىنى باقىش بىلەن دانشقا

نكاهلاپ بېرىپتۇ.

ئالتۇنئاي تولا يىغلاپ، دەردىنى ھېچكىمگە ئېيتماستىن، ئاچچىق يۈتۈپ ئاجىزلىشىشقا باشلاپتۇ، ئاخىر كېسەل بوپتۇ. پادىشاھ بىر كۈنى قىزنى چاقىرتىپ ياتلىق قىلىپ قويۇشنى ئېيتىپتۇ. مەلىكە رازىلىق بەرمەپتۇ. راست گېپىنى پادىشاھقا ئېيتالمى، زار - زار يىغلاپ ئاخىر ئەخمەتجان بەرگەن ئۈچ دانە خاسىيەتلىك ئالمىنى پادىشاھقا بېرىپتۇ. پادىشاھ ناھايىدىكى خۇشال بوپتۇ، ئىنچىكىلەپ قاراپ، ئۆزىنىڭ خاسىيەتلىك ئالمىسىغا ئوخشايدىغانلىقىغا ھەيران قاپتۇ. ئۇنىڭدىن بىرىنى قىزغا يېگۈزگەنكەن، شۇ ھامان مەلىكىنىڭ كېسلى ساقد - يىپ كېتىپتۇ. قالغان ئىككىسىنى پادىشاھ ئۆزى يەپتۇ ۋە شۇ ھامان تېتىكلىشىپ، ياشىرىپ قاپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۆزىنىڭ خاسىيەتلىك ئالمىسى ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ، ئۆمرىنى يېگىرمە يىل ئۇزارتىپتۇ.

ئەمدى گەپنى ئەخمەتجاندىن ئاڭلايلى:

ئەخمەتجان بىر ھەپتىگىچە يەر ئاستىدا يېتىپتۇ، لېكىن تاسما قايتىپ چۈشمەپتۇ. ئاخىر ئاكىلىرىم ئىنساپسىزلىق قىلدى دەپ بىلىپ، جاندىن ئۈمىدىنى ئۈزۈپ زار - زار يىغلاپ كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. ئۇنىڭ چۈشكەن ھېلىقى خىدا - زىر كىرىپتۇ. خىزىر باش - كۆزىنى سىلاپ: «ئوغلۇم، يىغما. ئىنشا ئاللا يەر ئاستىدىن سالامەت قايتىپ چىقىسەن. مۇشۇ يەردىن كۈنچىقىش تەرەپكە قاراپ يەتتە كۈن يول ماڭساڭ بىر ئېگىز تاغقا يېتىپ بارسەن. تاغنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر قاراڭغۇ تۆشۈك بار، بۇ تۆشۈك بارغانچە يۇقىرىغا ئۆرلەيدۇ. ئۇ يەر ئۈستىگە چىقىدىغان تۆشۈك. تۆشۈكنىڭ ئوتتۇرىسىغا بىر ئات باغلاقلىق، ئۇ ئاتنىڭ سول كۆزى كور، ئوڭ كۆزى ساق. ئەگەر سەن ئاتنىڭ كور كۆزى تەرەپتىن ماڭساڭ، يەر

ئۈستىگە چىقىپ كېتەلەيسەن، ساق كۆزۈ تەرەپتىن ماڭساڭ،
 ئات مەيدەڭگە بىرنى تېپىدۇ، يەتتە قات يەرتەك يەتكەن بولۇپ،
 شۇپ كېتىسەن. ئىلاھا ئامىن، خۇدا سېنى مۇرادىڭغا يەتكۈزۈپ
 گەي، ئاللاھۇ ئەكبەر» دەپتۇ. ئەخمەتجان ئويغىنىپ كېلىپ،
 ھېچكىم يوق. كۆرگەن چۈشىنى ئەسلەپ: «يېتىپ ئۆلگۈچى
 ئېتىپ ئۆل» دېگەن گەپ بار، ھاياتلىق يولىنى ئىزدەپ باقاي
 دەپ، كۈنچىقىش تەرەپكە راۋان بوپتۇ. شۇ ماڭغانچە يەتتە كۈن
 يول يۈرۈپ، چۈشىدە كۆرگەن تاغقا بېرىپ تۆشۈكنى تېپىپ
 ئىچىگە كىرىپ، ئۆمىلەپ يۇقىرىغا ئۆرلەپتۇ. ئاخىر ئات
 باغلاقلق يەرگە يېتىپ كەپتۇ. ئۇ خۇشاللىقتا سول تەرەپتىن
 ماڭدىم دەپ ئوڭ تەرەپتىن مېڭىپ ساپتۇ. ئات مەيدىسىگە
 بىرنى تەپكەنكەن، يەتتە قات يەر ئاستىغا چۈشۈپ كېتىپتۇ.
 ھوشىغا كېلىپ قارىغۇدەك بولسا، بۇ يەر بۈك - باراقسانلىق،
 ناھايىتى گۈزەل جاي ئىكەن. بىراق، بۇ جايدىكى ئادەملەر
 ئازراقمۇ شەپە چىقارمايدىكەن، ناخشا ئېيتىشى تېخىمۇ مۇم-
 كىن ئەمەس ئىكەن. ئەخمەتجان يىراقتا يەر ھەيدەۋاتقان بىر
 دېھقاننىڭ يېنىغا بېرىپ:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، دېھقان ئاكا، ئىشىڭىز ئىلگىرى
 باسسۇن، — دەپتۇ. دېھقان ناھايىتى قورقۇپ:
 — جېنىڭدىن تويدۇڭمۇ ئەخمەق، ئاستا گەپ قىل، —
 دەپتۇ.

— بىزنىڭ يۇرتتا يەر ھەيدىسەك «ئوش - كە» دەپ ۋارقىراپ
 يەر ھەيدەيمىز، — دەپتۇ ئەخمەتجان.

— سەن بۇ يەرلىك بولمىساڭ كېرەك، شۇڭا ئوقمايسەن.
 بۇ يەردە يىلپىز كۆپ، ئادەمنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان ھامان
 تاغدىن يۈگۈرۈپ چۈشۈپ يەپ كېتىدۇ. بۇ ئاپەتتىن قورقۇپ
 شەپمۇ چىقارالمايمىز، — دەپ دەردىنى ئېيتىپتۇ دېھقان.

ئەخمەتجانمۇ بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتلىرىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. دېھقاننىڭ ئەخمەتجانغا ئىچى ئاغرىپ: — سەن مۇشۇ يەردە كالامغا قاراپ تۇر، مەن ئۆيدىن نان ئېلىپ كېلەي، — دەپ ئۆيگە مېڭىپتۇ.

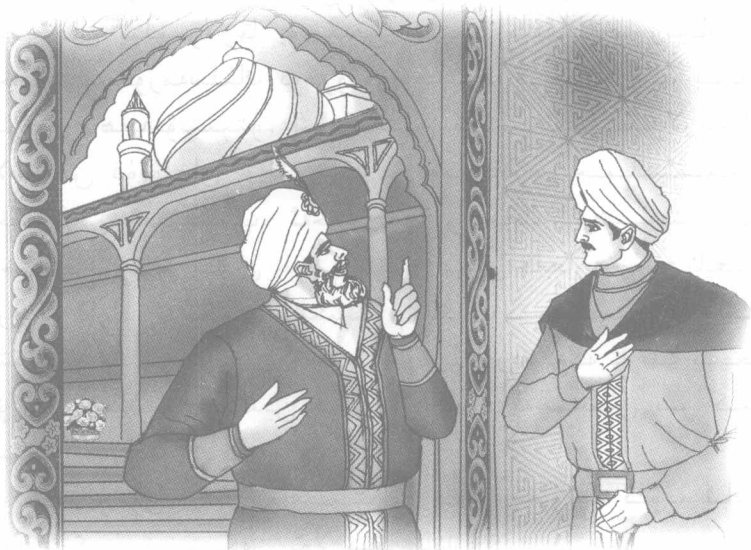
ئەخمەتجان مەن دېھقاننىڭ نېنىنى بىكارغا يېمەي، يەر ھەيدەپ تۇراي دەپ، بولۇشىغا ۋارقىراپ يەر ھەيدەشكە باشلاپتۇ. ئاۋازى ئاڭلاپ ئىككى يىلپىز قۇلاقلىرىنى دىڭگايلىتىپ ئەخمەتجانغا خىرىس قىلىپ كەپتۇ. ئەخمەتجان كاپ قىلىپ يىلپىزنىڭ قۇلقىدىن تارتىپ كالىنىڭ ئورنىغا قوشقا قېتىپ، ھەش - پەش دېگۈچە بىر تالاي يەرنى ھەيدەپ بوپتۇ. دېھقان كېلىپ قارىغۇدەك بولسا، ئىككى يىلپىز قوشقا قېتىلغان، پۈتۈن يەر ھەيدىلىپ بولغان، ئەخمەتجان ھەدەپ يىلىپىزلىرىنى ئۇرۇۋاتقان، يىلپىزلىرىنىڭ تىللىرى ساڭگىلىشىپ كەتكەن. بۇنى كۆرگەن دېھقان ھەيران قېلىپ: «نېمە كارامەت بۇ؟» دەپتۇ ۋە ئەخمەتجاننىڭ باتۇرلۇقىغا ئاپىرىن ئوقۇپتۇ. ئەخمەتجان يىلپىزلىرىغا بۇنىڭدىن كېيىن دېھقانلارغا زىيان - زەخمەت يەتكۈزمەسلىك توغرىلىق قەسەم قىلدۇرۇپ، يىلىپىزلىرىنى ھەيدىۋېتىپتۇ. شۇ كۈندىن تارتىپ يىلپىزلىرىنىڭ بالاسىدىن قۇتۇلغان خەلق داۋا - دۇمباقلىرىنى چېلىشىپ، ناخشىلارنى ئېيتىشىپ، ئەخمەتجانغا رەھمەت ئېيتىشىپتۇ. ئەخمەتجان خەلق بىلەن خوشلىشىپ، بېشى قايغان، پۈتى تايغان تەرەپكە قاراپ نىشانسىز مېڭىپتۇ. مېڭىپ - مېڭىپ، ئاخىر باشقا بىر پادىشاھلىققا بېرىپ قاپتۇ. بۇ يەردە نەگە بارسا يىغا ئاۋازى ئىمىش. بۇنىڭدىن ھەيران قالغان ئەخمەتجان بىر كىشىدىن سوراپتۇ:

— بۈگۈن بىرلا ۋاقىتتا بۇ يەردە شۇنچە كۆپ ئادەم ئۆلدىمۇ؟ بۇ نېمىدېگەن تولا يىغا ئاۋازى؟

— سەن بۇ يەرلىك ئەمەس ئوخشايسەن يۇرتىمىزدا بىر ئەجدىھا پەيدا بولۇپ قالدى، ھەر كۈنى ئاشتىنى ئويۇپ ئون ئادەمنى، چۈشلۈك ئۈچۈن ئون ئادەمنى، كەچلىك ئۈچۈن ئادەمنى يەيدۇ. بۇنىڭغا پادشاھمۇ ئامالسىز قالدى. شۇنىڭ كاساپىتىدىن يۇرتىمىزدا ئادەملەر شالاڭلاپ كەتتى. بۈگۈنكى كۆپ يىغىنى ئۇقماقچى بولساڭ، ئەجدىھاغا يەم بولغۇچىلارنىڭ يىغىسى، ماتىمى. بۈگۈن پادشاھنىڭ ئەڭ ئارزۇلۇق قىزىمۇ ئەجدىھاغا يەم بولماقچى، — دەپ ۋەقەنى چۈشەندۈرۈپتۇ ئۇ كىشى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان ئەخمەتجان يۈرەكلىرى ئېزىلىپ، بۇ بىچارىلەرنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن پادشاھنىڭ ھۇزۇرىغا كەپتۇ.

— پادشاھىئالەم، ئەجدىھانى يوقىتىپ، غەمدىن خالاس قىلسام خۇش بولامسىز؟ — دەپتۇ ئەخمەتجان.

— ئەي جاسارەتلىك يىگىت، پادشاھلىقىمدا پۇقرالىرىم ئاز قالدى، ئەجدىھانى يوق قىلىشقا قۇدرىتىم يەتمىدى. مېنىڭ

بىردىنبىر ئارزۇلۇق قىزىممۇ بۈگۈن ئەجدىھاغا يەم بولماقچى. ئەگەر سەن ئەجدىھانى يوقىتىپ قىزىمنى قۇتۇلدۇرساڭ، قىزىمنى ساڭا نىكاھلاپ بېرىشتىن تاشقىرى پادىشاھلىقىمنىڭ يېرىمىنى ساڭا بېرىمەن، — دەپتۇ پادىشاھ. بۇنى ئاڭلاپ ئەخمەتجان:

— ماڭا پادىشاھلىقنىڭ كېرىكى يوق، مېنىڭ بىرلا تەلىپىم بار، — دەپ، يەر ئۈستىگە چىقىرىپ قويۇشنى تەلەپ قىپتۇ.

— ئاۋۋال ئەجدىھانى يوقاتقىن، سېنىڭ تەلىپىڭنىڭ ئاھالىنى كېيىن قىلايلى، — دەپتۇ پادىشاھ. ئەخمەتجان خوپ دەپ، تەييارلىقنى پۇختا قىلىپ، قاڭغىر قاقشاپ تۇرغان بىر چارلەرنى ئۆيلەرگە قايتۇرۇپ، ئەجدىھاغا قارشى يولغا چىقىپتۇ. قورسىقى ئېچىپ نەپسى تاقىلداپ كەتكەن ئەجدىھا ئەخمەتجاننى كۆرۈپ دەم تارتىپتۇ. ئەخمەتجان چەبدەسلىك بىلەن ئەجدىھانى چېپىپ ئۆلتۈرۈپتۇ. بۇ پادىشاھلىقتىكى كىشىلەر بالايىئاپەتتىن خالاس بولۇپ، ئەخمەتجانغا بارىكالا ئېيتىپتۇ. پادىشاھ بولسا، ئىززەت - ئىكرام بىلەن تون سەرىپاي كىيگۈزۈپتۇ. ئەخمەتجاننىڭ شەرىپىگە كاتتا زىياپەت ئۆتكۈزۈپ، پادىشاھلىقنىڭ يېرىمىنى ھەم قىزىنى بېرىشنى جاكارلاپتۇ. ئەخمەتجان پادىشاھقا رەھمەت ئېيتىپ، ئۇنىڭ تەلىپىنى قوبۇل قىلماپتۇ. بۇنىڭدىن خۇشال بولغان پادىشاھ ئۆز دائىرىسىدىكى پۈتۈن مۇنەججىملەرنى يىغىپ، بۇ يىگىتنى يەر ئۈستىگە چىقىرىشنىڭ ئامالنى قىپتۇ. نەتىجىدە، بىر قېرى مۇنەججىم:

— كۈنپېتىش تەرەپتىكى ئېگىز تاغدا بىر سۈرمە قۇش بار. ئۇنىڭ بالىلىرىنى ھەر يىلى بىر ئەجدىھا يەپ كېتىدۇ. كىمدەكىم شۇ ئەجدىھانى ئۆلتۈرۈپ، قۇشنى شۇ بالايىئاپەتتىن

خالاس قباللسا، قۇش شۇ كىشىنىڭ قۇش ئارقىلىق تەلپىنى بولسا
 ھەل قىلىشى مۇمكىن، — دەپتۇ.

ئەخمەتجان پادىشاھ بىلەن خوشلىشىپ، سۈرمە تەلپىنى
 تەرەپكە راۋان بوپتۇ. بىر ھەپتە مېڭىپ قۇشنىڭ ماكانغا
 كەپتۇ. قۇش بالىلىرىنىڭ يىغا — نالسىدىن تاغلار لەرزىگە كەپتۇ.
 ئەخمەتجان قارىسا، بىر ئەجدىھا تاغقا يامىشىپ قۇش بالىلىرىنى
 يېيىش ئۈچۈن چىقىپ كېتىپ بارغانىكەن. ئەخمەتجان
 يانداپ ئۆتۈپ ئەجدىھانى چىپىپ ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭ گۆشىدە
 قۇشنىڭ بالىلىرىنى بېقىپتۇ. ئانا قۇش ئوۋغا چىقىپ كەتكەندە
 كەن. قۇشنىڭ بالىلىرى ناھايىتى خۇش بوپتۇ.

ئانىسى قايتىپ كەلسە، بالىلىرى ئۇخلاپ قالغان. ئانىسى
 ئويغىتىپ گۆش تاشلاپ بەرسە بالىلىرى يېمەپتۇ. ئانا قۇش
 ھەيران بولۇپ:

— نېمىشقا گۆش يېمەيسىلەر؟ — دەپتۇ.

— قورساق توق.

— نېمە يېدىڭلار؟

— گۆش يېدۇق.

— گۆشنى نەدىن تاپتىڭلار؟

— ئانا، ئېيتىڭغا، ۋاپاغا جاپا بارمۇ؟ — دەپتۇ قۇش بالىلىرى.

— ياق، بالىلىرىم، ئەلۋەتتە ۋاپاغا جاپا، جاپاغا جاپا، —

دەپتۇ ئانىسى. دەل شۇ ۋاقىتتا بىر قۇش بالىسى:

— مانا بۇ ئادەم بىزگە ۋاپا قىلدى، بۇ كىشىگە سىزمۇ ۋاپا

قىلىڭ، — دەپتۇ — دە، قاننىڭ ئاستىدىن ئەخمەتجاننى چىد-

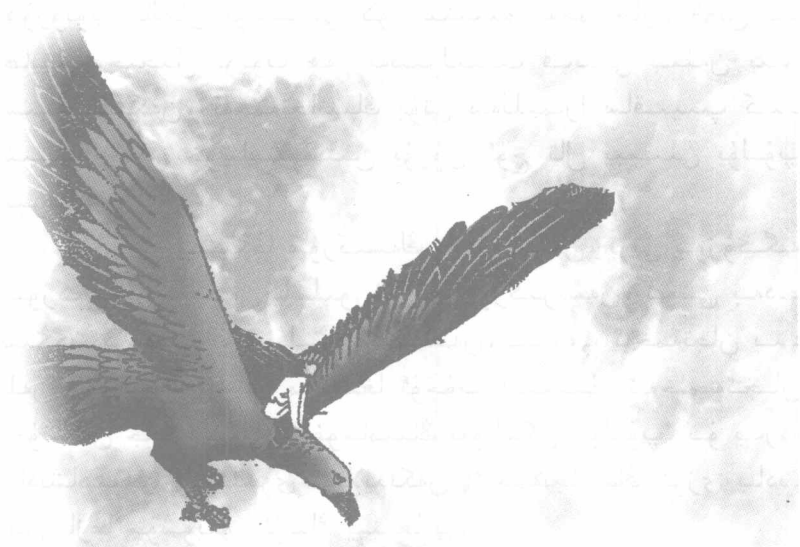
قىرىپتۇ. ئەخمەتجان قۇشقا ئېگىلىپ سالام قىپتۇ. قۇش با-

لىلىرى ئانىسىغا ئەھۋالنى بايان قىپتۇ. قۇش ئەھۋالنى تو-

لۇق چۈشىنىپ، ۋاپا يۈزىدىن ئەخمەتجاننى ئۈستىگە مىد-

دۈرۈپ يەر ئۈستىگە چىقىرىپ قويۇشنى خۇشاللىق بىلەن قو-

بۇل قىپتۇ. گۆش بىلەن سۇ تەييارلاپ، ئەخمەتجاننى ئۈستىگە مىندۈرۈپ ئاسمانغا قاراپ ئۇچۇپتۇ. ئۇچۇپتۇ، ئۇچۇپتۇ، ئۇ چۈپتۇ، «گۆش، سۇ» دەپتۇ. گۆش بېرىپتۇ، سۇ بېرىپتۇ. يەنە ئۇچۇپتۇ، ئۇچۇپتۇ، يەنە «گۆش، سۇ» دەپتۇ، بۇ چاغدا گۆش بىلەن سۇ تۈگەپ قالغانىكەن. ئەخمەتجان ئۆز يوتىسىنى كېسىپ بېرىپتۇ، سۇ ئورنىغا، ئاللاغا سېغىنىپ بىر يىغلىغاندەك، كۆزىدىن بىر پىيالە ياش چىقىپتۇ، يېشىنى بېرىپتۇ. ئاخىر يەر ئۈستىگە سالامەت چىقىپتۇ. ئايرىلىش ۋاقتىدا، قۇش:

— بىر سۇ بەردىڭ ناھايىتى ئاچچىق، بىر گۆش بەردىڭ ناھايىتى تاتلىق. بۇنداق تاتلىق گۆشنى تا ھازىرغىچە يېمىگەن، بۇنداق ئاچچىق سۇنى ھەم ئىچمىگەن، بۇنىڭ سىرنى ئېيتىپ بەرگىن، — دەپتۇ.

— گۆشىڭىز تۈگىدى، گۆش ئورنىغا يوتامنى كېسىپ بەردىم، سۇ ئورنىغا يېشىمنى بەردىم، — دەپ سۆڭەكلىرى

كۆرۈنۈپ قالغان يوتىسىنى كۆرسىتىپتۇ، ئەخمەتجان قۇش نا-
 ھايىتى خىجىل بولۇپ ھەم تەسىرلىنىپ قالىپ، يەنە بىر
 سىيىپىغانكەن، ئەخمەتجاننىڭ پۈتى سەللىمازا ساقىيىپ
 تىپتۇ. قۇش خوشلىشىشتىن بۇرۇن ئۈچ تال پىيىنى يېيىپ
 بېرىپ:

— بۇنى بېشىڭغا سۈركىسەڭ تاز بولسەن، بۇنى يۈزۈڭگە
 سۈركىسەڭ سەكسەن ياشلىق قېرىغا ئۆزگىرسەن، بۇنى بەد-
 نىڭگە سۈركىسەڭ ئەسلىڭگە كېلسەن، — دەپ ئەخمەتجان بى-
 لەن خوشلىشىپ، ئۆز ماكانغا ئۇچۇپ كېتىپتۇ. ئەخمەتجان
 چۈشكەن جايلار سۇلتان غوجامنىڭ تەۋەلىكى بولۇپ، بۇ يەردە
 پادىشاھنىڭ چارۋىلىرى ئوتلايدىكەن. ئەخمەتجاننىڭ كۆزى پادى-
 چى تازغا چۈشۈپتۇ. ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ:

— ھەي تاز، تېزىڭنى ساقايتىپ قويسام نېمە بېرىسەن؟ —
 دەپتۇ.

— سۇلتان غوجام بەرگەن بىر ئېتىم بار، شۇنى بېرىمەن، —
 دەپتۇ تاز. ئەخمەتجان ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ پادىچىسى ئىكەنلىكىنى
 بىلىپ، ھېلىقى قۇشنىڭ پىيىنى بېشىغا بىر سۈركەپ قويغاند-
 كەن، شۇ ھامان تازنىڭ بېشى ساقىيىپ كېتىپتۇ. ئەخمەتجان
 پادىچىدىن ئاتىسىنىڭ ئەھۋالىنى ۋە ئاكاىلىرىنى بىر - بىرلەپ
 سورايتۇ. پادىچى:

— پادىشاھ ئەخمەتجان دېگەن بالىسىنىڭ پىراقىدا تولا
 يىغلاپ قارىغۇ بولۇپ قالدى، — دەپتۇ.

— بالىسى نېمە بولغانكەن؟

— بالىسى دىۋىلەر بىلەن جەڭ قىلغاندا كېرەككە كەل-
 مەپتۇ، ئۇ قورقۇنچاقنى دىۋىلەر يەپ كېتىپتۇ.

— پادىشاھنىڭ باقىش بىلەن دانىش دېگەن بالىلىرىچۇ؟

— ئۇ ئىككىسى دىۋىلەرنى ئۆلتۈرۈپ، يەنە ئۈچ قىزنى

ئولجا ئېلىپ كەپتۇ، ئىككىسى بىردىن ئېلىپ مۇرادغا يەتتى.

— يەنە بىر قىزچۇ؟

— ئۇ چىرايلىق قىز ھېچكىمگە تەگكىلى ئۈنمىدى.

— ئۇ قىز نېمىشقا ئەرگە تەگمەيدىكەن؟

— ئوقۇشمىزچە، ئۇ قىز بەك يىغلاشغۇ ئىمىش.

— ئۇ قىز نېمىشقا يىغلايدىكەن؟

— ئۇنىڭ بىر باتۇر يىگىتى بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئايرىلغىنىغا

يىغلار ئىمىش.

ئەخمەتجان پادىچىدىن پۈتۈن ئەھۋالنى چۈشىنىپ، ناھايىتى

بىئارام بوپتۇ. تېخىمۇ ئەتراپلىق چۈشىنىش مەقسىتىدە بىر تال

پەينى ئۆزىنىڭ بېشىغا سۈركەپ، تازىنىڭ قىياپىتىگە كىرىپتۇ.

پادىچى بىلەن خوشلىشىپ مەھەللىگە بېرىپ، بىر زەرگەرگە شا-

گىرت بوپتۇ. زەرگەر ئۈستام بىر جۈپ بىلەزۈكنى سوقۇپ، يەنە

ياراتماي قايتا سوقىدىكەن، ئون قېتىم سوقسا، ئون قېتىم بۇ-

زىدىكەن. ئەسلىدە بۇ بىلەزۈكنى ئالتۇنئاي بۇيرۇتقانىكەن. ئۈس-

تامنىڭ بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن ئەخمەتجان:

— ئۈستام، مۇشۇ بىلەزۈكنى مەن بىر سوقۇپ باقاي، —

دەپتۇ.

— ئوتتۇز يىللىق ئۈستام تۇرۇپ مەن سوقالمايۋاتسام، سەن

قانداق سوقسەن؟ بۇ ئۇنداق — مۇنداق بىلەزۈك ئەمەس. بۇنى

پادىشاھ ئوردىسىدىن ئالتۇنئاي دېگەن مەلىكە بۇيرۇتقان، ئەگەر

قاملاشتۇرالمىساڭ كالاڭ كېتىدۇ، — دەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ

ئەخمەتجاننىڭ قىزغا بولغان مۇھەببىتى ھەسسىلەپ ئېشىپتۇ.

ئەخمەتجان:

— ئۈستام، ماڭا ئىشەنسە، مەن بۇ بىلەزۈكنى چوقۇم

ئۇنىڭغا يارىغۇدەك سوقالايمەن، — دەپتۇ. ئىشتىن زېرىككەن

ئۈستام دۇكاننى تاشلاپ ئۆيىگە كىرىپ ئۇخلاپتۇ. ئەخمەتجان

كۈھقاپنىڭ ئاغزىدا قىز سوۋغا قىلغان بىلەزۈكنى «مەن يا-
سىدىم» دەپ، ئەتىسى زەرگەر ئۇستامغا بېرىپ، ئۆمرىدە مۇنداق ئېسىل بىلەزۈكنى كۆرمىگەنكىن ئۇنىڭ
ھوشىنى يوقاتقان ھالدا، مەلىكىدىن ئىنئام ئېلىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا
ئوردىغا يۈگۈرۈپتۇ. قىز بىلەزۈكنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن
ئۆزىنىڭ بىلەزۈكى ئىكەنلىكىنى تونۇپ، زەرگەرگە:

— بۇنى قەيەردىن ئالدىڭ؟ راستىڭنى ئېيت، مەن جىق
ئالتۇن بېرىمەن، — دەپ، بىر ئوچۇم ئالتۇننى ئالدىغا قويۇپ
قويۇپتۇ.

— ئۆزۈم سوقتۇم، — دەپتۇ زەرگەر.

— ياق، يالغان ئېيتتىڭ. بۇنى سەن سوققان ئەمەس. سەن
ئەمدى مۇشۇنى ساڭا بەرگەن ئادەمنى ئالدىمغا ئېلىپ كەلسەڭ،
ئۆمۈر بويى يەتكۈدەك ئالتۇن - كۈمۈش بېرىمەن. ئەگەر ئۇنداق
قىلمىساڭ، كاللاڭنى ئالمەن! — دەپتۇ ئالتۇنئاي.

— راستىنى ئېيتسام، بۇنى مېنىڭ بىر شاگىرتىم سوق-
قان، — دەپتۇ ئۇستام.

— شۇ شاگىرتىڭنى ئالدىمغا ئېلىپ كەل، — دەپتۇ. بۇ
چاغدا ئەخمەتجان قىزنىڭ مۇھەببىتىنى تېخىمۇ سىناش ئۈچۈن،
سۈرمە قۇشنىڭ بىر تال پېيىنى يۈزىگە سۈركەپ سەكسەن ياش-
لىق بوۋايغا ئايلىنىۋاپتۇ. ئۇستام بۇ بوۋاينى تونۇيالماپتۇ ھەم
شاگىرتىنى تاپالماپتۇ. قىز بولسا زار - زار يىغلاپ، ئاشقى ئەخ-
مەتجاننى تېپىش مەقسىتىدە پادىشاھقا مۇنداق تەلەپ قويۇپتۇ:
— پادىشاھئالەم، چوڭ مەيدانغا مىڭ گەز خادا ئورناتسىد-
ىڭىز، ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر داچەن پۇل ئېسىپ قويسىڭىز.
كىمدەكىم شۇ داچەن تۆشۈكىدىن ئوقيا ئوقىنى ئۆتكۈزەل-
سە، شۇ كىشىگە مېنى بەرسىڭىز.

قىزنىڭ قارشىچە، مۇنداق ماھارەت پەقەت ئەخمەتجاندىلا

بار ئىكەن، ئۇنىڭدىن باشقا كىشىنىڭ قولىدىن كەلمەيدىكەن، قىز بۇنىڭغا قەتئىي ئىشىنىدىكەن. پادىشاھ بۇ تەلەپكە قوشۇلۇپتۇ. خادا تىكلىنىپتۇ. قىز دېگەندەك ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ، جاي - جايلارغا: «كىمدەكىم بولسۇن، شاھ بولسۇن، گاداي بولسۇن، مۇشۇ خادىنىڭ ئۈچىدىكى داچەنىڭ تۆشۈكىدىن ئوقيا ئوقنى ئۆتكۈزگەن كىشىگە قىرىق كېچە - كۈندۈز توي - تاماشا قىلىپ ئالتۇن ئايىنى نىكاھلاپ بېرىمەن» دېگەن جاكار چىقىرىپتۇ.

شۇ كۈندىن باشلاپ جاي - جايلاردىن مەرگەنلەر كېلىشكە باشلاپتۇ. پۈتۈن تەييارلىق پۈتكەندىن كېيىن، مەلىكە ئېگىز راۋاقتىڭ ئۈستىگە چىقىپ مەرگەنلەر ئاتقان ئوقنى كۆزىتىپ تۇرۇپتۇ. كىشىلەر ئوق ئۈزۈشكە باشلاپتۇ. مىڭلىغان كىشىلەر ئوقياسىدىن ئوق ئۈزۈپتۇ، ھېچقايسىسى ئۆتكۈزەلمەپتۇ. ئەڭ ئاخىردا سەكسەن ياشلىق بىر بوۋاي كېلىپ، مەلىكەگە قاراپ: — مەلىكەم، ئاشۇ داچەن پۇلىنىڭ تۆشۈكىدىن ئوقيا ئوقنى ئۆتكۈزسەم، مېنى قېرى كۆرمەي، ئۆزلىرىنى قوبۇل قىلالىمۇ؟ — دەپتۇ.

— ئەلۋەتتە، — دەپتۇ مەلىكە.

بوۋاي ئوقياسىنى ئانچە قارىلاپ تۇرمايلا ئاتقانمىكەن، ئوق داچەن پۇلىنىڭ تۆشۈكىدىن ئۆتۈپ كېتىپتۇ. مەلىكە خۇشاللىقىدا:

— ئەخمەتجاننى تاپتىم! — دەپ راۋاقتىن يۈگۈرۈپ چۈشۈپ بوۋايغا ئېسىلىپتۇ. بۇنىڭدىن خالايق ھەيران قاپتۇ. ئەخمەتجان دەرھال بىر تال پەينى بەدىنىگە سۈركەپ ئۆز ئەسلىگە كەپتۇ. پۈتۈن شەھەر خۇشاللىققا چۆمۈپتۇ، ئەخمەتجاننى ئىززەت - ئىكرام بىلەن ئوردىغا باشلاپ كىرىپتۇ. كۆزىدىن ئايرىلغان پادىشاھ بالىسىنى باغرىغا بېسىپ يىغلاپتۇ. ئەخمەتجان قۇش پېيىنى

دادىسىنىڭ كۆزىگە سۈركىگەنكەن، پادىشاھنىڭ كۆزى ۋاللىدە
ئېچىلىپ كېتىپتۇ. باقىش بىلەن دانىش غەمگە كەلگەن پادىشاھنىڭ
مەتجان ئاكىلىرىغا ئاداۋەت تۇتماپتۇ.

بىر كۈنى پادىشاھ كاتتا زىياپەت ئۆتكۈزۈپ ئەخمەتجان
لەن مۇڭدېشىپتۇ. ئەخمەتجان بېشىدىن ئۆتكەن بارلىق سەرگۈ-
زەشتلىرىنى بىر - بىرلەپ بايان قىپتۇ. ھەقىقىي ئەھۋالنى
ئۇققان پادىشاھ دەرغەزەپ بولۇپ، باقىش بىلەن دانىشنى توسۇن
ئاتنىڭ قۇيرۇقىغا باغلاپ سۆرتىپ ئۆلتۈرۈپتۇ، ئىككىسىنىڭ
ئۆلۈكى دەشت - چۆلدە قاپتۇ، جەستىنى قاغا - قۇزغۇن يەپ-
تۇ. پادىشاھ ئەخمەتجاننى ئۆز ئورنىغا پادىشاھ قىلىپ، ئالتۇن-
ئايىنى نىكاھلاپ قىرىق كېچە - كۈندۈز توي - تاماشا قىلىپ
بېرىپتۇ. ئەخمەتجان پادىشاھ بولغاندىن كېيىن يۇرتنى ئادىل-
لىق بىلەن سورايتۇ، مۇراد - مەقسىتىگە يېتىپ، ئاخىرقى
ئۆمرىنى خۇشال - خۇرام ئۆتكۈزۈپتۇ.

سزلىق چۈش

قەدىمكى زاماندا، مەغربىتىكى كاتتا مەملىكەتلەرنىڭ بىرىدە زىمىرشاھ ئىسىملىك بىر پادىشاھ بولغانىكەن. شانۇ شۆھرەتتە جاھانغا داستان بولغان بۇ پادىشاھنىڭ سان - ساقىسىز مال چارۋىسى، ئۇيۇر - ئۇيۇر يىلقىسى، رۇستەمى داستاندەك پالۋان ئۆكەرلىرى ۋە ھەددى - ھېسابسىز خەزدىن ئىسى بار ئىكەن. ئالىم ۋە ھۈنەرۋەنلەر بىلەن تولغان نەچچە ئون شەھەر ئۇنىڭ پەرىمانىدا ئىكەن.

لېكىن، تاجۇ تەخت، سەلتەنەتكە شۇنچە سېخىلىق قىلغان تەقدىر ئۇنىڭ جېنىغا پەيۋەندە، تەختىگە ۋارىس بولغۇدەك بىر پەرزەنتكە بېخىللىق قىپتۇ. زىمىرشاھ كۈندۈزى دۆلەت ئىشى بىلەن شۇغۇللانسا، كېچىلىرى ئەلەم جاينامزلىرىغا يۈكۈنۈپ، بىر ئوغۇل پەرزەنتنىڭ پىراقىدا شامدەك ئېرىپ خۇداغا يىغلايدىكەن.

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ھۆسن - جامالىغا تولغان كىچىك خوتۇنى ئۇنىڭغا بىر قىز پەرزەنت تۇغۇپ بېرىپتۇ. پەرزەنتى قىز بولسىمۇ، زىمىرشاھ خۇداغا شۇكرانە رەھمەتلىرىنى ئېيتىپ، قىزىغا ئۇزاق ئۆمۈر ۋە بەخت تىلەپتۇ. يۇرتنىڭ يېتىم ئوغۇل، تۇل خوتۇن، غېرىب - غۇرۋالىرىغا پەتنۇس - پەتنۇس تەڭگىلەرنى چېچىپ، خەير - ساخاۋەت قىپتۇ.

تۇ. قىرىق كۈن توي - تاماشا ئۇيۇشتۇرۇپ قىزىغا «مەلىكە دىلنەۋاز» دەپ ئىسىم قويۇپتۇ. مەلىكە دىلنەۋاز كۈلگۈدەك بولغاندا، زىمىرشاھ قىزىنىڭ شەرىپىگە يەتتە بېھىشباغ ياساتقۇزۇپ، بۇ باغلارغا يەتتە ئىقلىم تەدە بار دەپ قۇلاق ئىشتىكەنلا گۈل - گىياھلارنى، يەل - مىشلەرنى، چىرايلىق قۇشلارنى ھازىر قىپتۇ. تۆت يۈز كې - نىزەكنى قىزىنىڭ ئىتائىتىگە، قىزىنى كېنىزەكلەرنىڭ مۇ - ھاپىزىتىگە تاپشۇرۇپتۇ.

مەلىكە دىلنەۋاز ئون يەتتە - ئون سەككىز ياشلارغا كى - رىپ، ھۆسن - جامالى تولۇپ، ھەۋەس - ئىشتىياقى ئۇلغى - يىپ قالغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە، كېنىزەكلەرنى بىلەن بېھىش - باغدا مەي - شاراب ئىچىپ، بەزمە قىلىپ چارچاپتۇ، ئۇ كې - نىزەكلەرنىڭ راھەت - بەخىش يەلپۈگۈچلىرى ئاستىدا پەرىزاتىگە ئۇخلاپتۇ، ئۇيقۇسىدا چۈش كۆرۈپتۇ. ئۇ كۆرگەن چۈشىدىن قورقۇپ كېتىپ شۇنچىلىك ئەنسىز ۋارقىراپ ئويغىنىپتۇكى، نالە - پەريادىدىن باغ ئىچىدىكى دەل - دەرەخ، گۈل - گى - يىھلار سىلكىنىپ، ياپراقلىرى تۆكۈلۈپتۇ، كېنىزەكلەر دىر - دىر تىترىشىپتۇ. بىرمۇ كېنىزەك ئۇنىڭ چۈشىدە نېمە كۆر - گەنلىكىنى سورىيالماپتۇ. مەلىكە دىلنەۋاز ئۆز نامىدىن پەرمان چىقىرىپ يۇرت ئىچىدىن ئەڭ ئۇستا مۇنەججىم ئايالنى تاپقۇ - زۇپ، ئايالنى ئەڭ ئىچكىرى، ھىم خانىلارنىڭ بىرىگە يالغۇز ئېلىپ كىرىپ، ئىشىك - تۇڭلۇكلەرنى مەھكەم تاقاپ، كۆر - گەن چۈشىنى ئېيتىپ، ھەقىقىي تەبىرىنى سوراپتۇ. بىر چاغدا بۇ ھۇجرىدىن ھېلىقى مۇنەججىم خوتۇننىڭ تېنى بىلەن بېشى باشقا - باشقا بولۇپ چىقىپتۇ.

زىمىرشاھ قىزىنىڭ ھالىغا ئېچىنىپ، دىلى شىكەستە بوپتۇ. ئۇ مەلىكە دىلنەۋازنى ئالدىغا چاقىرتىپ، كۆرگەن

ئەنسز چۈشنى ئاتلىق ھەق - ھۆرمىتى بىلەن ئاڭلاپ بې-
قىشنى ئېيتىپتۇ.

— ئى كېرەملىك ئاتا، — دەپتۇ مەلىكە دىلنەۋاز، —
ئەدەپسىزلىكىمنى كەچۈرۈڭ، ئىپتىخارمنى مەسخىرە قىلىپ،
بەختىمگە سايە تاشلىغان بۇ لەنتى چۈشۈمنى سىزگىمۇ ئېي-
تىپ بېرەلمەيمەن.

مەلىكە دىلنەۋاز شۇ كۈنى باغدا كۆرگەن يامان چۈشنىڭ
ئەلەم - زەربىسىدە تولغىنىپ، قورقۇنچلۇق جۆيلۈپتۇ. ھەركىم-
نىڭ يۈرىكىگە ئىشق بالاسىنى سالغۇچى ئاھۇ كۆزلىرى قانغا
تولۇپ، يىرتقۇچ تۈسكە كىرىپتۇ، دادىسىنى تاڭ قالدۇرۇپ، كې-
نىزەكلىرىگە شۇنداق بۇيرۇق چۈشۈرۈپتۇ:

— ھەممىڭلار بىردىن ئات مىنىپ، قىلىچ بىلەن
قوراللىنىڭلار، شەھەر كوچىسىغا چىقىڭلار - دە، كۆزۈڭلار
كۆرگەنلا ئەركەكنى قىلىچتىن ئۆتكۈزۈڭلار! قېنى ئەمىسە،

ئارقامدىن مېڭىڭلار ! مېنىڭ سادىق سەرۋىلىرىم !
 مەلىكە دىلنەۋاز شۇنى دەپلا قىلىچىنى يالغۇنچىلارنى كۆرۈپ،
 دىن ئات چاپتۇرۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. تۆت يۈز كېتىپ كەتتى.
 دەرھال ئات مىنىپ، قىلىچلىرىنى يالغۇنچىلارغا مەلىكەنىڭ
 ئارقىسىدىن شەھەر كوچىسىغا چىقىپتۇ. شەھەردە قىرغىنچى
 لىق باشلىنىپتۇ، كوچىلاردا قان دەريا بولۇپ، قاچ - قاچ،
 ئاھۇزار پەلەككە يېتىپتۇ. ئالتە ئايغىچە ئەركەكلەر ئۆيىدىن
 بېشىنى چىقىرالمى، دېھقانچىلىق، سودا - سېتىق ئاياللارغا
 قايتۇ. مەلىكە دىلنەۋاز شۇنچىلىك گۈزەل ئىكەنكى، ئۇ قىلد -
 چىدىن قان تېمىتىپ شەھەر كوچىسىغا چىققاندا، ئۇنى
 كۆرگەن بەزى ئەر كىشىلەر ئۇنىڭ جامالى ئالدىدا جېنىنى
 ئېلىپ قېچىپ كېتىشكە قىيالمى، قىلىچى ئالدىدا مەڭدەپ
 قايتۇ. يىراق مەلىكەتلەردىنمۇ نى - نى يىگىتلەر كېلىپ
 ئۇنىڭ ئېتىنىڭ ئاستىغا يىقىلىپ، قىلىچىغا يەم بوپتۇ.
 ئاخىر شەھەر خەلقىنىڭ پەيمانى تولۇپ، زىمىرشاھقا
 مۇنداق ئەرز يېزىپتۇ:

«ئەي پادىشاھئالەم، سۇلتانى كېرەم، بىز سىزگە سادىق
 پۇقرالار ئىدۇق. سىزدەك قۇدرەتلىك پادىشاھقا بىزدەك
 پۇقرالار بولمىسا بولمايدۇ، بىزدەك ئاۋام پۇقرالارغا سىزدەك
 قۇدرەتلىك باشپاناھ بولمىسىمۇ بولمايدۇ. ھەر ئىككى تەرەپ
 بىر - بىرىمىزگە موھتاج. لېكىن، كۆزىڭىز كۆرۈپ، قۇلد -
 قىڭىز ئاڭلاۋاتىدىغاندۇ، ئالتە ئايدىن بېرى شەھىرىڭىزدە قىد -
 زىل قىيامەت بولۇۋاتىدۇ، قان دەريا بولۇپ ئېقىۋاتىدۇ. قىزد -
 ئىز مەلىكە دىلنەۋازنىڭ قىلىچى ئاستىدا نۇرغۇن بىگۇناھ
 ئەرلەر خاراب بولدى. ئەرلەر ئۆيلىرىمىزدىن باش چىقىرالمى،
 ھېچبىر تىرىكچىلىك قىلالىمىدۇق. چوڭلار قىلىچتا، كىچىك -
 لىر ئاچ - يالغۇنچىلىقتا قىرىلىپ تۈگىمەكتە. سىز دەرھال

قىزىڭىزنى ئىنساپقا چىلالاڭ، بىمۇدە قان تۆكۈشنى توختاتا -
سۇن. ئەگەر يەنىلا توختايدىكەن، بىز سىزدەك پادىشاھ -
مىزدىن تانىمىز، يىراق ئەللەرگە كېتىپ، باشقا پادىشاھقا
پۇقرا بولىمىز...»

زىمىرشاھ پۇقرالارنىڭ ئەرزى - دادىغا قۇلاق سېلىپ قى -
زىغا كۆپ نەسەتلەر قىپتۇ، لېكىن مەلىكە دىلنەۋاز يەنە
شۇنداق دەپتۇ:

— ھاياتلا بولىدىكەنمەن، باشقا ئەللەردىكى ئەرلەرنىمۇ
چاناپ تۈگىتىمەن.

زىمىرشاھ قىزىغا يالۋۇرۇپ:

— ئەي ئەزىزىم، سەن خۇددى قارىغۇنىڭ كۆزىدىن ياش
تامغاندەك، مېنىڭ ۋۇجۇدۇمدىن تامغان بىرلا قىز. پۈتۈن ئۇ -
مىدىم، پۈتۈن شادلىقىم سەن بىلەن، سەن نېمە دېسەڭ شۇنى
قىلاي، لېكىن ئەر كىشىلەرنى چانمىغىن، پۇقرالار بولمىسا
بىز كىمگە پادىشاھ بولىمىز؟! ئۇلار يات ئەللەرگە قېچىپ
كەتسە، تاج - تەختىمىزگە، ھەتتا ئۆز جېنىمىزغىمۇ ئىگە
بولالمايمىز، يۈرتىمىز دۈشمەنلەرنىڭ ئايىغى ئاستىدا چەيلىنىد -
دۇ، — دەپتۇ. دادىسىنىڭ مۇراجىئىتىنى ئاڭلىغان دىلنەۋاز:

— ئۇنداق بولسا، پۇقرالارنىڭغا ئەمىر قىلىڭ. مەن ھەر
جۈمە كۈنى بىر كۈن كوچىغا چىقىمەن، شۇ كۈنى ئەر كىشى -
لەر كوچىغا چىقىمىسۇن، باشقا كۈنلىرى ھايات ئەندىشىسى
قىلماي ئۆز ھەرىكەتلىرىنى قىلىشىسۇن، — دەپتۇ.

زىمىرشاھ قىزىنىڭ بۇ تەلىپىگە قوشۇلۇپ كوچا - كو -
چىلارغا، دوقمۇش - دوقمۇشلارغا ئېلان چىقىرىپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن مەلىكە ۋەدىسى بويىچە ھەر جۈمە كۈنى كېنىزەكلەرنى
ئېلىپ كوچىغا چىقىپتۇ، باشقا كۈنلىرى كوچىغا چىقماپتۇ،
قان تۆكۈلۈشمۇ ئاز بوپتۇ.

ئەركەكلەر ھەپتىنىڭ ئالتە كۈنى ئىچىدە رەستىلەردە ئۆز ئوقەتلىرىنى قىلىپ، تىرىكچىلىك قەدىر تۇتۇشقا چۈشۈپتۇ.

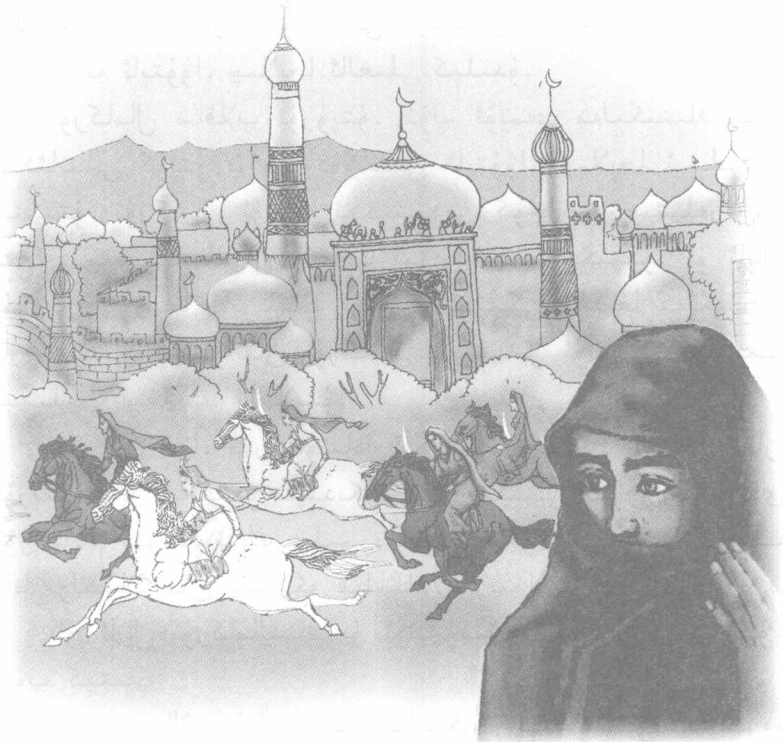
شۇ زامانلاردا مەشرىقتە زىمىرشاھنىڭ پەرمانىغا بويلىنىپ مايدىغان يەنە بىر كاتتا شەھەر بولۇپ، ئۇ شەھەردە نۇركامال ئىسىملىك بىر شاھزادە بار ئىكەن. نۇركامال قەدىدى - قا. مەت، ئەقىل - پاراسەتتە يېگانە ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە، مەغربىلىك مەلىكە دىلنەۋازنىڭ يۇرت ئەھلىگە سالغان تالاپەتلىرىنى ئاڭلاپتۇ ۋە شۇ مەملىكەتكە بېرىپ ئۇ تەلۋە مەلىكىنى ئىنساپقا كەلتۈرۈپ، شۇ يۇرت خەلقىگە ئاسايىشلىق يارىتىش نىيىتى بارلىقىنى دادىسىغا ئېيتىپتۇ. نۇركامالنىڭ دادىسى يىغلاپ تۇرۇپ شۇنداق دەپتۇ:

— ئەي كۆزۈمنىڭ نۇرى، تۈنلىرىمنىڭ چىرىغى، بالام، بۇ نىيىتىڭدىن قايت. سەنمۇ ئۇنىڭ قىلىچىغا يەم بولۇپ مېنى داغدا قويسەن.

— خاتىرجەم بولۇڭ، — دەپتۇ نۇركامال، — مەن ئۇ مەلىكىنى جىنايەتتىن توختىتىپلا قالماي، بەلكى ئىتائەتلىك كېلىنىڭىز قىلىپ ئەزەلدىن بۇرچۇمنى ئادا قىلىمەن.

شۇنىڭ بىلەن نۇركامال دادىسىنىڭ دۇئاسىنى ئېلىپ، نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈشلەر بىلەن مەلىكە دىلنەۋازنىڭ مەملىكىتىگە كەپتۇ. نۇركامال شەھەر خەلقى بىلەن ئەھۋاللىشىپ، يۇرتىنىڭ ئەھۋالىنى چۈشەنگەندىن كېيىن، مەلىكىنىڭ ھەرقايسى ئەللەردە تەرىپلەنگەن جامالىنى كۆرۈپ بېقىش ئۈچۈن جۈمە كۈنى كوچىغا چىقىپتۇ. لېكىن، ھەرقانداق ئەر-كەكىنى ئۆزىگە دۈشمەن تۇتقان بۇ زالىمنىڭ ئالدىدا يىگىتلىك سىياقى بىلەن كۆرۈنەلمەي، نازاكەتلىك بىر قىز سۈپىتىدە ياسىنىپ چىقىپتۇ. نۇركامال مەلىكە دىلنەۋازنىڭ ئات ئۈستىدە قى-

لىچ ئويىنىتىپ، كېنىزەكلەرنىڭ ئالدىدا كېلىۋاتقانلىقىنى كۆ-
رۈپلا يۈرىكىگە ئىشق ئوقىيالىرىنىڭ سانجىلغانلىقىنى پەملەپتۇ.
ئىختىيارى ئەقلىگە بويسۇنماي، ئۆزىنىڭ قىزلارچە لباس كى-
يىپ چىققانلىقىنى ئۇنتۇپ، ئات ئاستىغا يىقىلىپ پىغان چى-
كىشكە تاس قاپتۇ. شۇ چاغدا نۇركامال ئادەم پۇشتى ئەمەس،
بەلكى يۇلتۇزلار ئىچىدە تۇرغان نۇرانە ئاينى كۆرگەندەك بوپتۇ.
شۇنداق قىلىپ، شاھزادە ئىشق بالاسىغا مۇپتىلا بوپتۇ،
خىيالغا چۆكۈپ ھەر كۈنى بۇ يات شەھەرنى ئايلىنىپ يۈرۈپتۇ.
بىر كۈنى نۇركامال شەھەرنىڭ ئەڭ ئاۋات كوچىلىرىنىڭ
بىرىدە كېتىپ بېرىپ مۇنداق بىر ئىشنى كۆرۈپتۇ: چىرايلىق

ياسالغان بىر دۇكاندا سالاپەتلىك بىر باي سودىگەر ئولتۇرۇپتۇ. سېۋەت كۆتۈرۈۋالغان بىر قېرى خوتۇن ئۇ دۇكاندا سودىگەر قىلىپ لىۋېتىپتۇ. بۇ چاغدا بۇ سودىگەر ئۇ خوتۇنغا قايتا - قايتا سۆزلىشىپ قىلىپ، ئىلتىپات كۆرسىتىپتۇ. نۇركامال بۇ ئىشقا بىخەتەر ھەيران بولۇپتۇ - دە، ئايال كەتكەندىن كېيىن سودىگەردىن سورايتۇ:

— ئاتا، ھازىر كەلگەن مەزلۇم كىم بولىدۇ؟

— ئوغلۇم، — دەپتۇ دۇكاندار، — قارىسام، باشقا يۇرتتىن كەلگەندەك تۇرسەن. ھازىر سەن كۆرگەن مەزلۇم مەلىكە دىل - نەۋازنىڭ ئىنىكئانىسى بولىدۇ. مەلىكە ئەتە ئۇنىڭ ئۆيىگە چاچ تارتىش ئۈچۈن بارغۇدەك، شۇڭا ئۇ تارغاق - سۈزگۈچ ۋە يېلىم ئېلىشقا كەپتۇ. ھازىر قولىدىكى نەرسىلەرنى ئۆيىگە قويۇپ كېلىپ، يەنە ئاپتۇۋا، چىلاپچا ئالغىلى كېلىدۇ.

نۇركامال ساقلاپ تۇرۇپتۇ. كۆپ ئۆتمەي مەلىكىنىڭ ئىنىكئانىسى كەپتۇ - دە، دۇكاندىن ئاپتۇۋا، چىلاپچا ئېلىپ يېنىپتۇ. نۇركامال ئۇنىڭ ئارقىسىدىن كوچا - رەستىلەردىكى مىخ - مىخ ئادەملەرنى ئارىلاپ ئىز بېسىپ مېڭىپتۇ. ئۇ ئايال بىر تار كوچىغا قايرىلىپ ئۆيىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا كەلگەندە، ئارقىسىدىن كېلىۋاتقان نۇركامال تۇيۇقسىز ئۇنىڭ پۇتىغا ئېسىلىپ يىغلاشقا باشلاپتۇ:

— ۋاي ئانا، مەن دۇنيادا ئانامغا شۇنچىلىك ئوخشايدىغان ئۆزلىرىدەك ئايالىنىمۇ تاپىدىكەنمەن. سىلنى كۆرۈپ خۇددى ئۆز ئانام تىرىلگەندەك دىلىم سۆيۈنۈۋاتىدۇ. خېنىم ئانا، ماڭا ئانا بولسىلا، مەن سىلگە قۇلنىڭ ئورنىدا بالا بولاي...
ئۇ ئايال نۇركامالنىڭ بۇ ئۇشتۇمتۇت نالەشلىرىدىن چۆ - چۆپ كېتىپ:

— ئەي بالا، ساراڭ بولۇپ قالدىڭمۇ؟ نېمىشقا بۇ نامەھرەم

قوللىرىڭدا مېنىڭ مۇبارەك پۇتلىرىمنى تۇتۇپ يۈرسەن؟ تارت
قولۇڭنى! — دەپتۇ. يىگىت يەنە يالۋۇرۇپ:

— ۋاي ئانا، مەن سىلنى ئالتە ئاي سەرگەردان بو-
لۇپ، دەشت - باياۋانلارنى كېزىپ، دەريا تەكتىدىن گۆھەر
تاپقاندەك ئاران تاپتىم. مېنى ھەيدىمەي بىر ئىتنىڭ ئور-
نىدا ئېلىپ قالسىلا، بوسۇغىلىرىدا ياتاي، سىلى ئۆيلىد-
رىگە ھەربىر كىرىپ - چىققانلىرىدا زارىققان كۆزلىرىم بى-
لەن بىر قارىۋالاي...

قۇچىقىدىن نەچچە بالىسىنى ئەجەل قۇشلىرى ئېلىپ كەت-
كەن بۇ خوتۇن نۇركامالنىڭ ئىسسىق كۆز ياشلىرىدا ئېرىپتۇ.
— بوپتۇ، قالساڭمۇ قال، — دەپتۇ ئۇ نۇركامالنىڭ بى-
شىنى سىلاپ، — لېكىن بۈگۈن ئەمەس. سەن بىلمەيسەن، بۇ
شەھەردە مەلىكە دىلنەۋاز ئىسىملىك بىر مەلىكە بار. ئۇ ھەر-
قانداق ئەر كەلگەننى يامان كۆرىدۇ، ئەر كىشىلەرنى كۆرۈپ قالسا
شۇ ئان چاناپ تاشلايدۇ. مەن ئۇنىڭ ئىنىكئانىسى بولىمەن.
ئۇ ئەتە ئۆيۈمگە كېلىپ ماڭا چېچىنى تارتىپ كېتىدۇ. سەن
ياشاشنى خالىساڭ، بۈگۈن، ئەتە، ئۆگۈنمۇ ئۆيۈمگە كەلمە، شەن-
بە كۈنى كەلسەڭ مەن بىلەن بىمالال ھال - مۇڭ بولالايسەن.

نۇركامال بۇ خوتۇن بىلەن خۇشال - خۇرام خوشلىشىپ
بازارغا چىقىپتۇ - دە، ئۇنىڭغا ئاتاپ نۇرغۇن قىممەت باھالىق
كىيىم - كېچەكلەرنى ئېلىپ، گىلەم خۇرجۇنغا سېلىپ ئى-
نىكئانا دېگەن كۈنى ئۆيگە ئېلىپ كەپتۇ.

مەلىكە دىلنەۋازنىڭ ئىنىكئانىسى ئۇنى بۇ قېتىم ئىززەت -
ئىكرام بىلەن قارشى ئاپتۇ. نۇركامال خۇرجۇندىكى كىيىملەرنى
ئۇنىڭ ئالدىغا تۆكۈپ شۇنداق دەپتۇ:

— ئەي ئانا، بۇ كىيىملەر رەھمەتلىك ئانامنىڭ ئىدى.
كىم ئانامغا ئوخشسا شۇنىڭغا بېرەرمەن دەپ چۆل - دەشتلەردە

ئاج، ئۇسسۇز قېلىپ، ھالىم قالمىغان چاغدۇ. ئىغىر كۆرمەي
 كۆتۈرۈپ يۈردۈم. بۈگۈن بۇ كىيىملەر ئۆز ئىگىسىگە قايتماق
 ناممۇ رازى بولىدۇ، خۇدامۇ رازى بولىدۇ، مەنمۇ رازى بولىدۇ،
 قولۇمنى قايتۇرماي كىيىپ قالسىلا!

شۇنداق قىلىپ، ئۇزۇن ئۆتمەي بۇ ئىككىيلەن يېقىن
 ئانا - بالىلاردىن بولۇپ قاپتۇ. نۇركامال ھەر جۈمە كۈنىدىن
 باشقا كۈنلىرى مۇشۇ ئۆيدە يېتىپ - قوپۇپتۇ. بىر كۈنى
 نۇركامال ئانىسىغا: «خەج - خىراجەت قىلسىلا» دەپ بىراقلا
 ئون تىللا بېرىۋېتىپتۇ. ئانىسى شادلىقىدىن كۆزلىرىگە ياش
 ئېلىپ، ئۇنىڭ ئۆمرى، بەختىگە دۇئا قىپتۇ ۋە ھەرقانداق
 مۈشكۈلگە ياردەم قىلىدىغانلىقى ھەققىدە كۆپ ۋەدىلەرنى بې-

رىپتۇ. نۇركامالنىڭ دىلى ئۈمىد چىراغلىرى بىلەن يېنىپتۇ. ئۇ ۋاقىتنى قولدىن بەرمەي، بىر كۈنى ئانىسىدىن سوراپتۇ: — ئەي ئانا، مەلىكە دىلنەۋاز نېمە ئۈچۈن ئەركەكلەرگە شۇ قەدەر ئۆچ بولۇپ كەتتى؟ تەڭرى ھەممە مەخلۇقنى جۈپ قىلىپ ياراتقان ئەمەسمۇ؟ ئۇ بويىغا يەتكەن قىز تۇرۇپ ئۆزدىگە جۈپ ئىزدىمەي ئەرلەرنى چاناپ ئۆلتۈرىدىكەن، بۇنىڭ سىرى نېمە؟

— ئەي بالام، — دەپتۇ ئۇ ئايال، — سەن ناھايىتى مۈشكۈل بىر سوئالنى سوراپ قالدىڭ. بۇ سىرنى مەلىكە دىلنەۋازنىڭ دادىسى زىمىرشاھمۇ بىلمەيدۇ، پۇقرالارنىڭ سۈرۈشتە قىلىشقا ھەددى ئەمەس، بەلكى سەن يەشمەكچى بولغان بۇ مۈشكۈلاتنى بىر ئاللا، بىر ئۆزى بىلىدۇ. مېنىڭ بىلىدىغىنىم، ئۇ بىرنەچچە يىلنىڭ ئالدىدا بىر چۈش كۆرگەن، چۈش شىدىن ئەنسىز ئويغىنىپ، خاس ھۇجرىسىغا بىر مۇنەججىم ئايالنى چاقىرتقان. ئۇ ئايالغا كۆرگەن چۈشى ھەققىدە تەبىئىي تەبىئەتتۇرۇپلا، بۇ سىرنى ئۆزىدىلا قالدۇرۇش ئۈچۈن گۇناھسىز مۇنەججىمنى جېنىدىن جۇدا قىلغان.

نۇركامال يالۋۇرۇپ يەنە سوراشقا باشلاپتۇ:

— ئەي ئانا، مېنىڭ پۈتۈن ئۆمرۈمنىڭ مەنىسى مۇشۇ سىرنى بىلىشتە قالدى. ئادەمنىڭ ئىنىكئانىسى ئۆز ئانىسىدىن دىنىمۇ ئۇلۇغ ۋە مۆھتەرەمدۇر. سىلى ئۇنىڭ قانداق چۈش كۆرۈپ مۇشۇ ھالغا كېلىپ قالغانلىقىنى سوراپ باقسىلا، ئۇ ھەرقانچە ۋەھشىي بولغاندىمۇ، ئېمىتكەن ئاق سۈتلىرىنىڭ يۈز - خاتىرىسىنى قىلار.

— ئەي بالام، ماڭا كۆپ ياخشىلىقلارنى قىلدىڭ، ساڭا قانچە قىلساممۇ قايتۇرۇپ بولالمايمەن. كۆزلىرىڭدىن تۆكۈلۈۋاتقان ئۈنچە - مەرۋايىتتەك ياشلار دەردلىرىڭنى سۆزلەپ

تۇرۇپتۇ. ئەنە شۇ ياشلىرىڭ بۇرۇنمغا پۈتۈنلەن ئاقىۋاتتىمىز
 ئەجلىمگە پىداكارلىق كۆرسىتىشنى ئۈندەۋاتتىمىز. جاھاننىڭ
 شايىدىغىنىنى ياشاپ بولدۇم. ئۇ بۇ قېتىم كەلگىنىنى سۆيۈپ
 باقاي، — دەپتۇ ئانا.

نۇركامال شادلىق ياشلىرىنى تۆكۈپ ئاننىڭ ئايىغىغا يېتىپ
 قىلىپ، پۇتلىرىنى سۆيۈپتۇ.

مەلىكە دىلنەۋاز كېيىنكى ھەپتىدە چاچ تارتىش ئۈچۈن
 كەپتۇ. بۇ قېتىم ئىنىكئانىسى ھېچقاچان كۆرسەتمىگەن ئىل-
 تىپاتلارنى كۆرسىتىپتۇ، بويلىرىنى سۈت بىلەن يۇيۇپ، تەن-
 لىرىگە ئۇپا يېقىپ، چاچلىرىنى قاشتېشىدەك سۈزۈك يې-
 لىملار بىلەن پاتلاپ، قىرىق تال قىلىپ ئورۇپتۇ.

مەلىكە دىلنەۋازنىڭ تاشتەك يۈرىكى ئېرىپ، كېچىدەك
 قاراڭغۇ كۆڭلى ئىنساپ نۇرى بىلەن يورۇپتۇ، ئىنىكئانىنىڭ
 قۇچىقىدا ئەركىلەپتۇ، بالىلىق مېھرى بىلەن ئۇنىڭ ئۆمۈر
 مۇساپىسى خاتىرىلەنگەن ماڭلىيدىكى قورۇقلارغا سۆيۈپتۇ.
 ئەنە شۇ چاغدىلا ئىنىكئانا جۈرئەتكە كەپتۇ:

— ئەي قىزىم، — دەپتۇ ئۇ، — سېنىڭدىن بىر گەپ
 سورىماقچىدىم، ئۈچ يىلدىن بېرى سورىيالىماي يۈرىكىمدە
 قاداڭ بولۇپ قالدى.

— رۇخسەت! — دەپتۇ مەلىكە دىلنەۋاز.
 — بىر قوشۇق قېنىمنى تىلەيمەن، — دەپتۇ ئىنىكئانا
 ئۇنىڭغا تىزلىنىپ تۇرۇپ.

— ئېيت! — دەپتۇ مەلىكە، — سۈتۈڭنىڭ ھۆرمىتى
 ئۈچۈن كەچتىم.

— قىزىم، سەن ئەر كىشىلەرنى چانغىلى ئۈچ يىلدىن ئې-
 شىپتۇ، ھەتتا سېنىڭ ھۆسن - جامالىڭغا بىقارار بولۇپ ئېتىڭ-
 نىڭ ئاستىغا يىقىلغان نى - نى يىگىتلەرنى چاندىڭ، بۇنىڭ سە -

ۋەبى نېمە؟

مەلىكە شۇ ھامان قىلىچىنى يالىڭاچلاپ ئورنىدىن
چاچراپ تۇرۇپتۇ:

— ئەي قېرى، ساڭا بۇ گەپنى كىم ئۆگەتتى؟ سەن ماڭا
ھىيلە ئىشلەتمەكچىمۇ؟

ئىنىكئانا ئۇنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپ شۇنداق دەپ يىغلاپتۇ:
— ئەي قىزىم، سېنى ئاناڭ تۇغۇپلا مېنىڭ قۇچقىمغا
تاشلاپ بەردى، مەن ساڭا قىزىل قانلىرىمنىڭ ئارىسىدىن ئاق
سۈتۈمنى ئايرىپ بەردىم. شۇ ھالال سۈتلىرىم بىلەن ھۆس-
نۇڭگە ھۆسنۈمنى ئۆتكۈزدۈم. ئەنە شۇ سۈت ھەققىم ئۈچۈن
قىلىچىڭنى قىنىغا سال !

مەلىكە قىلىچىنى قىنىغا سېلىپ، ئىنىكئانىسىغا:

— خەير،
سۆزۈڭنىڭ شىر-
نسى بار ئىكەن،
«قىزىل قانلىرىم-
نىڭ ئارىسىدىن
ئاق سۈتۈمنى ئاي-
رىپ بەردىم» دې-
گەن سۆزۈڭ تاش
بولۇپ قاتقان يۈ-
رىكىمنى ئېرىت-
تى. ئاتامغا ئېي-
تىپ بەرمىگەن بۇ
سىرىمنى ساڭا
ئېيتىپ بېرەي.
بىراق، ئىككىد-

مزدىن باشقا ھەرقانداق بىر ئىنسۇجىن ئاڭلاپ قالسىمۇ،
بولسا، سۈتۈڭنى ئەمەس، قىزىل قېنىڭنى، ئوڭ قىزىل قېنىڭنى،
رىنى ئېمىتىكەن بولساڭمۇ يۈز - خاتىر قىلالمايمەن،
زەيتۇن يېغى چېچىپ ئوت قويۇۋېتىمەن! — دەپتۇ.

ئىنىكئانا بىر تىل، بىر دىللىقى ھەققىدە يۈزلىرىگە توپا
تۇپراق چېچىپ قەسەم قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن مەلىكە دىلنەۋاز
كۆرگەن چۈشى ھەققىدە مۇنداق دەپ ھەسرەت ئۈنچىلىرىنى
تۆكۈپتۇ:

— مەن چۈشۈمدە جاڭگىلى مازاندىرانغا بېرىپ چىرايلىق
بىر كېيىككە ئايلاندىم. چۆپلەرنىڭ ئۈچىنى يەپ، پاكىز
بۇلاقلاردىن سۇ ئىچىپ ياپىرىدىم. يېنىمدا بىردىنلا كېلىشكەن،
ياش بىر ئەركەك كېيىك پەيدا بولدى. بىچارە تىلسىز بولغىنى
ئۈچۈن ماڭا كۆزلىرى بىلەن يېقىنچىلىق قىلدى، بىللە ئوي-
نىدىق. ئاخىر ئۇنى دىلىم تارتىپ قوشۇلدۇق. شۇنىڭ بىلەنلا
ئۇنىڭدىن بىر قەدەممۇ ئايرىلغۇم كەلمەي، خۇددى سايىسىدەك
ئەگىشىپ يۈردۈم. بىر چاغدا نازۇك ئاياغلىرىم قاپقان زەربى-
سىدە قالدى. جانلىرىم قاقشاپ ئاچچىق پەرياد قىلدىم، ئى-
شەنگەن جۈپتۈمگە ياردەم تىلەپ تەلمۈردۈم. بىراق، جۈپتۈم
بېشىمغا چۈشكەن تۇتقۇنلۇق ئازابىنى ئاز كۆرۈپ، يۈرىكىمگە
يەنە ۋاپاسىزلىق خەنجىرى قاداپ قويۇپ، قارىماي كەتتى. شۇ-
نىڭ بىلەن ئاچچىق نالە قىلىپ ئويغاندىم. قارىسام، چۆرەمدە
كېنىزەكلەر، بېھىشباغدا يېتىپتىمەن. كۆڭلۈمگە چۈشكەن بۇ
چۈشنىڭ سايىسى مېنى ئازابلىدى. دەرھال مۇنەججىم چاقىرتى-
تىم، بەختى قارا مۇنەججىم چۈشۈمگە: «سىز بولغۇسى كۆيۈ-
ڭىزنىڭ ۋاپاسىزلىقىنى كۆرۈپسىز. ئۇ يىگىت سىزگە خۇددى
كېيىكتەك ۋاپاسىزلىق قىلىدىكەن...» دېگەن تەبىرىنى بەردى.
بۇ سۆزنى ئاڭلاپ غەزەپ ئۇچقۇنلىرىم كۆز چاناقلىرىمدىن،

ئەلەم زەردابلرى تىل - تاماقلرىمدىن ئېتىلىپ چىقتى، شۇڭا مۇنەججىمنىڭ كاللىسىنى ئالدىم. ۋاپاسىز يىگىتلەرنىڭ زەھەرلىك تىرناقلىرىدا پاكىز ۋۇجۇدۇمنى بۇلغىماسلىق ئۈچۈن توي قىلماسلىققا ئەھدە قىلدىم. لېكىن، ئىنسان ئىكەنمەن، بىللە ئۇچقان بىر جۈپ تۇرنىنى كۆرسەممۇ يۈرەكلىرىم رەشك ئاتەشلىرىدە ئۆرتەندى، ماڭا ۋاپاسىز بولۇپ يارالغان پۈتۈن ئەرلەرگە قەھرىم ئۆرلىدى. شۇڭا، قىلچىمنىڭ بىسىنى ئەر- لەرنىڭ قېنى بىلەن سۇغرىپ، سۆڭەكلىرىدە بىلىدىم.

ئىنىكئانا مەلىكە دىلنەۋازنىڭ ھەسرەتلىك سەرگۈزەشتە- لىرىنى ئاڭلاپ چاچلىرىنى يۇلۇپ يىغلاپتۇ. مەلىكە دىلنەۋاز قايتار چېغىدا ئۇنىڭدىن بىر تىل ۋە بىر دىللىقى ھەققىدە قايتا - قايتا قەسەملەرنى ئېلىپ، ئۆزىنىڭ بۇ يولدىن يانماي- دىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ ئانت ئىچىپتۇ.

ئەتىسى نۇركامال كەلگەندە ئىنىكئانا چېنىغا تەۋەككۈل قىپتۇ - دە، مەلىكە دىلنەۋازنىڭ ئېيتقانلىرىنى زىر - زە- ۋەرلىرىگىچە تۆكۈپ بېرىپتۇ.

نۇركامال بىرقانچە كېچىلەرنى بىدار ئۆتكۈزۈپ، ئاخىر مەقسەت چوققىسىغا چىقىدىغان بىر يول تېپىپتۇ. ئۇ گۆدەك چاغلىرىدىلا ئاتا ئوردىسىدا زاماننىڭ ئەڭ مەشھۇر رەسسالىد- رىدىن ئىلىم ئالغان كامالەتلىك رەسسام بولغاچقا، دەرھال تۇ- تۇش قىلىپ، زىمىرشاھنىڭ ئوردىسىغا يېقىن بولغان دوق- مۇشتىن نۇرغۇن پۇل خەجلەپ ئىمارەتلىك جاي سېتىۋاپتۇ. ئالتۇن - كۈمۈشلىرى يېتىشمىگەندە ئېتىننىڭ ئالتۇن جاب- دۇقلىرىنى پۇل قىلىپ، ئوردا سىياقىدا بېزەپ قىرىق ئې- غىزلىق مۇنچا سالدۇرۇپ، مۇنچىنىڭ ئالدىغا پۇختا ماتېرىد- ياللار بىلەن بىر تام تاختا ياستىپ، ئۇنىڭغا نۇردىنمۇ تې- پىلمايدىغان يارقىن رەڭلەر بىلەن مۇنداق بىر تەسۋىرىي رە-

سىم سىزىپتۇ:

ئوت - چۆپلەر يەلپۈنۈپ، سۈزۈك بۇلاق
 دىرلاپ ئېقىپ تۇرغان جاڭگىلى مازاندىران، قاپقان
 سىلكىنىپ، كۆزلىرىدىن ئەلەم ياشلىرىنى تۆكۈۋاتقان
 ئەركەك كېيىك، ئۇنىڭ بىلەن بىر جۈپلۈكى ناھايىتى
 ئىنق، لېكىن جۈپتىنىڭ پەريادىغا پىسەنت قىلماي كېتىۋاتقان
 بىر چىشى كېيىك.

نۇركامال بۇ رەسىمنى شۇنداق ئۇستىلىق بىلەن سىزىپ-
 تۈكى، رەسىمدىكى ئەركەك كېيىك كۆزلىرىدىكى مىسكىن-
 لىك، ھايات مۇھەببىتى، جۈپتىگە بولغان تەلمۈرۈش ۋە ۋاپا-
 سىزلىقى ئۈچۈن ئاغرىنىش تەسۋىرلىرى بىلەن كىشىنىڭ
 كۆزىگە خۇددى شۇ قارا كۈن بېشىغا چۈشكەن بىر ھايات كې-
 يىك كۆرۈنۈپتۇ. قېچىپ كېتىۋاتقان چىشى كېيىكىنىڭ پۈتۈن
 قىياپەتلىرىدە، بولۇپمۇ كۆزلىرىدە ۋاپاسىزلىق، نادانلىق ئەكس
 ئېتىپ كۆرۈنۈپتۇ. بۇ رەسىمنى كۆرگەن ھەرقانداق كىشى،
 ھەتتا ئۆز ئەللىرىگە ۋاپاسىزلىق قىلغان ئاياللارمۇ ئەركەك
 كېيىككە ئىچ ئاغرىتىپ، جۈپتىگە قارىمىغان چىشى كېيىككە
 لەنەت ئوقۇشۇپتۇ.

بىرنەچچە كۈن ئىچىدىلا بۇ مۇنچىنىڭ داڭقى ئازادە ۋە
 پاكىزلىقى بىلەن پۈتۈن شەھەرگە تارىلىپتۇ. مەلىكە دىلنەۋاز
 جۈمە كۈنى كېنىزەكلىرى بىلەن يەنە ئەرلەرنى چېپىش ئۈچۈن
 كوچىغا چىقىپتۇ. ئۇ يىراقتىنلا بۇ رەسىمنى كۆرۈپ ئات
 چاپتۇرۇپ كەپتۇ - دە، رەسىمگە قاراپ تاڭ قېلىپ، رەسىم-
 دىكى مەنزىرىگە ۋە ئۇنى كۆرۈۋاتقان ئۆز كۆزلىرىگە ئىشەنمەي
 قاپتۇ. ئۆزىنى توختىتىۋېلىپ، ئاتتىن چۈشۈپمۇ كۆرۈپتۇ.
 ئاخىر چىنلىققا گۇۋاھلىق بېرەلەيدىغان رەسىمدىكى روھىي
 تەسەۋۋۇرلار ئۇنىڭغا ھاياتتا ئەرلەرگە ئاياللارنىڭمۇ ۋاپاسىز-

لىق قىلىدىغانلىقىنى، ۋاپاسزلىق ئەرلەردىلا بولۇپ قالماي،
ئاياللاردىمۇ بولىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپتۇ.

مەلىكە دەرھال كېنىزەكلەرنى ئارقىلىق مۇنچىنىڭ خوجايدىن -
نىنى چاقىرغۇزۇپتۇ، لېكىن مۇنچا خوجاينى نۇركامال كېنىدە -
زەكلەرگە ئىشىكنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇپ شۇنداق جاۋاب بېرىپتۇ:

— كەچۈرۈڭلار، كېنىزەكلەر، مەن ئايال بەندىلەر بىلەن
يۈزتۇرا سۆزلەشمەيمەن. مەلىكەڭلار خاپا بولمىسۇن.

بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان مەلىكىنىڭ قانلىرى قايناپ، قەھرى
ئۆرلەپتۇ. مۇنچا ئىشىكلىرىنى بۇزۇپ باستۇرۇپ كىرىپتۇ، نۇر -
كامالنى ئۆز لەۋزى بىلەن چاقىرىپتۇ، نۇركامال مەلىكىنىڭ
ئالدىغا بېشىغا چاپان ئارتىپ چىقىپتۇ.

— چاپىنىڭنى ئال! سەن بىلەن سۆزلىشىدىغان گېپىم
بار، — دەپتۇ مەلىكە.

— يوقسۇ، مەلىكە، — دەپتۇ نۇركامال، — مەن ئايال
كىشىلەرگە ئۆزۈمنى كۆرسەتمەسلىككە ئەھدە قىلغانمەن.
مەلىكە تېخىمۇ تاقەتسىزلىنىپتۇ:

— نېمە ئۈچۈن؟!

— مۇنچىنىڭ ئالدىدىكى رەسمىنى ئۆز قولۇم بىلەن
سىزغانمەن، — دەپتۇ نۇركامال، — بۇنىڭدىن بەش يىل بۇ -
رۇن بىر چۈش كۆردۈم، چۈشۈمدە جاڭگىلى مازاندىرانغا بې -
رىپ چۈشنىڭ كارامىتى بىلەن كېيىككە ئايلىنىدىم. كېيىن
ئەنە شۇ رەسمىدىكى چىشى كېيىك بىلەن جۈپلەشتىم.
بىراق، ئانچە ئۇزۇن ئۆتمەيلا، چۈش بولسىمۇ، بېشىمغا رە -
سىمدىكى قارا قىسمەت چۈشتى. چۈشۈمنى ئاڭلىغان مۇنچە -
جىملەر بەختسىزلىكىمگە بېشارەتلەرنى بەردى. مەن يۇرتۇمدا
شاھزادە ئىدىم. بۇ قارا چۈشنىڭ ۋەسۋەسىسى بىلەن يۇرتۇم -
دىن كۆڭلۈم قالدى، تەركىبىھان بولدۇم...

مەلىكە شۇ ھامان نۇركامالنىڭ بېشىدىكى جاپانى چۆرۈپ تاشلىۋېتىپتۇ. ئۇنىڭ كېلىشكەن بەستىنى كۆرگەن كىشىلەرغا پۇشايمان بىلەن قارايتۇ. نۇركامالدىنمۇ سۇباتلىق ئالاي بېرىپ گىتلەرنىڭ بېشىنى ئالغان مەلىكە قىلىچىنىڭ خۇن تېشىنى تۇرغان بىسلىرىنى مۇنچىنىڭ تاش تۈۋرۈكلىرىگە ئۇرۇپ قاپىرىپتۇ. مەلىكە غۇرۇر ۋە قىزلىق ئاجىزلىقى بىلەن نۇركامالغا شۇنداق دەپتۇ:

— دىلىمنىڭ قۇلۇپىنى ئاچقان ئەي يىگىت، سېنىڭ بۇ سېھىرلىك رەسىمىڭ مېنىڭ سېنىڭكىدىنمۇ قاتتىق ئېتىقا-دىمنى سۇسلاشتۇرۇپ، ئىرادە تاغلىرىمنى غۇلاتتى. بىھۇدە تۆككەن قانلىرىم مانا شۇ دەمدە ۋىجدان ئەينەكلىرىمگە چاچراۋاتىدۇ. نامۇ ئەمالىڭنى كېيىن سورايمەن. مېنى ھا-زىرلا ئەمرىڭگە ئال !

— ھەر ئىككىمىز ئېتىقادىمىزدىن، قىلغان ئەھدىمىزدىن كەچكەن بولىمىز، — دەپتۇ نۇركامال، — دادىڭىزنىڭ رايى قانداقكىن؟

مەلىكە دىلنەۋازنىڭ بۇيرۇقى بىلەن زىمىر شاھنىڭ ئال-دىغا خەۋەرچىلەر بېرىپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان زىمىر شاھ ئەلنىڭ كەلگۈسى تىنچلىقى ئۈچۈن قۇلاقلىرىغا ئىشەنمەي قاپتۇ، خۇددى قوينىدىن ئاي چىققاندەك خۇشال بوپتۇ. نۇركا-مال ئوردىغا چاقىرتىلىپ، شاھانە زىياپەتلەرگە داخىل بوپتۇ. پۈتۈن يۇرت خەلقى بۇ ئاجايىپ يىگىتكە تەشەككۈر ئېيتىپتۇ. دېمى ئۆتكۈر كىشىلەر ئۇنىڭ ئۆمرىگە ۋە بەختىگە يىغلاپ تۇرۇپ دۇئا قىلىشىپتۇ. زىمىر شاھ ئۆز يۇرتىدا قىرىق كۈن توي قىلىپ خەلققە ئاش بېرىپتۇ. كۇيغۇغلىنىڭ كۆڭلى ئۇ-چۈن پۈتۈن نۆكەرلىرى بىلەن قۇدا يۇرتىغا تەنتەنە ۋە داغدۇغا بىلەن قىزنى ئەۋەتىپتۇ.

شاھزادە بىلەن ئالتۇستى

بۇرۇن بىر شاھزادە بولغانىكەن، ئۇ ئۆزىنىڭ خانىش ئا-
 نىسىنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىكەن، خانىشمۇ شاھزادە ئوغ-
 لىغا ئىنتايىن ئامراق ئىكەن. شاھزادە خانىش ئانىسىنىڭ
 ئىجازىتىسىز ھېچ يەرگە بارمايدىكەن، خانىشمۇ شاھزادە ئوغ-
 لىنىڭ دېگىنىنى قىلىپ بەرمەي قالمايدىكەن، ئوغلىدىن بىر-
 دەمۇ ئايرىلىشقا كۆڭلى قىيمايدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە شاھزادە خانىشتىن شىكارغا چىقىش
 توغرىسىدا ئىجازەت سوراپ تۇرۇۋاپتۇ. خانىش ئائىلاج شاھزا-
 دىنىڭ شىكارغا چىقىشىغا ئىجازەت بېرىپتۇ. شاھزادە خانىش-
 نىڭ ئىجازىتىنى ئالغاندىن كېيىن تاغ باغرىدىكى گۈزەل
 مەنزىرىلىك بىر ئورمانلىققا كەپتۇ. شاھزادە ئۇ يەردە بىر
 ساھىبجامال قىز بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ. بۇ ساھىبجامال
 قىزنىڭ مۇرىسىنى يېپىپ تۇرىدىغان قويۇق ئالتۇن چاچلى-
 رى، مىسران قىلىچتەك ئىنچىكە قەلەم قاشلىرى، مەرۋايىت -
 ئۈنچىلەردەك ئاپئاق چىشلىرى، پىشقان گىلاستەك قىپقىزىل
 لەۋلىرى، ئويناق چەشمە كۆزلىرى... شاھزادىنى ئۆزىگە مەھ-
 لىيا قىلىۋاپتۇ. ساھىبجامال قىز نازۇكەرەشمە ئۇچقۇنلىرى
 چاچراپ تۇرىدىغان چەشمە كۆزلىرى بىلەن شاھزادىگە شۇنداق

بىر نازاكەتلىك باققانكەن، شاھزادە شۇ ھامان مەسئۇل مۇس-
 تەغرىق قاينىمغا غەرىق بولۇپ، ئۇنىڭغا ئاشقىن بېقىش بولۇپ-
 تۇ، ئۇنىڭ قەلبىنى ئاجايىپ كۈچلۈك ئىشقى - مۇھەببەت بىلەن
 رىشتىسى چىرمىۋاپتۇ. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن شاھزادە ھېلىقى
 گۈزەل ئورمانزارغا بېرىپ ساھىبجامال قىز بىلەن ئۇچرىشىپ
 تۇرىدىغان بوپتۇ. بىر كۈنى شاھزادە ۋەدىلەشكەن قاراردا ئور-
 مانزارلىققا يېتىپ كېلىپ قارىغۇدەك بولسا، ساھىبجامال قىز
 بىر بۇلاق بويدا قويۇق سايە تاشلاپ تۇرغان مەجنۇنتالغا يو-
 لەنگىنىچە كۆزىنى بۇلاقتىن ئۈزمەي غەم - غۇسسە قاينىمغا
 يېتىپ ئولتۇرغۇدەك. ئۇنىڭ چىرايىدىكى ئىلگىرىكى خۇشخۇي
 نازۇكەرەشمە ئورنىنى خاپىلىقنىڭ قارا بۇلۇتلىرى توسۇۋال-
 غانلىقىنى كۆرگەن شاھزادە ھەم تەئەججۇپ، ھەم ئەنسىرەش
 ئىچىدە:

— ئى ساھىبجامال گۈزىلىم، سىزگە نېمە بولدى؟ ياكى
 ئاغرىپ قالدىڭىزمۇ؟ سىزگە نېمە بەرسەم، ئايدەك گۈزەل جا-
 مالڭىزدىن غەم - غۇسسەنىڭ قارا بۇلۇتلىرى تارقايدۇ؟ —
 دەپ سوراپتۇ. ساھىبجامال قىز بېشىنى چايقاپ، ئاغرىپ قال-
 مىغانلىقىدىن بېشارەت بېرىپتۇ ۋە شاھزادىگە قاراپ:
 — ئى شانۇ شەۋكەتلىك شاھزادە، سىز ماڭا بىر يىڭنە
 ئەكېلىپ بەرسىڭىز، — دەپتۇ.

شاھزادە دەس ئورنىدىن تۇرۇپ ئوردىغا بېرىپ خانىش ئا-
 نىنىڭ بىردىنبىر تەۋەرىرۈك يىڭنىسىنى ئەكېلىپ بېرىپتۇ.
 شۇنىڭدىن كېيىن ساھىبجامال قىزنىڭ چىرايىدىكى خاپىلىق
 بۇلۇتلىرى تارقاپ، ئۇنىڭ ئورنىنى خۇشاللىق ئاپتىمى
 قاپلاپتۇ. ئۇلار بۇلاق بېشىدا شېرىن مۇڭدېشىپ، قۇياش تاغ
 كەينىگە مۆككەندە، ئەتىسى يەنە شۇ قەرەلدە ئۇچرىشىشقا ۋە-

دېلىشىپ ئايرىلىشىپتۇ. ئەتىسى شاھزادە شۇ قەرەلدە بۇلاق بېشىغا بېرىپ قارىسا، ساھىبجامال قىز يەنە خۇددى تۈنۈگۈندەك كىدەك خاپا ھالدا ئولتۇرغۇدەك. شاھزادە يەنە تۈنۈگۈنكى سۆزلەرنى تەكرارلاپ، ئۇنىڭدىن:

— سىزگە نېمە بەرسەم، ئاي جامالىڭىزنى توسۇۋالغان خاپىلىق بۇلۇتلىرى تارقاپ، خۇشاللىق ئاپتىپى چىقىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ساھىبجامال قىز شاھزادىدىن بىر دانە تۈگمە ئەكېلىپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ. شاھزادە شۇ ھامان ئوردىغا بېرىپ ئانىسىنىڭ خانىشلىق زەر تونىنىڭ ئالتۇن تۈگمىسىنى ئېلىپ كېلىپ ساھىبجامال قىزغا بېرىپتۇ. ئاندىن ساھىبجامال قىزنىڭ ئاي جامالىغا سايە سالغان خاپىلىق بۇلۇتلىرى تارقاپ، خۇشاللىق ئاپتىپى پارلاپتۇ. ئۇلار بۇلاق بېشىدا ئۇزاققىچە شېرىن سۆھبەتلەر قىلىشىپ، قۇياش تاغ كەينىگە مۆككەندىن كېيىن، ئەتىسى يەنە شۇ قەرەلدە كۆرۈشۈشنى ۋە - دېلىشىپ قايتىپتۇ. ئەتىسى شاھزادە بۇلاق بېشىغا كېلىپ قارىسا، ساھىبجامال قىزنىڭ چىرايىدىكى خاپىلىق بۇلۇتلىرى شاھزادىگە غەزەپ مۆلدۈرلىرىنى ياغدۇرۇپ تۇرغۇدەك. شاھزادە ھەيرانئۆھەس بولۇپ، يەتتە ئېگىلىپ تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، ساھىبجامال قىزنىڭ غەزەپ مۆلدۈرلىرى يېغىپ تۇرغان كۆزىگە قاراپ:

— ئى ساھىبجامال گۈزىلىم، سىزگە نېمە بولدى؟ سىز نېمىشقا خاپا بولىدىڭىز؟ سىزگە يەنە نېمە كېرەك؟ — دەپ سوراپتۇ. ساھىبجامال قىز بولسا تال - تال ئوقيا كىرىمكىلىرى سايە تاشلاپ تۇرغان چەشمە كۆزلىرىنى شاھزادىگە ئە - مەس، بەلكى كۆپكۆك ئاسماندىكى قوي پادىلىرىدەك ئۇزۇپ يۈرگەن ئاپئاق بۇلۇتلارغا تىككىنچە خىيال سۈرۈپ جىم تۇ -

رۇۋايتۇ. بۇ چاغدا شاھزادە بىتاقەت بولۇپ،
 — ئى ساھىبجامال گۈزىلىم، سىزگە ئاشۇ ئايغۇر ئايغۇر
 تەك توپ - توپ قوي پادىلىرى ئەكېلىپ سوۋغا قىلىپمۇ
 مەن سىزنى تولىمۇ ياخشى كۆرىمەن. پەقەت سىزنىڭ ئاشۇ ئاي
 جامالىڭىزدىن خاپىلىق بۇلۇتلىرىنى تارقىتىۋېتىپ، خۇشخوي
 نازاكەتلىك كۈلكە ئاپتىپىنى كۆرۈشكە مۇمكىن بولىدىغانلا
 بولسا، سىز مەيلى نېمىنى تەلەپ قىلسىڭىز، تەلپىڭىزنى
 بەجا كەلتۈرۈشكە تەييارمەن، — دەپتۇ ۋە ئىلتىجا ياشلىرى
 قۇيۇلۇۋاتقان كۆزلىرى بىلەن ساھىبجامالغا تەلمۈرۈپ تۇرۇپ-
 تۇ. ساھىبجامال قىز ئىككى قولىنى كۆكسىگە ئېلىپ ئال-
 ماشتۇرۇپ، بىر خىل كۈچلۈك تىلىنىش ئۇچقۇنلىرى چاچراپ
 تۇرغان كۆزلىرىنى شاھزادىگە تىكىپ تۇرۇپ دەپتۇ:

— ئى شاھزادە يىگىت، ئەگەر سىز مېنى خۇشال قى-
 لىشىنى ئويلايدىكەنسىز، ماڭا سىز خانىش ئانىڭىزنىڭ سوقۇپ
 تۇرغان قىزىق يۈرىكىنى ئەكېلىپ بېرىشىڭىز كېرەك.
 شاھزادە ئۆز قولىغا ئىشەنمىگەن ھالدا ھەيرانلىق پات-
 قىقىغا پېتىپ، ئۆز ئورنىدا قېتىپلا قاپتۇ. بۇ چاغدا ساھىب-
 جامال قىزنىڭ چەشمە كۆزلىرىدىن گويىكى يىپى ئۈزۈلگەن
 ئۈنچىلەردەك ياش ئۈنچىلىرى ئۈزۈلمەي تۆكۈلۈشكە باشلاپتۇ.
 بۇنىڭدىن كۆڭلى بىئارام بولغان شاھزادە ئېسىنى يىغىپتۇ.
 ئارقىسىغا بۇرۇلۇپلا ئۇچقاندەك ئوردىغا — خانىش ئانىسىنىڭ
 قېشىغا يېتىپ كەپتۇ. بۇ چاغدا خانىش ئۇيقۇ دېڭىزغا غەرق
 بولۇپ كەتكەنكەن. شاھزادە دەرھال ئانىسىنىڭ كۆكسىنى
 يېرىپ، ئۇنىڭ سوقۇپ تۇرغان قىزىق يۈرىكىنى ئېلىپ سا-
 ھىبجامال قىزنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپتۇ. شاھزادە ئورمانلىققا
 يېتىپ بارغاندا، ئۆزىنى بەجايىكى بىر قاپقاراڭغۇ شام گۈر

ئىچىگە كىرىپ قالغاندەك ھېس قىپتۇ، ھېچ نەرسىنى كۆرەلە-
مەپتۇ. ئۇ ھەربىر قەدەم تاشلىغاندا، بەدەنلىرىگە گويىكى يىڭ-
نە سانجىلغاندەك تىكەن - چاتقالار سانجىلىشقا باشلاپتۇ. ئۇ
يەنە بىر قەدەم مېڭىشىغا بېشى قىيىپ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ.
بۇ چاغدا ئۇنىڭ قولىدىكى ئانىسىنىڭ يۈرىكىدىن شۇنداق بىر
ندا كەپتۇ:

— ئى ئوغلۇم! يىقىلىپ چۈشتۈڭمۇ؟ بىر يېرىڭ قاتتىق
ئاغرىپ كەتتىمۇ؟ ئوغلۇم، مەن ھەممىنى كۆرۈپ تۇردۇم. سەن
ئالۋاستىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قاپسەن. سەن بەرگەن يىڭنىنى
ئۇ بەدىنىڭگە سانجىدى. ئوغلۇم، سەن خۇشال قىلماقچى بول-
غان بۇ ساھىبجامال قىز سۈرىتىدىكى ئالۋاستى سېنىڭمۇ يۈ-
رىكىڭنى كاۋاپ قىلىپ يېسە، ئاندىن بىردەملىك خۇشال بو-
لۇپ، خۇنۇك چىرايى ئېچىلىدىغانلىقىنى چۈشىنەمسەن؟...
ئوغلۇم! سەن ئەمدى كېچىكتىڭ، ئاھ... ئەقىلسىز ئوغلۇم!

ئانىنىڭ يۈرىكىدىن چىققان بۇ سادادىن تاغلار تىترەپ،
ئاسماندا كۈچلۈك چاقماق چېقىلىپتۇ. شاھزادە چاقماق يورۇ-
قىدا ساھىبجامال قىزنى ئۆزى سوۋغا قىلىپ بەرگەن يىڭنىنى
نەيزە، تۈگمىنى قالقان قىلىپ، ئەجدىھادەك ئاغزىنى ئېچىپ،
چىشلىرىنى ھىڭگىيتىپ ئۆزىگە قاراپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆ-
رۈپتۇ. بۇ چاغدا شاھزادە ساھىبجامال قىز تەرەپكە قاراپ
ئىنتىلىشىگە خانىش ئانىسىنىڭ يۈرىكى ئۇنىڭ قولىدىن يۈل-
قۇنۇپ چىقىپتۇ - دە، كۈچلۈك يالقۇنغا ئايلىنىپ، ساھىبجا-
مال قىزنىڭ قولىدىكى نەيزە، قالقانىنى ئېرىتىپ تاشلاپ، سا-
ھىبجامال قىزنىمۇ تۈتۈنگە ئايلاندۇرۇۋېتىپتۇ. شاھزادىنىڭ
پۇت - قولى بوشىشىپ، كۆزىگە قاراڭغۇلۇق تىقىلىپ، كۆزد-
نى قايتا ئاچالماپتۇ.

خىسلەتلىك گۈل

ئۆتكەن زاماندا قىسمەت دېگەن بىر تەنھا دېھقان بار ئىدى. ئۇ ھەر كۈنى تاغقا بېرىپ دېھقانچىلىق قىلىدىكەن. بىر يىلى ياز ناھايىتى ئىسسىق كەپتۇ، قۇياش نۇرى تاغنى ئوتتەك قىزىتىۋېتىپتۇ. قىسمەتنىڭ پۈتۈن ئەزالىرىدىن سۇ تۆكۈلگەندەك تەر ئېقىپتۇ، ئۇنىڭ تەرى ئېقىپ چۈشكەن يەردىن بىر لەيلىگۈل ئۈنۈپ چىقىپتۇ. گۈل ۋىلىلداپ نۇر چېچىپتۇ ۋە ئۇنىڭدىن: «يالغۇزغا ھەمراھ بولاي، سەن بىلەن بىرگە بولاي، ناخشا ئېيتىپ، غەزەل ئوقۇپ ئىچ پۇشۇقۇشنى ئالاي» دېگەن ناخشا ئاڭلىنىپتۇ. قىسمەت بۇ ئىشقا ھەيران بوپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن شۇ گۈل قىسمەتنىڭ بىردىنبىر ھەمراھى بولۇپ قاپتۇ. گۈلنىڭ يېقىملىق ناخشىسى قىسمەتكە چەكسىز كۈچ بېغىشلاپتۇ، قىسمەت ئىشلەپ ھارمايدىغان بوپتۇ.

بىر كۈنى بىر توشقان گۈلنىڭ يېنىدىن سەكرەپ كېتىۋېتىپ، گۈلنى سىڭارىيان قىلىپ قويۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن قىسمەت-نىڭ يۈرىكى مۇجۇلۇپ كەتكەندەك بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن گۈلنى ئۆيىگە قايتۇرۇپ كېلىپ، تەشتەككە ئېلىپ دېرىزىگە قويۇپتۇ. قىسمەت ھەر كۈنى كەچ ئۆيىگە قايتىپ كەلگەندە بۇ گۈل خۇش پۇراق چېچىپ، يېقىملىق ناخشا ئېيتىپ بېرىپتۇ. بىر ئايەم كۈنى ئاخشىمى سۈتتەك ئايدىڭ بوپتۇ. قىسمەت

چىراغ تۇۋىدە كۆڭلىكىنى ياماپ ئولتۇرسا، چىراغنىڭ پىلىكى بىر قىزىلگۈلگە ئايلىنىپ قاپتۇ. قىزىلگۈل بارا - بارا يۈرەكلەپ ئېچىلىپتۇ. گۈل ئىچىدە بىر پەرىزات پەيدا بوپتۇ ۋە: «قىزىلگۈل ئېچىلدى، خۇش پۇراق چاچتى. گۈل ئىچىدىن پەرىزات چىقتى» دەپ ناخشا ئېيتىپتۇ. قىسمەت بۇنىڭغا ھەيران بولۇپ تۇرۇشقا، پەرىزات سەكرەپ چۈشۈپ قىسمەتكە سالام بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن دېرىزىدىكى گۈل غايىب بوپتۇ. قىسمەت ئورنىدىن تۇرۇپ پەرىزاتقا ئېگىلىپ سالام بېرىپتۇ. پەرىزات كېلىپلا قىسمەتنىڭ قولىدىن كۆڭلەكنى ئېلىپ ياماشقا باشلاپتۇ. بۇلار بىر - بىرىگە مۇھەببەت ئىزھار قىلىشىپتۇ. پەرىزات بىلەن قىسمەت ئاينى گۇۋاھچى قىلىپ ئەر - خوتۇن بولۇشۇپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن قىسمەت بىلەن پەرىزات ھەر كۈنى تاغقا بىرگە بېرىپ، كۆيۈپ - پىشىپ دېھقانچىلىق قىپتۇ.

ئاخسىمى ئۆيىگە قايتىپ كەلگەندە پەرىزات جىراغ تىۋىدە كەشتە تىكىپتۇ، قىسمەت سېۋەت توقۇپتۇ.

ئاي ئۆتۈپتۇ، يىل ئۆتۈپتۇ. بۇلار جاپالىق ئىشلەش ئورمانى ئاشلىققا ئىگە بوپتۇ، يەنە قوي، توخۇ بېقىپتۇ، تۈرۈم ئورمانى پاراۋان بوپتۇ.

قىسمەت باياشاتلىققا ئېرىشكەندىن كېيىن ئاينىپتۇ، ئىش خۇشياقمايدىغان بوپتۇ، بىر قەپەسنى كۆتۈرۈۋېلىپ، بېشى قايغان تەرەپلەرگە بېرىپ قۇشقاچ، تورغاي ئويناپ يۈرىدىغان بوپتۇ. پەرىزات بۇنىڭغا خاپا بولۇپ قىسمەتكە نەسەت قىپتۇ. ئۇ نەسەتنى ئاڭلىماپتۇ.

بىر كۈنى پەرىزات قىسمەتكە ئىككى چارەك ئاشلىقنى، ئىشلىگەن كەشتىلىرىنى بېرىپ، بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ، پۇلغا گۆش، نان ۋە كەشتە توقۇشقا يىپ، يەنە بىر كەتمەن، ئىككى ئوتغۇچ، ئىككى ئورغاق ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ.

قىسمەت بۇ نەرسىلەرنى بازارغا ئاپىرىپ ئېلىشىغا سېتىپ، ساتقان پۇلغا يەپ - ئىچىپتۇ، پەرىزاتنىڭ دېگەنلىرىنى ئورۇندىماي، پەرىزاتنى خاپا قىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن قىسمەت ھەر كۈنى بازارغا چېپىپ، چوڭ يەپ - چوڭ ئىدەپ، ئىش قىلماي بىكار تەلەپ بولۇپ يۈرۈپ، تاپقان تەرگەننى يەپ بولغىلى تۇرۇپتۇ.

پەرىزات قىسمەتنىڭ ھۇرۇنلىشىپ كەتكەنلىكىدىن خاپا بولۇپ، ئۇنىڭغا:

— بۇنداق بىكار تەلەپ بولۇپ يۈرۈۋەرسىڭىز، تەس كۈنگە قالمىز، ھۇرۇنلۇقنى تاشلاڭ، تاغقا بېرىپ دېھقانچىلىقىڭىزنى قىلىڭ، — دەپتۇ.

— تاغقا باراي دېسەم پۈتۈم ئاغرىيدۇ، — دەپتۇ قىسمەت.

— ئەمەس، سېۋەت توقۇڭ.

— قولۇم ئاغرىيدۇ.

شۇنداق قىلىپ قىسمەت پەرىزاتنىڭ گېپىگە قۇلاق سال-
ماي، بىكار تەلەپ بولۇپ يۈرۈۋېرىپتۇ. پەرىزات قىسمەتنى
گەپكە كىرگۈزەلمەي غەمگە چۆكۈپتۇ، تۇرمۇشنى قانداق ئۆت-
كۈزۈش ھەققىدە بېشى قېتىپتۇ. شۇ يىلى دېھقانچىلىقتىن
ھېچبىر ھوسۇل ئالالماپتۇ.

پەرىزات بىر كۈنى كېچىدە غەمگە پىتىپ چىراغ يورۇپ-
قىدا كەشتە تىكىپ ئولتۇرسا، ئۇشتۇمتۇت چىراغ پىلىكى
گۈلگە ئايلىنىپتۇ. گۈل ئىچىدىن قاناتلىرى رەڭگارەڭ، ئاجا-
يىپ چىرايلىق بىر تۈز پەيدا بوپتۇ ۋە: «قىزىلگۈل يەنە ئى-
چىلدى، ئۆز ھۆسننى كۆرسەتتى. قىسمەت ھۇرۇن بولۇپ
كەتتى، ئەمدى بۇ يەردە تۇرمايلى، ئۆز جايىمىزغا كېتەيلى»
دەپ ناخشا ئېيتىپتۇ - دە، سەكرەپ چۈشۈپ پەرىزاتنىڭ بى-
شىغا قونۇپتۇ. پەرىزات غايىب بوپتۇ. تۈز ئۇچۇپتۇ، قىسمەت
تۈزغا ئېسىلىۋاپتۇ، تۈزنىڭ بىر تال پېيى يۇلۇنۇپ قىسمەت-
نىڭ قولىدا قاپتۇ. تۈز دېرىزىدىن چىقىپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن قىسمەت داڭقىتىپ قاپتۇ.

پەرىزات ئۇچۇپ كەتكەندىن كېيىن، قىسمەت ئاھ ئۇرۇپ
يىغلاپ ئۆيىدە يالغۇز قاپتۇ، ئىش - ئوقەتمۇ قىلماپتۇ. كۈن ئۆ-
تۈپتۇ، ئاي ئۆتۈپتۇ، ئۆيىدىكى بارلىق نەرسىلەرنى سېتىپتۇ. ئۆ-
يىدە پەقەت ئۆزى ياتقان بىر پارچە كىگىزلا قاپتۇ. قىسمەت ئەم-
دى بۇ كىگىزنىمۇ ئېلىپ چىقىپ ساتماقچى بوپتۇ. كىگىزنى
كۆتۈرۈشى بىلەنلا، كىگىزنىڭ ئاستىدىن پەرىزات ئىشلىگەن
بىر دانە كەشتە گۈل چىقىپتۇ. قىسمەت كەشتىنى كۆرۈپلا قو-
لغا ئېلىپ باغرىغا تېڭىپ، پەرىزات بار چاغدىكى كۆڭۈللۈك،
ھالاۋەتلىك كۈنلىرىنى ئويلاپ ئاھ ئۇرۇپ يىغلاپتۇ. پەرىزاتنىڭ
نەسھەت، گەپ - سۆزلىرى ئەمدى كۆز ئالدىغا كەپتۇ، مىڭ بىر

پۇشايما قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن كەتمەنى تۇرۇپ تاقىپ بېرىپ دېھقانچىلىق قىپتۇ، ئاخشىمى ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ مەت توقۇپتۇ.

پەرزات كەتكەندىن كېيىن قىسمەت تۈزنىڭ ھېلىقى يۇلۇنۇپ قالغان بىر تال پېيىنى دېرىزىدىكى تەشتەككە سانجى قويعانكەن. ئۇ ھەر كۈنى پەرزاتنى يادلىغاندا دېرىزىدىن سىرتقا قاراپ نالە قىلىپ يىغلايدىكەن. قىسمەتنىڭ ياش تامچىلىرى تەشتەكتىكى تۈزنىڭ پېيىگە چۈشۈپتۇ. بىر كۈنى ھېلىقى پەي لەيلىگۈلگە ئايلىنىپتۇ. گۈلدىن يەنە بۇرۇنقىدەك: «يالىغۇزغا ھەمراھ بولاي، سەن بىلەن بىرگە بولاي، ناخشا ئېيتىپ، غەزەل ئوقۇپ، ئىچ پۇشۇقۇڭنى ئالاي» دېگەن ناخشا ئاڭلىنىپتۇ. قىسمەت بۇ ناخشىنى ئاڭلاپ، خۇشلۇقتا يامغۇردەك تۆكۈلۈپ يىغلاپ كېتىپتۇ.

قىسمەت ھەر كۈنى ئىشتىن قايتىپ كەلگەندە، لەيلىگۈل يېقىملىق ناخشا ئېيتىپ بېرىپتۇ، خۇش پۇراق چېچىپتۇ. يەنە بىر ئايەم ئاخشىمى سۈتتەك ئايدىڭ بوپتۇ. قىسمەت پەرزاتنى ئويلاپ كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈپ، چىراغ تۈۋىدە كۆڭلەك ياماپ ئولتۇرۇپتۇ. توساتتىنلا چىراغ پىلىكى ئۆتكەندەك قىچقىزىل گۈلگە ئايلىنىپتۇ. قىزىل گۈل بارا - بارا پورەكلەپ ئېچىلىپتۇ. گۈل ئىچىدىن پەرزات چىقىپتۇ. قىسمەت ئۆزىنى پەرزاتنىڭ ئالدىغا ئېتىپتۇ، ھۇرۇنلۇق قىلىپ بىكار تەلەپ بولۇپ يۈرۈپ، پەرزاتنى خاپا قىلغىنىغا يۈز مىڭ توۋا قىپتۇ. پەرزات قىسمەت بىلەن يەنە قايتىدىن ئەر - خوتۇن بولۇپ، ئىلگىرىكى تۇرمۇشىنى باشلاپتۇ. ئاي ئۆتۈپتۇ، يىل ئۆتۈپتۇ، پەرزات ئايدەك چىرايلىق ئوغۇل توغۇپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئوغۇلمۇ چوڭ بوپتۇ. ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى تېخىمۇ باياشات، كۆڭۈللۈك ئۆتۈپتۇ.

پاتچىنىڭ قىزى

بۇرۇنقى زاماندا بىر پادىشاھنىڭ شۇنداق كېلىشكەن، ساھىبجامال قىزى بولغانىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۇ قىز ئوۋغا چىقماقچى بولۇپ:

— پۈتۈن شەھەرگە يارلىق چىقىرىڭلار، مېنىڭ بىلەن بىللە ئوۋغا چىقىشنى خالايدىغان قىزلار بولسا، تېز ئوردىغا يىغىلسۇن، — دەپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان قىزلار تەرەپ - تەرەپتىن ئوردىغا يىغىلىپتۇ. بۇ خەۋەر بېلىقچىنىڭ قىزى - نىڭمۇ قۇلىقىغا يېتىپتۇ ۋە ئۇنىڭمۇ ئوۋغا چىقىپ تاماشا قىلغۇسى كەپتۇ - دە، ئوردىغا بېرىپ قىزلار سېپىگە قوشۇ - لۇپتۇ. ھەممىسى جەم بولغاندىن كېيىن، جاڭگالغا ئوۋغا ئات - لىنىپتۇ. قىزلار ئوۋ ئوۋلاپ، تاماشا قىلىپ يۈرسە، ئارىدىن بىر قىز:

— ئەي قىزلار، ئاسمانغا قاراپ بېقىڭلارچۇ، بىر تەخت ئۆ - تۈپ كېتىۋاتقاندەك قىلىدىغۇ، — دەپتۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان پادىشاھنىڭ قىزى:

— ئۇ چوقۇم سۇلايمان پادىشاھنىڭ تەختى بولسا كې - رەك، سۇلايماننىڭ تەختىنى دىۋە - پەرلەر ھاۋادا كۆتۈرۈپ يۈرىدۇ، دەپ ئاڭلىغاندىم، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان بېلىق - چىنىڭ قىزى:

— مەن سۇلايمان پادشاھنىڭ خوتۇنى بولغان بولسام قانداق چىلىك ياخشى بولار ئىدى، — دېگەن گەپنى ئاڭلىدىم. ئۇ يەردە سۇلايمان پادشاھنىڭ قىزى دەرغەزەپكە ئولتۇرۇپ ئۇنىڭ ئاغزىغا ئۇرۇڭلار! بۇ نېمىدەپ جۆيلۈۋاتىدۇ؟ — دېگەن كاتتا پادشاھ، بايلارنىڭ قىزلىرى تۇرغان يەردە، سەندەك بېلىقچى گۆشى يېگەن سېسىق بىرنېمىگە نېمە قويۇپتۇ؟! — دەپ ئۇنى ئوۋدىن قوغلاپ كەتكۈزۈۋېتىپتۇ. بۇ ئىش بېلىقچىنىڭ قىزىغا ئېغىر كېلىپ، كۆڭلى بەك يېرىم بوپتۇ — دە، يىغلاپ تۇرۇپ: «ئەي ئۇلۇغ پەرۋەردىگار، بىزمۇ سۇلايمانغا ئوخشاش سېنىڭ بەندەڭغۇ؟! ئۇنى نېمىشقا پادشاھ، بىزنى نېمىشقا بېلىقچى قىلىپ ياراتتىڭ؟» دەپ خۇداغا نالە قىپتۇ. بۇ قىزنىڭ ئەرزى — ھا-لى خۇدانىڭ دەرگاھىغا يېتىپتۇ. شۇ چاغدا سۇلايمان پادشاھ شامالغا:

— مېنى گىلەم بىلەن ئۇچۇرۇپ ئالدىمىزدىكى بېلىقچىنىڭ قىزىنىڭ يېنىغا ئاپارغىن، — دەپ بۇيرۇق قىپتۇ. شامال سۇلايمان پادشاھنىڭ بۇيرۇقىنى بەجا كەلتۈرۈپ، ئۇنى ئۇچۇرۇپ بېلىقچىنىڭ ئۆيىنىڭ ئۈستىگە كەلگەندە، ئۇنىڭ كۆڭلىدە: «ئەي ئۇلۇغ خۇدا، سەن مېنى پادشاھ قىلدىڭ، نېمىنى قىلغۇم كەلسە شۇنى قىلالايمەن، ھەتتا دېۋدىن تارتىپ شا-مالغىچە ھەممىسى مېنىڭ ئەمرىمنى تۇتىدۇ، لېكىن خۇدالىق قىلغۇم شېرىك ئەمەسمەن، ئەگەر خۇدالىقنىڭغا شېرىك كېرەك بولسا، مېنى شېرىك قىلارمىدىڭ؟» دېگەن ئوي كېچىپتۇ. ئۇ شۇ ئويلا بىلەن بىر دەريا بويىغا چۈشۈپتۇ — دە، تاھارەت ئالماقچى بولۇپ قولىنى يۇغانىكەن، تۇيۇقسىز قولىدىكى ئۈزۈك سۇغا چۈشۈپ كېتىپتۇ. ئۇ ئۈزۈكنى ئالماقچى بولۇپ قولىنى ئۈزۈتكەن، بىر بېلىق پەيدا بولۇپ ئۈزۈكنى كاپ قىلىپ يۇتۇۋېلىپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ، ئۇ ئولتۇرغان

تەختىمۇ، شامالمۇ غايىب بوپتۇ. ئەسلىدە سۇلايماننىڭ كارامىتى ئۈزۈكتە ئىكەن، ئەگەر ئۈزۈكتىن ئايرىلسا ھېچقانداق ئىش قىلالمايدىكەن، شۇ چاغدا سۇلايمان پادىشاھ گۇناھ ئۆتكۈزگەن. لىكىنى تونۇپ، «ئاھ، خۇدا، سېنىڭ ئالدىڭدا چوڭ گۇناھ ئۆتكۈزدۈم، كەچۈرگەيسەن» دەپ يىغلاپ - قاقشاپ كېتىۋاتسا، بىر بېلىقچى ئۇچراپ قاپتۇ. بېلىقچى:

— ئەي يىگىت، نەگە بارىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.
— مەن سەرگەردانمەن، جاڭگال بالىسىمەن، يۇرتقا بېرىپ، ئوغلى يوققا ئوغۇل، قىزى يوققا قىز بولمەن، ئۆزۈمگە ئاتا تا- پىمەن، — دەپتۇ.

— ئىسمىڭ كىم؟
— سۇلايمان.
— ئۇنداق بولسا ماڭا بالا بولۇشنى خالامسەن؟
— خالايمەن.

بېلىقچى سۇلايماننى باشلاپ ئۆيىگە كەپتۇ ۋە بىر ئېغىز ئۆيىنى تۇتۇپ بېرىپتۇ. ئۇ كۈندۈزى بېلىقچى بىلەن دەرياغا بېرىپ بېلىق تۇتسا، كې-

چىسى خۇداغا نالە قىلىپ ئۆز گۇناھىنى تىلەيدىكەن. بۇنى كۆرگەن بېلىقچى خوتۇنغا:

— سۇلايمان ئەجەب ياخشى بالا ئىكەن، كۈندۈزى ماڭا ياردەملەشسە، كېچىسى تىنماس.

تىن خۇدانى سېغىنىپ ئىبادەت قىلىپ ئۆتۈرۈلۈپ قىزىمىزنى
 ئۇنىڭغا چېتىپ قويمايلىمۇ؟ قىزىمىز، ئوغللىمىز، قىزىمىز
 دىلا بولىدۇ، — دەپ مەسلىھەت ساپتۇ. خوتۇنى قوشۇپتۇ.
 ئەتە توي دېگەن كۈنى بېلىقچىنىڭ قىزى بۇ يۇرتتىكى
 پۈتۈن قىزلارنى تويغا چىلاپ كېلىمەن، دەپ دەريا ياقىسىدىن
 شەھەرگە بېرىپتۇ. قىزلار كىم بىلەن توي قىلىدىغانلىقىنى
 سورىغاندا:

— ئۆزى سۇلايمان پادىشاھ بولمىسىمۇ، ئىسمى سۇلايمان
 دېگەن يىگىت بىلەن توي قىلىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
 ئەتىسى توي بوپتۇ. تويىدىن كېيىن ئۇزۇن ۋاقتىچە
 ئۇلار ئاتا - ئانىسى بىلەن بىللە غىزالىنىپ ئۆتۈپتۇ. بىر
 كۈنى بېلىقچى بۈگۈن كۈيۈغلۇمغا ئاتا پىر تور سالاي، ئۇ-
 نىڭ تەلىپىگە قانداق بېلىق چىقىدىكىن، ئۇلارنىڭمۇ ئۆيى
 بولغاندىكىن ئۆزى خالىغانچە تاماق ئېتىپ يېسۇن، دەپ
 ئويلاپ، تورنى دەرياغا تاشلىغانىكەن، بىر كىچىك بېلىق چىقىپ-
 تۇ. بېلىقچى ئايرىم ئېلىپ قويۇپ، ئۆيىگە بارغاندا كۈيۈغلىنى
 چاقىرىپ ھېلىقى بېلىقنى بېرىپتۇ. قىزى بىلەن سۇلايمان بى-
 لىقنى ئۆيىگە ئېلىپ كىرىپ بېلىقنىڭ قارىنى يارغانىكەن،
 سۇلايمان پادىشاھنىڭ ئۈزۈكى چىقىپتۇ. ئەسلىدە سۇلايمان پا-
 دىشاھنىڭ كېچە - كۈندۈز قىلغان ئىبادەتلىرى قوبۇل قىلىنغا-
 نىكەن. شۇ زامانلا ھاۋا قاتتىق گۈلدۈرلەپتۇ، قارىسا، دىۋىلەر
 ئۈزۈكنى ئالغىلى كېلىۋاتقانىكەن، سۇلايمان تېزلىك بىلەن
 خوتۇننىڭ قولىدىن ئۈزۈكنى ئېلىپ قولغا سېلىۋاپتۇ ۋە
 دىۋىلەرگە قاراپ:

— تەخت ئەكېلىڭلار! — دەپ بۇيرۇق قىپتۇ. دىۋىلەر پەر-
 مانى بەجا كەلتۈرۈپتۇ. سۇلايمان قېيناتا - قېينانىسىغا شۇنداق
 دەپتۇ:

— مەن سۇلايمان پادشاھ ئىدىم، خۇدانىڭ دەرگاھىغا ئاشىق بولۇپ مۇشۇ ھالغا چۈشۈپ قالغانىدىم. مېنىڭ نەچچە ۋاقىتتىن بېرى تىلىگەن تىلىكىم خۇداغا يەتتى. ئەمدى بىز كەتمەسەك بولماس، خوش ئەمەسە، — دەپ خوتۇننى ئېلىپ ماڭماقچى بولغاندا، خوتۇنى سۇلايمانغا:

— توختاپ تۇرۇڭ. بىز بىر كۈنى پادشاھنىڭ قىزى بىلەن ئوۋغا چىققانىدۇق، قارىسام، سىزنىڭ ئاشۇ ئالتۇن تەختىڭىز ئۆتۈپ كېتىۋاتقانكەن، مەن شۇ ۋاقىتتا سىزنىڭ نىكاھىدا ئىزدە بولۇشنى ئارزۇ قىلىپ، سۇلايمان پادشاھنىڭ خوتۇنى بولغان بولسام، دەپ ساپتىمەن، شۇ چاغدا پادشاھنىڭ قىزى مېنى ھاقارەت قىلىپ قوغلىۋەتكەنىدى. مەن خۇداغا سېغىنىپ نالە - زار قىلدىم، خۇدا قوبۇل قىلىپ، سىز بىلەن توي قىلىشنى نېسىپ قىلدى. توي كۈنى مەن قىزلارغا سۇلايمان پادشاھنىڭ ئۆزىگە تەگمىگەن بولساممۇ، ئىسمى سۇلايمانغا تەگدىم، دېگەندىم. لېكىن راستتىنلا سۇلايمان پادشاھقا تېگىپتىمەن. مەن بېرىپ قىزلارنى چاقىراي، ئۇلار ئۆز كۆزلىرى بىلەن كۆرۈشسۇن، — دېگىنچە قىزلارنى قىچقارغىلى كېتىپتۇ. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي قىزلار يېتىپ كەپتۇ. بىرلىقچىنىڭ قىزى قىزلارغا ئىشىك ئالدىدا تۇرغان ئالتۇن تەختنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

— مەن سىلەرگە بۈگۈن شۇنى جاكارلايمەنكى، مەن ئىسمىمى سۇلايمانغا ئەمەس، بەلكى سۇلايمان پادشاھنىڭ ئۆزىگە تەگدىم! — دەپتۇ.

قىزلار ھەيران بولۇشۇپ قاراپ قېلىشىپتۇ. سۇلايمان خوتۇننى ئېلىپ، دىۋىلەر تەرىپىدىن قوغدىلىپ، ئالتۇن تەختىگە ئولتۇرۇپ ئۆز ماكانىغا ئۇچۇپ كېتىپتۇ. شۇنداق قىلىپ بىرلىقچىنىڭ قىزى ئۆز مۇرادىغا يەتكەنىكەن.

بېلىق يىگىت ئالتۇن بېلىق ۋە ئاچ كۆز پادىشاھ

قەدىمكى زاماندا بىر موماي بولۇپ، ئۇنىڭ يىگىرمە ياش-لىق بىر ئوغلى بار ئىكەن. موماي ئوغلىنىڭ بېلىقچىلىقىغا تايىنىپ كۈن كەچۈرىدىكەن. بىر كۈنى ئوغلى بىر ئالتۇن بېلىق-لىق تۇتۇۋاپتۇ، ئۇنى ئانىسىغا كۆرسەتكەنكەن، موماي ناھايىدىكى خۇش بولۇپ:

— بازارغا ئاپىرىپ ساتايلى، — دەپتۇ. ئوغلى مومايغا: — ياق، ئانا، بېلىقنى پادىشاھقا سوۋغا قىلايلى، شاھ بۇنى كۆرسە نۇرغۇن مال - دۇنيا ئىنئام قىلىشى مۇمكىن، — دەپتۇ. — بالام، شاھ بۇ بېلىقنى ئالغاندىن كېيىن ھېچ نەرسە بەرمەيدۇ، بەلكى بۇ بېلىقنىڭ يەنە قانداق بالا - قازالارنى كەلتۈرۈشىنى بىلگىلى بولمايدۇ، — دەپتۇ موماي. ئوغلى ئانا-نىنىڭ مەسلىھىتىگە قۇلاق سالماي، بېلىقنى ئېلىپ ئوردىغا بېرىپتۇ. شاھ بولسا نۇر چىچىپ تۇرغان ئالتۇن تەختتە غا-دىيىپ ئولتۇرغانىكەن، ئوڭ - سولدا نۇرغۇن ۋەزىر - ئەركانلار قول باغلىشىپ تۇرغانىكەن. بېلىقچى يىگىت تەزىم قىلىپ:

— مەرھەمەتلىك شاھىم، بۇ ئەرزىمەس سوۋغامنى قوبۇل قىلغايلا، بۇ بىر ئاددىي بېلىق بولسىمۇ، ئۆزلىرىگە بولغان ھۆرمىتىمنىڭ نشانى، — دەپتۇ. شاھ بۇ بېلىقنىڭ چىرايى-

لىقلىقنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ ۋە يېنىدىكى بىر ۋەزىرگە:
— بۇ بېلىقنى ئېپقېلىپ، بۇ يىگىتكە بىرنەرسە ئىنئام
قىلىڭلار، — دەپتۇ، ئەمما ۋەزىر:

— شاھىم، مەن ئەزەلدىن بۇنداق بېلىقنى كۆرۈپ باققىد-
نىم يوق. بۇ بېلىق ئوردىغا تېخىمۇ زىننەت، ھۆسن قوشىدۇ،
لېكىن بىرلا بېلىق، بەلكى ئۆلۈپ قېلىشى مۇمكىن. بۇ بې-
لىقچىغا يەنە مۇشۇنىڭغا ئوخشاش بېلىقتىن بىرنى تۇتۇپ كې-
لىشكە ئەمىر قىلساق، تۇتۇپ كەلگەندىن كېيىن ئاندىن ئىنئام
بېرەيلى، — دەپتۇ. شاھ ۋەزىرنىڭ گېپىنى توغرا تېپىپ،
يىگىتكە يەنە بىر ئالتۇن بېلىق تۇتۇپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. يىگىت
غەم - غۇسسە بىلەن ئۆيىگە قايتىپتۇ - دە، بولغان ئىشلارنى ئا-
نىسىغا سۆزلەپ بېرىپ، يەنە بېلىق تۇتۇش ئۈچۈن ئۆيىدىن چى-
قىپ كېتىپتۇ. بېلىقچى يىگىت مىڭ بىر جاپا بىلەن يەنە بىر
ئالتۇن بېلىق تۇتۇپ شاھنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. بۇ بېلىقنى كۆر-
گەن شاھ ناھايىتى خۇشال بولۇپ، يىگىتنى نۇرغۇن ئىنئاملار
بىلەن ئۆيىگە قايتۇرماقچى بوپتۇ، بىراق ھېلىقى ۋەزىر:

— شاھىم، بۇ ئېسىل بېلىقلارنى يەتتىنچى ئاسماندىن
ئابىھايات ئەكېلىپ بېقىشقا توغرا كېلىدۇ. بۇ بېلىقچىغا ئا-
بىھايات ئېلىپ كېلىشنى تاپىلساق، ئېلىپ كەلگەندىن كې-
يىن ئىنئام بېرىلسە قانداق بولاركىن؟ — دەپتۇ ۋە بېلىق-
چىغا بۇرۇلۇپلا، — ھەي بېلىقچى، سەن بېلىقنى تۇتۇپ
كەلگەنكىنەن سەن، ئۇنى بېقىشقا ئابىھاياتنىمۇ ئېلىپ كېل-
دىڭ كېرەك، ئەگەر ئېلىپ كېلەلمىسەڭ بېشىڭ كېتىدۇ، —
دەپتۇ. بېلىقچى يىگىت دەرد - ئەلەمگە چىدىماي، يىغلاپ ئۆ-
يىگە قايتىپتۇ. يولدا كېتىۋېتىپ بىر يوغان چىنارنىڭ تۈۋىدە
توختاپ ھاردۇق ئاپتۇ. ئۇ ھېرىپ ھالىدىن كەتكەچكە ئۇيقۇ
بېسىپ ئۇخلاپ قاپتۇ، چۈشىدە بىر ئاق ساقال بوۋايىنى كۆ-

رۈپتۇ. بوۋاي ئۇنىڭغا:

— ئوغلۇم، قايغۇرما. سەن مۇشۇ يولنى بوۋاي بويىغا كۆل بويىغا تۇرساڭ، ئاسماندىن بەش كەپتەر ئۇچۇپ چۈشىدۇ. ئۇلار يولغا چۈشۈشى بىلەن گۈزەل قىزلارغا ئايلىنىپ، كىيىملىرىنى سېلىپ، كۆلگە چۈشۈپ چۆمۈلۈشكە باشلايدۇ. سەن شۇ چاغدا تۇيدۇرماي بىرىنىڭ كىيىمىنى تىقىۋال. ئۇ قىز ساڭا يالۋۇ-رۇپ يەتتىنچى ئاسماندىن ئابھايات ئەكىلىپ بېرىشكە ۋەدە بەرگەندىن كېيىن كىيىمىنى قايتۇرۇپ بەر، — دەپتۇ. بوۋاي سۆزىنى تۈگىتىش بىلەنلا بېلىقچى ئويغىنىپتۇ — دە، بوۋاي كۆرسەتكەن يول بىلەن مېڭىۋېرىپتۇ. بىر ئاي مېڭىپتۇ، چۆل-جەزىرلەرنى بېسىپ ئۆتۈپتۇ، بىرقانچە تاغلاردىن ئېشىپتۇ، لېكىن كۆلنىڭ قارىسى كۆرۈنمەپتۇ، يەنە مېڭىۋېرىپتۇ، بىر يىل دېگەندە ئاندىن كۆلنىڭ بويىغا كەپتۇ. كۆل بويىدا بىر تۈپ چىدىنار بولۇپ، بېلىقچى يىگىت چىنارنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنۇۋېلىپ قىزلارنىڭ ئۇچۇپ چۈشۈشىنى كۈتۈپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي ئاسماندىن بەش كەپتەر ئۇچۇپ چۈشۈپلا بەش قىزغا ئايلىنىپ، كىيىملىرىنى سېلىپ كۆلگە چۆمۈلۈشكە باشلاپتۇ. يىگىت ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ چىرايلىق بىر قىزنىڭ كىيىمىنى تىقىۋاپتۇ. قىزلار سۇغا چۆمۈلۈپ، بىر-بىرى بىلەن سۇ چېچىشىپ ئوينىشىپتۇ، ئاندىن كىيىملىرىنى كىيىشىپتۇ. لېكىن، ھېلىقى قىز كىيىمىنى تاپالماي ھەممە يەرنى ئىزدەشكە باشلاپتۇ. ئۇنىڭ ھەمراھلىرى ساقلاپ تۇرۇپ، ئاخىر كەپتەرگە ئايلىنىپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ. شۇ چاغدا بېلىقچى يىگىت چىنار كەينىگە مۇ-كۈۋالغان جايدىن چىقىپ:

— ئەي قىز، ئەگەر پادىشاھ ماڭا يەتتىنچى ئاسماندىن ئابھايات ئېلىپ كېلسەن، دېمىگەن بولسا، مەن سىزنىڭ

كېيىمىڭىزنى تىقىۋالمايتتىم. سىز ئابىھايات ئەكېلىپ بېرىشكە ۋەدە بەرسىڭىز، كېيىمىڭىزنى بېرىمەن، — دەپتۇ. قىز ئۇنىڭ تەلىپىگە ماقۇل بولۇپ، كېيىملىرىنى كىيىپ كەپتەرگە ئايلىنىپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ. بىردەمدىن كېيىن كەپتەر ئاغزىدا بىر ياڭاقنى چىشلەپ ئۇچۇپ كەپتۇ — دە، يەرگە چۈشۈپلا قىزغا ئايلىنىپ ياڭاقنى يىگىتكە بېرىپ:

— مانا ئابىھايات، — دەپتۇ. يىگىت:
— قېنى ئۇ سۇ، بۇ ياڭاق ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ. قىز:
— بۇ ياڭاقنى يەرگە شۇنداق بىر ئۇرسىڭىز بىر كۆل پەيدا بولىدۇ، — دەپتۇ — دە، كەپتەرگە ئايلىنىپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ. يىگىت خۇشال ھالدا ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ.
ئەتىسى سەھەردە پادىشاھ ئوردىسىغا بېرىپ: «مانا ئابىھايات» دەپتۇ — دە، قولىدىكى ياڭاقنى شاھقا كۆرسىتىپتۇ.

پادشاھ ئىشەنمەستىن:

— يالغان ! يالغان ! — دەپتۇ. يىگىت ئۇ يىلدا چىتىگە بېرىپ ياڭاقنى يەرگە بىر ئۇرغانكەن، زۇنۇن بىر كۆل پەيدا بوپتۇ. خان ۋە ئوردا ئىرانلىرى ھەيرانلىق بىلەن تا ھوشىدىن كېتىپتۇ. يەنىلا ھېلىقى قاقۇش ۋەزىر ئېسىنى يىغىپ، پادشاھ ئالدىغا بېرىپ:

— مۇشۇ كۆل يېنىغا بىر ئالتۇن راۋاق ياساتساق، بۇ بېلىقچى بۇ راۋاقنى ئەتە سەھەرگىچە پۈتتۈرۈپ بولسۇن، ئۇ چاغدا ئۆزلىرىنى تەخت بىلەن راۋاققا ئورۇنلاشتۇرساق بەكمۇ ياراشقان بولاتتى. شۇ چاغدا بۇ بېلىقچىغا ھەر قانچە كۆپ مۇكاپات بەرسەكمۇ ئەرزىدۇ، — دەپتۇ. پادشاھ ماقۇل بوپتۇ. يىگىت يىغلاپ - قاقشاپ ئۆيىگە يەتكۈچە يەنە شۇ ئاۋۋالقى چىنارنىڭ تۈۋىدە ئولتۇرۇپ ھاردۇق ئالغاچ كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ، چۈشەدە يەنە شۇ بوۋاينى كۆرۈپتۇ. بوۋاي ئۇنىڭغا:

— سەن ئويغانغاندا مۇشۇ چىنارنىڭ شېخىدىن بىر ھاسا ياسىۋالغىن، بۇ بىر خىسلەتلىك ھاسا بولىدۇ. سەن نېمە سو-رساڭ، ئۇ ساڭا شۇنى تېپىپ بېرىدۇ. ئۇنى ئېلىپ بىر تاغقا بارسەن، ئۇ تاغدا نۇرغۇن بايلىقلار بار. سەن بۈگۈن كېچە تاغدىكى دېۋىلەر ئۇخلاپ قالغاندا، قورقماي بېرىپ بىر پارچە ئالتۇن ئېلىپ قاچقىن. شۇ ئالتۇننى ھاسا بىلەن بىر ئۈر-ساق، دەرھال ئالتۇن راۋاق پۈتدۇ، — دەپتۇ. يىگىت ئويغىدى. نىپ بوۋاينىڭ دېگىنىچە قىپتۇ. ئەتىسى سەھەردە پادشاھ ئوردىسىغا بېرىپ، ئالتۇننى كۆلنىڭ بويىغا قويۇپ بىر ئۇرغا-نكەن، چىرايلىق ئالتۇن راۋاق پەيدا بوپتۇ. يىگىت پادشاھقا:

— ئالىيلىرى، تاپشۇرۇقلىرىنى بەجا كەلتۈردۈم، — دەپتۇ. پادشاھ دەسلەپتە ھەيران بولۇپ ئىشەنمەپتۇ، ئالتۇن راۋاققا يەنە قاراپ، يەنە قاراپ، ھەيران قاپتۇ - دە، ھەيرانلىقتا:

— بۇ يىگىت كىشى ئورۇندىيالمىدىغان مۈشكۈل ئىشنى ئورۇندىدى، — دەپتۇ. ھېلىقى ۋەزىر پادشاھقا:

— ئەمدى ئۇنىڭغا ئەڭ ئاخىرقى بىر تاپشۇرۇقنى بېرەي. لى. بۇ يەردىن بىر يىللىق يىراقتىكى باشقا بىر مەملىكەتتە خاننىڭ بىر قىزى بار. مەلىكە چىرايلىقلىقتا جاھاندا تەڭداشسىز، ئۇنىڭ چىرايىدىن ياغقان نۇردا كېچىمۇ كۈندۈز. دەك يورۇپ كېتىدۇ. بېلىقچى يىگىت شۇ قىزنى تېپىپ كەل. سۇن، بىز ئالدى بىلەن ئۇنىڭ ئانىسىنى زىندانغا سالايلى. بېلىقچى بۇ ۋەزىپىنى ئادا قىلالمىسا، ئانىسىنىڭ بېشىنى ئا. لىدىغانلىقىمىزنى جاكارلايلى، — دەپتۇ. پادشاھ ماقۇل بوپ. تۇ. بېلىقچى يىگىتنىڭ كۆڭلى ئىنتايىن پاراكەندە بولۇپ، نالە - پەرياد ئىچىدە كۆز يېشى قىلىپ ئوردىدىن قايتىپتۇ. يولدا يەنە شۇ چىنار دەرىخىنىڭ تۈۋىدە ئارام ئاپتۇ - دە، ھاردۇق يېتىپ كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. چۈشىدە يەنە شۇ دانىشمەن بوۋاينى كۆرۈپتۇ. بوۋاي:

— ئوغلۇم، چىنارنىڭ شېخىدىن تۆت تال، ئۇرۇقىدىن تۆت تال ئېلىۋال، ئەسقىتىپ قالىدۇ. ھېلىقى ھاسىنى يەرگە شۇنداق بىر ئۇرساڭ، خاننىڭ قىزى تۇرۇۋاتقان ھېلىقى شە. ھەرگە بارىسەن. سەن بېرىپ ئۇ قىزنى خوتۇنلۇققا سورا، خان بۇنى ئاڭلاپ سەندىن بىر كېچە ئىچىدە چوڭ بىر دەريا ئۈس. تىگە بىر ئاسما كۆۋرۈك سېلىشنى، كۆۋرۈك يېنىغا بىر چارباغ پەيدا قىلىشنى ئېيتىدۇ. شۇ چاغدا سەن ھاسىنى يەر. گە ئۇرۇپ تۇرۇپ: « خاننىڭ ئەمرى بويىچە مۇشۇ يەرگە كۆۋ. رۈك پەيدا قىل» دېگىن، ئاندىن تۆت تال چىنار ياغىچىنى كۆۋرۈكنىڭ يېنىغا تىكىپ قويغىن ۋە: «خاننىڭ ئەمرى بويىد. چە بۇ يەردىن تۈمەن مىڭ خىل گۈللەر ئېچىلىپ تۇرغان، زې. مىنىدىكى بارچە قۇشلار سايراپ تۇرغان بىر چارباغ پەيدا بول.

سۇن» دېگىن. ئاخىر خان قىزىنى سادا بېرىدۇ. قىرىق كېچە - كۈندۈز توي - تاماشا قىلىپ بېرىدۇ. بىر ئىككى مۇلازىملار خاننىڭ ئەمرى بويىچە قىرىق كىشىلىك تاماشىنى كېلىدۇ. شۇ چاغدا سەن مۇشۇ تۆت تال چىنار ئۇرۇقىنى قىزغا سېلىۋەتسەڭ بولىدۇ، - دەپتۇ. يىگىت ئۇيغۇدىن بىدار بولۇپ تۆت تال چىنار شېخى، تۆت تال چىنار ئۇرۇقى ئېلىۋېلىپ ھا- سىنى يەرگە بىر ئۇرغانىكەن، ئاجايىپ بىر شەھەرگە بېرىپ قا- تۇ. بىر ئۆيىنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختاپ قارىغۇدەك بولسا، ئۆيدە بىر بوۋاي بىلەن مومايلا تۇرغۇدەك. ئۇلار يىگىتتىن نەگە بارىد- غانلىقىنى سورايتۇ. يىگىت:

— مەن غېرىب يېتىم، كىمنىڭ بالىسى بولمىسا بالا بولغىلى، كىمنىڭ مۈشكۈل ئىشى بولسا ئاسانلاشتۇرغىلى كېتىۋاتمەن، - دەپتۇ. ئۇلارنىڭ پەرزەنتى يوق ئىكەن. ئۇنى ھەرگىز كېچىسى سىرتقا چىقماسلىق شەرتى بىلەن ئوغۇللىق- قا قوبۇل قىپتۇ. يىگىتمۇ ماقۇل بوپتۇ. يىگىت ئۇلارنىڭ ئۆ- يىدە ئۈچ كۈن تۇرۇپتۇ. تۆتىنچى كۈنى كېچىسى يىگىتنىڭ ئۇيقۇسى قېچىپ، ئوغرىلىقچە تالاغا چىقىپ قارىغۇدەك بولسا، كېچە خۇددى كۈندۈزدەك يورۇپ كەتكەنىكەن. بۇنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ ۋە ھېلىقى ۋەزىر دېگەن تەڭداشسىز چىرايلىق قىز بار شەھەرگە كېلىپ قالغانلىقىنى بىلىپتۇ. بىر ئاز ئويلاپ ئاندىن يەنە ئۆيگە كىرىپتۇ. بىر كېچە كىرىپك قاقماي تاڭ ئاتقۇزۇپتۇ. ئەتىسى ئەتىگەندە ئۇ موماي بىلەن بوۋايغا:

— سىلەر مەن ئۈچۈن خاننىڭ قىزىغا ئەلچى بولۇپ بې- رىڭلار، - دەپتۇ. ئۇلار چۆچۈپ كېتىپ:

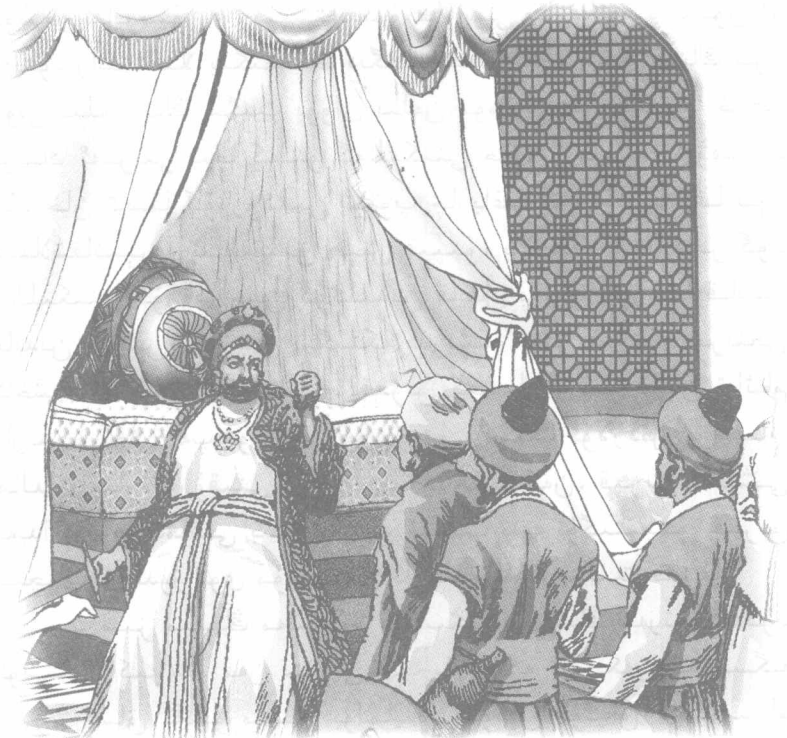
— ئەي ئوغلۇم، بىزدەك گادايلار قانداقمۇ خان قىزىغا ئەل-

چى بولۇپ بارالايمىز؟ - دەپتۇ. يىگىت:

— ئاتا، ئانا، سىلەر بېرىۋېرىڭلار، قەسەم قىلىمەنكى، ئۇلار

سەلەرگە مۇتلەق زىيانكەشلىك قىلمايدۇ، دىلجەم بېرىۋېرىڭلار، — دەپتۇ. ئۇلار ئاخىر كۆنۈپتۇ — دە، ئوردىغا بېرىپ قولغا بىردىن سۈپۈرگىنى ئېلىپ يەر سۈپۈرۈشكە باشلاپتۇ. بىر ياشانغان ۋەزىر بۇنى كۆرۈپ، خاننىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ ئىككى قېرى گادايىنىڭ ئەلچى بولۇپ كەلگەنلىكىنى خەۋەر قىپتۇ. خان دەرغەزەپكە كېلىپ، ئۇلارنىڭ بېشىنى ئېلىشنى ئويلاپتۇ، ئەمما يەنە ئاۋۋال قىلالمايدىغان ئىشتىن بىرنى تاپشۇراي، قىلالمىسا ئاندىن بېشىنى ئالاي، دەپ ئويلاپتۇ ۋە ئۇلارنى چاقىرىپتۇ. بوۋاي بىلەن مو-ماي ئوردىغا كىرىپ خاننىڭ ئايىغىغا باش قويۇپتۇ. خان:

— سەلەرنىڭ ئوغلۇڭلار مېنىڭ قىزىمغا ئۆيلەنمەكچى بولسا، بىر كېچە ئىچىدىلا شەھەر سىرتىدىكى چوڭ دەريا

ئۈستىگە بىر ئاسما كۆۋرۈك، ئۇنىڭ يېنىدا بىر چارباغ، بىنا قىلسۇن، — دەپتۇ. ئۇلارنى غەم بېسىپ ئۆيىگە قېلىپ قالغان خاتىنىنىڭ پەرمانىنى ئوغلغا دەپ بېرىپتۇ. ئوغلى:

— غەم قىلماڭلار، ھەممىسىنى بەجا كەلتۈرىمەن، — دېگەن.

خاتىرىگەم بولۇڭلار، — دەپ، ئۇلار ئۇخلاپ قالغاندىن كېيىن

ھېلىقى دەريا بويىغا بېرىپ ھاسىنى يەرگە بىر ئۇرغانىكەن،

دەرياغا بىر ئاسما كۆۋرۈك پەيدا بوپتۇ. يىگىت كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ،

ئۇ قاتتىكى بىر بوش يەرنىڭ تۆت بۇرجىكىگە بىر تالدىن

چىنار ئوتىسىنى سانجىپ، ھاسىسىنى يەرگە ئۇرۇپ: «دۇنيادا

مىسلى كۆرۈلمىگەن بىر چارباغ بىنا بولسۇن! رەڭگارەڭ گۈللەر

ئېچىلىپ، خۇش پۇراق چېچىپ تۇرسۇن! تۈمەن مىڭ خىل

قۇشلار سايرىسۇن! زىمىستاندىمۇ ھاۋاسى يازدەك بولسۇن!»

دەپتۇ. راستتىنلا يىگىتنىڭ دېگىنىدەك بوپتۇ. سۈبھى تاڭ يو-

رۇش بىلەن تەڭ يىگىت بوۋاي بىلەن موماينى ئويغىتىپ، خانغا

ئۇنىڭ ئەمرىنى بەجا كەلتۈرگەنلىكىنى خەۋەر قىلىشقا ئەۋەتىپ-

تۇ. خان ئاسما كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ چارباغقا كەپتۇ. باغقا يې-

قىنلاشقانسېرى ئىللىقلىق ھېس قىپتۇ، باغنىڭ ھېسابسىز گۈ-

زەللىكىنى كۆرۈپ چىن كۆڭلىدىن قايىل بوپتۇ. ئوردىغا قايت-

قاندىن كېيىن، قىزىنى يىگىتكە بېرىشكە ئەمر قىپتۇ. بىرىنچى

ئاخشىمىلا يىگىتنىڭ ئالدىغا قىرىق كىشىلىك بىر قازان تائام

تارتىپ، ئۇنى يەپ بولۇشنى بۇيرۇپتۇ. يىگىت ئۇلاردىن پىنھان

ھالدا چىنار ئۇرۇقىنى قازانغا سېلىۋەتكەنىكەن، قىرىق كىشى

پەيدا بولۇپ تاماقنى بىراقلا ھاپ ئېتىپ يەپ تۈگىتىپتۇ. قىرىق

كېچە - كۈندۈز توي مۇراسىمى ئاياغلاشقاندا، يىگىت قىزغا:

— سىز مېنىڭ مەشۇقۇم بولسىڭىز، مېنىڭ شەرتىمگە كۆ-

نۈشىڭىز كېرەك. مەن سىزنى دەپ بۇ يەرگە ئەۋەتكەن كىشىگە

سىزنى ساق تاپشۇرمىسام بولمايدۇ، چۈنكى ئۇنداق قىلمىسام

خان مېنىڭ ئانامنى ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ، ئانام تېخىچە زىنداندا تۇرماقتا، — دەپتۇ. قىز:

— ئۇنداق بولسا، بىز سىزنى ئەۋەتكەن پادىشاھنىڭ قېشىغا بارايلى، — دەپتۇ.

ئەتىسى ئۇلار بوۋاي - مومايلار بىلەن خوشلىشىپ، بىر-دىن تۇلپارغا مىنىپ بىردەمدىلا ئۆز شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ. يىگىت قىزنى باشلاپ ئوردىغا كىرگەنكەن، پادىشاھ، ۋەزىر ۋە ئوردا-ئەركانلىرى قىزنىڭ گۈزەل جامالىنى كۆرۈپ ھەيران-نۇھەس قاپتۇ ۋە يىگىتكە بارىكالا، تەشەككۈرلەر بىلدۈرۈپتۇ. قىز يىگىتنىڭ قۇلىقىغا پىچىرلاپ:

— بۇ خان بىلەن رەزىل ۋەزىرى سىزگە بەكمۇ قىيىن تەلەپلەرنى قويۇپ سىزنى نابۇت قىلىشقا ئۇرۇنۇپتۇ. شۇنداق-تىمۇ ئاللاننىڭ قۇدرىتىنىڭ ئۇلۇغلىقى، غېرىب، بىچارە ئاند-ئىزنىڭ دۇئاسىنىڭ خاسىيىتى بىلەن دانىشمەن خىزىرغا ئۇچراپ، بارلىق شەرت، پەرمانلارنى بەجا كەلتۈردىڭىز. ئەمدى مەنمۇ شاھقا شەرت قويمەن، — دەپتۇ. يىگىت ماقۇل بوپتۇ. قىز خانغا قاراپ:

— ئەي شانۇ شەۋكەتلىك شاھ، بۇ يىگىت سىزنىڭ شەرتىنىڭىزنى بەجا كەلتۈرۈپ، كۆپ رىيازەتلەرنى چېكىپ مېنى ئوردىڭىزغا ئېلىپ كەلدى. ئەمدى مەن سىزگە تەئەللۇق بو-لۇش ئۈچۈن ماڭا مەغرىب تەرەپتىكى شەھەر چېگرىڭىزنى كۆرسىتىڭ. كۆزۈم بىلەن كۆرۈپ كېلىپ ئاندىن سىزگە تې-گىمەن، — دەپتۇ. شاھ بۇ ئاددىي تەلەپ ئىكەن دەپ ئويلاپ، ۋەزىرلەر بىلەن بىللە قىز، يىگىتنى مەغرىب تەرەپتىكى شەھەر چېگرىسىغا باشلاپ بېرىپتۇ. خان قۇم بارخانلىرى ئارىسىدا ئۆسكەن ئىككى تۈپ توغراقنى كۆرسىتىپ:

— بىزنىڭ شەھەرنىڭ چېگرىسى ئەنە ئاۋۇ توغراق بىلەن

چەكلەندۈ، — دەپتۇ. قىز ۋەزىر بىلەن شاھنى ئىككى تۈپ توغراققا يېقىن بېرىپ تۇرۇپ كۆرسىتىشنى بىلەن ۋەزىر قىزنىڭ دېگىنىدەك قىپتۇ. قىز بىلەن ئۇيغۇر ئوقۇغانىكەن، قىزنىڭ تەلىپى ئىجابەت بولۇپ، ئىككى تۈپ توغراق قاراسلاپ ئېگىلىپ خان بىلەن ۋەزىرنى چىرماپ ئۆي تۈرۈپ دەم تارتىپ كېتىپتۇ. بۇ ئالامەتلەرنى كۆرگەن باشقىلار ھەيران بولۇپ، قىز بىلەن يىگىتنىڭ ئاياغلىرىنى سۆيۈپ «قۇللۇق» دەپ تۇرۇشۇپتۇ. قىز بىلەن يىگىت شەھەرگە كىرىپتۇ. يىگىتنى خانلىق تەختكە ئولتۇرغۇزۇپتۇ. يىگىتنىڭ ئانىسىنى زىنداندىن ئېلىپ چىقىپ ھامامدا يۇيۇندۇرۇپ، ھەرەم خانىسىغا ئەكىلىپتۇ. قىز بىلەن يىگىت قايتا قىرىق كېچە — كۈندۈز توي قىلىپ، جامائەتكە ئاش بېرىپتۇ. بۇ شەھەردە خەلقپەرۋەر ھاكىمىيەت بەرپا بوپتۇ. تۈگەل ئەل — جامائەت يېڭى پادىشاھتىن رازى بوپتۇ. يىگىت، مەلىكە ۋە يىگىتنىڭ ئانىسى بەختىيار ھايات كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ.

مىس باشر

بىر باينىڭ بۇ دۇنيالىقتا يالغۇز بىرلا ئوغلى بار ئىدى. كەن، بۇ بالا ھېچبىر ئىش - ئوقەت قىلماي كۈن ئۆتكۈزدى. دىكەن. بىر كۈنى باي بالىسىنى چاقىرىۋېلىپ:

— بالام، سېنىڭ بېشىڭ شۇ كەمگىچە پىشىمىدى. سەن بازارغا بېرىپ بېشىڭنى پىشۇرۇپ كەلگىن، — دەپ قولىغا مىڭ تەڭگە تۇتقۇزۇپتۇ. بالا مىڭ تەڭگىنى ئېلىپ بازارغا چىقىپ كېتىپتۇ. بازارنى ئارىلاپ يۈرۈپ، كالا ئۆتلەۋاتقان ناۋاينىڭ ئالدىغا كېلىپ قاپتۇ. ئۇنىڭ قوي كالىلىرىنى پىشۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ:

— مېنىڭمۇ بېشىمنى پىشۇرۇپ قويغىن، — دەپ، ناۋاينىڭ قولىغا مىڭ تەڭگىنى تۇتقۇزۇپتۇ. ناۋاي ئەجەبلىنىپ، بالىنىڭ بېشىدىكى دوپپىنى ئېلىۋېتىپ بېشىنى تونۇرغا تەقىپتۇ. قىزىق تونۇر بالىنىڭ بېشىدىكى چىچى بىلەن بىر قەۋەت تېرىسىنى كۆيدۈرۈپ بولغاندا، بالا: «بولدى» دەپ ۋارقىراپتۇ، ئاندىن كېيىن: «رەھمەت سىلگە» دەپ ئۆيىگە قايتىپتۇ، ئۆيىگە كىرىپ:

— دادا، مەن بېشىمنى پىشۇرۇپ كەلدىم، — دەپ شەلۋەرەپ تۇرغان بېشىنى دادىسىغا كۆرسىتىپتۇ. دادىسى: — ھەي، بېشىڭنى پىشۇرۇپ كەلگىن دېگىنىم، بازارغا بېرىپتۇ.

رېپ سودا - سېتىق ئىشلىرىغا پىشىپ كىرگەن، دېگەنلىك ئىدى. خەير، بوپتۇ، — دەپ بالىسىنىڭ بېشىغا قايىپتۇ. بالىسىنىڭ بېشى ئەينەكتەك سىدام بولۇپ، قىزىق قىلىنىپ قاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن كىشىلەر ئۇنى: «باش» دەپ ئاتايدىغان بوپتۇ.

كۈنلەردىن بىر كۈنى دادىسى يەنە مەس باشنى چاقىرىپ، تىپ، قولىغا مەڭ تەڭگە تۇتقۇزۇپ:

— بازاردا نېمە ئەرزان بولسا شۇنى ئېلىپ كەلگەن، — دەپ ئەۋەتىپتۇ.

مەس باش بازارنى ئايلىنىپ، نېمىنىڭ ئەرزان ئىكەنلىكىنى بىلمەستىن قايىپ كېلىۋاتسا، ئۇششاق بالىلار بىر ئىتتى سۆرەپ ئۇرۇپ - قىيناپ يۈرگەنلىكىنى بۇنى كۆرگەن مەس باش بالىلاردىن:

— بۇ ئىتتى ساتامسىلەر؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ساتمىز، نەرخى مەڭ تەڭگە، — دەپتۇ. بالىلار مەس باشتىن مەڭ تەڭگىنى ئېلىپ ئىتتى بېرىپتۇ. مەس باش ئىتتى كۆتۈرۈپ دادىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. دادىسى بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ ئەۋاھى ئۇچۇپ:

— بۇنى نېمىگە ئېلىپ كەلدىڭ؟ — دەپتۇ.

— ئۆزىڭىز بازاردا نېمە ئەرزان بولسا شۇنى ئېلىپ كەلگەن، دېۋىدىڭىزغۇ. مەن مۇشۇ ئىتتىن ئەرزان ھېچ نەرسە تاپالمىدىم، — دەپتۇ مەس باش.

— خەير، بوپتۇ، — دەپ، دادىسى ئەتىسى ئوغلىغا يەنە مەڭ تەڭگە بېرىپ، — بازاردا نېمە يوق بولسا شۇنى ئېلىپ كەلگەن، — دەپ بۇيرۇپتۇ.

مەس باش تەڭگىنى ئېلىپ بازارنى ئايلىنىپ يۈرۈپ، يوق نەرسىنى تاپالمىدى قايىپ كېلىۋاتسا، بالىلار بىر يىلاننى سۆ-

رەپ ئويىناپ يۈرۈپتۇ. مەس باش، ھەببەللى، بازاردا يوق نەر -
سەنى ئەمدى تاپتىم دەپ:

— بۇنىڭ باھاسى نەچچە پۇل؟ — دەپ سورىسا، بالىلار:

— مەڭ تەڭگە، — دەپتۇ. مەس باش:

— مانا مەڭ تەڭگە، — دەپ پۇلنى بېرىپ، يىلاننى قوينىغا

سېلىپ مېڭىپتۇ. ئۆيىگە كىرىپ يىلاننى دادىسىغا كۆرسەتكەندە -
كەن، دادىسى:

— مۇشۇنىمۇ پۇلغا ئالامسەن؟ — دەپ جىملەپتۇ.

— ئۆزىڭىز بازاردا يوق نەرسىنى ئېلىپ كەل دېدىڭىز،

يوق نەرسىنى ئالدىم، — دەپتۇ مەس باش.

— خەير، بالام، «مەرتەم - مەرتەم، ئۈچ مەرتەم» دەپتە -

كەن، سەن ئەمدى ماۋۇ مەڭ تەڭگە بازاردىن ئەڭ قىممەت

نەرسىنى ئېلىپ كەلگەن، — دەپتۇ دادىسى.

مەس باش بازارغا بېرىپ مەڭ تەڭگە كېلىدىغان

قىممەت نەرسىنى تاپالماپتۇ. ئۆيىگە قايتىپ كېلىۋاتسا،

ئۇنىڭ يولى ھېلىقى ئۇششاق بالىلار ئويىناۋاتقان كوچىغا

چىقىپ قاپتۇ. قارىسا، بالىلار بىر مۈشۈكنى قىيناپ ئويىناپ

يۈرگەنكەن.

— بالىلار، بۇنىڭ باھاسى قانچە پۇل؟ — دەپتۇ. مەڭ

تەڭگە چۈشىنىپ قالغان بالىلار:

— مەڭ تەڭگە، — دەپتۇ. مەس باش مەڭ تەڭگە مۇ -

شۈكنى ئېلىپ قايتىپتۇ - دە، دادىسىغا:

— مانا مەڭ تەڭگە ئەڭ قىممەت نەرسىنى ئې -

لىپ كەلدىم، — دەپتۇ. دادىسى بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ قاتتىق

غەزەپلىنىپ:

— مەڭ، كۆزۈمدىن يوقال! — دەپ ئۆيىدىن قوغلاپ

چىقىرىۋېتىپتۇ.

مىس باش ئىت، مۈشۈكلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ يولغا چۈ-
شۈپ مېڭىپتۇ. بىر چۆللۈككە كەلگەندە، بالىنىڭ قوينىدىكى
يىلان مىدىرلاپ يەرگە چۈشۈپ تىلغا كېلىپ:

— مەن شاھى ماراننىڭ ئوغلى بولىمەن. مېنىڭ ئاتا -
ئانامنىڭ ماكانى مۇشۇ يەردە. سەن مىڭ تەڭگە تۆلەپ مېنى
قۇتقۇزۇپ قالغانلىقىڭ ئۈچۈن ياخشىلىققا ياخشىلىق قايتۇرۇ-
شۇم كېرەك. ھازىر بىز دادامنىڭ قېشىغا كىرىمىز. دادام
سېنىڭدىن: «نېمە سورايىسەن؟» دېگەندە، «بىر قوشۇق قېنىم-
دىن كەچىشىڭىز، كۆڭلۈمدىكىنى سورايىمەن. مېنىڭ ئېيتقىد-
ىمنى بېرەمسىز؟» دېگىن، «خوش، كەچسەم كەچتىم، سورد-
غىنىڭنى بېرەي» دېسە، «بېشىڭىزدىكى بىر تال مۇڭگۈزىڭىزنى
سورايىمەن» دەپ تۇرۇۋالغىن. مانا شۇ ساڭا تۈگمەس دۇنيا

بولدۇ، — دەپ، يىلان دادىسىنىڭ ئالدىغا كىرىپ كېتىپتۇ. دادا — بالا ئىككىسى كۆرۈشۈپ ھال — مۇڭ ئېيتىشقاندىن كېيىن، شاھى ماران مىس باشنى ئېلىپ كىرىشكە ئىجازەت بېرىپتۇ. يىلان بالىنى باشلاپ مېڭىپتۇ. يولنىڭ ئىككى چېتىدە نەچچە مېڭىلغان يىلانلار سەپ تۈزۈپ، ئۇلارغا يول بېرىپتۇ. مىس باش شاھى ماراننىڭ ئالدىغا كىرگەندە، شاھى ماران: —

— ھەي بالا، سەن مېنىڭ بالامنى قۇتقۇزۇپ قاپسەن. مېنىڭدىن نېمە سورايسەن؟ — دەپتۇ. مىس باش يىلاننىڭ ئۆگىتىپ قويغىنى بويىچە:

— بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچىڭىز ئېيتىمەن، — دەپتۇ. شاھى ماران: — كەچتىم، قېنى، سورايدىغىنىنى سورا، — دېگەندىن كېيىن، مىس باش: — بېشىڭىزدىكى بىر تال مۇڭگۈزىڭىزنى بېرىڭ، ماڭا باشقا ھېچ نەرسىنىڭ كېرىكى يوق، — دەپتۇ. يىلانلار پادىشاھى شاھى ماران دەرغەزەپ بولۇپ:

— بىر قوشۇق قېنىڭىدىن كەچتىم، دېگىنىم ئۈچۈن گۇناھىڭىدىن كەچتىم. باشقا نەرسىنى سورىغىن! — دەپ مۇڭگۈزىنى بېرىشكە ئۇنماپتۇ. مىس باش ئېيتقان سۆزىدىن قايتىمىغاچقا، يىلان ئامالنىڭ يوقىدىن مۇڭگۈزىنى بېرىپ مىس باشنى يولغا راۋان قىپتۇ.

مىس باش مېڭىپ — مېڭىپ بىر يەرگە كېلىپ قارىسا، ئەتراپ چەكسىز كەتكەن تۈزلەڭلىك ئىكەن. مىس باش شۇ يەردە توختاپ، قولىغا شاھى ماراننىڭ مۇڭگۈزىنى ئېلىپ: «ئەڭگۈشتىرىم ئەڭگۈشتەر بولسۇن، مۇشۇ تۈزلەڭدە چوڭ بىر شەھەر سېلىنىپ، ھەممە نەرسە ھازىر بولسۇن» دەپ مۇڭگۈزنى يەرگە تاشلاپتۇ. شاھى ماراننىڭ مۇڭگۈزىنىڭ كارامىتىدىن

بۇ يەردە شۇ زامات چوڭ بىر شەھەر پەيدا بولدى. شەھەر ئىسمى - چىدە ناۋايىلار نان يېقىۋاتقان، ئاشپەزلەر مانتا، كەپتىلەرنى پىشۇرۇۋاتقان، قاسساپلار مال سويۇۋاتقان، دۇكانلاردا تۇرۇپ كەلگەن گەزلىمىلەر سېتىۋاتقان، مال بازىرىدا بېدىكلەر قايناپ كەلگەن. ئادەملەر كوچىلارغا لىق تولۇپ مەس باشنى قارشى ئېلىپ، ئۇنى پادىشاھلىققا تەكلىپ قىپتۇ. مەس باش پادىشاھ بولۇپ ھۆكۈم سۈرۈپتۇ. كىشىلەر:

— بىزنىڭ پادىشاھىمىزنىڭ ئايالى يوق ئىكەن، ئۇنى ئۆيلەپ قويۇمىساق بولمايدۇ، — دەپ، كەينى - كەينىدىن ئور - دىغا كىرىپ مەس باشنىڭ بېشىنى ئاغرىتقىلى تۇرۇپتۇ. مەس باش پۇقرالىرىغا شۇنداق جاۋاب بېرىپتۇ:

— سىلەرنىڭ كەلگىنىڭلارغا رەھمەت. مېنىڭ ئۆزۈمنىڭ لايىقىم بار، — دەپ ھەممە كىشىنى قايتۇرۇۋېتىپتۇ. مەس باش كېچىسى ئويلاپ يېتىپ، مۇڭگۈزنى يەرگە

تاشلاپ: «ئەڭگۈشتىرىم ئەڭگۈشتەر بولسۇن، پالانى شەھەرنىڭ مەلىكىسى ئۆيۈمدە ھازىر بولسۇن» دەپتۇ. شۇ ھامان پەرىزات-تەك بىر قىز پەيدا بوپتۇ. مىس باش مۇشۇ قىز بىلەن بىللە تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ.

ئەمدى بۇلار مۇشۇ يەردە تۇرۇپ تۇرسۇن، بىز گەپنى قىزنىڭ يۇرتىدىن ئاڭلايلى:

بۇ قىز يەنە بىر شەھەردىكى پادىشاھنىڭ يالغۇز قىزى ئىكەن. قانچىلىغان شەھەردىن ئەلچىلەر كەلگەن بولسىمۇ، شاھ قىزىنى بەرمىگەن ئىكەن. پادىشاھ قىزنىڭ بىر كېچىدە غايىب بولۇپ كەتكىنىگە قاتتىق قايغۇرۇپتۇ، ھەر تەرەپكە ئات چاپتۇرۇپ ئىزدەتتىپتۇ. قىزىنى ھېچ يەردىن تاپالماي، يېقىن يەردىكى غنىڭ تۈزلەڭلىكتە چوڭ شەھەرنىڭ پەيدا بولۇپ قالغانلىقىدىن ئەجەبلىنىپ، ئۇ شەھەرنىڭ قانداق پادىشاھلىق ئىكەنلىكىنى ئوقۇش ئۈچۈن ئادەم ئەۋەتتىپتۇ. پادىشاھنىڭ ئادەملىرى ئۇ شەھەرگە بېرىپ شەھەر خەلقى بىلەن ئارىلىشىپ يۈرۈپ، ئۇلارنىڭ: «بىزنىڭ پادىشاھىمىز بىر كېچىدىلا ئۆيلىدىن قالىدى. لايىقىنى قەيەردىن، قانداق ئەكەلگەنلىكىنى ئوقۇمايمىز» دېگەنلىكىنى ۋە پادىشاھنىڭ مىس باش ئىكەنلىكىنى بىلىپ قايتىپتۇ. ئۇلار قايتىپ كېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئاڭلىغانلىرىنى پادىشاھقا ئېيتىپتۇ. پادىشاھنىڭ قاتتىق ئاچچىقى كېلىپ: «مىس باشنىڭ شەھىرىنى ۋەيران قىلىۋېتىمەن» دەپ، دەرھال بىرنەچچە مىڭ لەشكەر توپلاپ، لەشكەرلەرنى ئۆزى باشلاپ يولغا چىقىپتۇ. شەھەر خەلقى نەچچە مىڭلىغان لەشكەرنىڭ يىراقتىن چاڭ - توپا تۈزۈتۈپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، پادىشاھ مىس باشنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— پادىشاھىئالەم، ئۈستىمىزگە دۈشمەن باستۇرۇپ كېلىۋاتىدۇ، بۇ ئاپەتتىن بىزنى قۇتقۇزۇڭ! — دەپ ئەر ز

قىپتۇ. مىس باش خاتىرجەملىك بىلەن،
 — قورقماڭلار، كەلسە كېلىۋەرسۇن، —
 لەر يېقىنلاشقانسېرى خەلق ناھايىتى قورقۇپ، قالايمىكارلىق
 لىققا چۈشۈپتۇ. ئۇلار:

— مانا كېلىۋاتىدۇ، ئەنە يېقىنلىشىپ قالدى، مانا كەلمەكتە.
 يامان بولدى! — دەپ، مىس باشنىڭ ئالدىغا دۈكۈرلىشىپ
 كەپتۇ. مىس باش ئورنىدىن ئاستا تۇرۇپ، بۇرۇتنى تولغاپ،
 چاپىنىنى كىيىپ يولغا چۈشۈپ مېڭىپتۇ.

— خالايق، سىلەر نېرى تۇرۇڭلار، مەن ئۆزۈملا ئۇلار.
 نىڭ ئالدىغا بارىمەن، — دەپ، مىس باش دۈشمەننىڭ ئالدىغا
 چىقىپتۇ. كېلىۋاتقان دۈشمەن مىس باشنى كۆرۈپ: «مانا پاي.
 دىشاھنىڭ ئۆزى چىقىپتۇ» دەپ چىشلىرىنى بىلىشىپ، ئۈ.
 زەڭگىلىرىنى تېپىشىپ، ئوقىيالىرىنى تەييارلىشىپ ئۇنىڭغا
 قازاپ ئات قويۇپتۇ. پادىشاھ مىس باش قولىغا مۇڭگۈزنى ئې.
 لىپ، خاتىرجەملىك بىلەن: «ئەڭگۈشتىرىم ئەڭگۈشتەر بول.
 سۇن، مۇشۇ لەشكەرلەر قانداق ھالدا كېلىۋاتقان بولسا شۇنداق
 ھالدا قېتىپ قالسۇن» دەپ مۇڭگۈزنى يەرگە تاشلاپتۇ. لەش.
 كەرلەر كېلىۋاتقان ھالىتى بويىچە قېتىپ قاپتۇ. ئۇلار سۆز.
 لىيەلەيدىكەن، لېكىن ھەرىكەت قىلالمايدىكەن. خەلقلەر بۇنىڭ.
 غا ھەيران بولۇپ، خوشال - خۇراملىق بىلەن ئۆيلىرىگە قا.
 تىشىپتۇ. بىرنەچچە كۈن شۇنداق تۇرغاندىن كېيىن، قېتىپ
 قالغان لەشكەرلەرنىڭ يىغا - زار، نالە - پەريادى خەلقنىڭ
 قۇلاق - مېڭىسىنى يەپتۇ. بىر كۈنى شەھەر خەلقى مىس باش
 پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— پادىشاھىئالەم، بۇلارنىڭ ئاھ - زارى قۇلاق - مېڭى.
 مىزنى يەپ كەتتى، — دەپتۇ. مىس باش لەشكەرلەرنىڭ ئال.
 دىغا بېرىپ، ئۇلاردىن قاتتىق ۋەدە ئېلىپ ۋە ئىككىنچى قا.

تېپ كەلمەسلىك شەرتى بىلەن: «ئەڭگۈشتىرىم ئەڭگۈشتەر بولسۇن، مۇشۇ كەلگەن لەشكەرلەر ئالدغا ماڭماي كەينىچە مېڭىپ كەتسۇن» دەپ مۇڭگۈزنى يەرگە تاشلاپتۇ. شۇ زامات بارلىق لەشكەرلەر قارشىلىقسىز يۇرتغا قايتىپ كېتىپتۇ. مەلىكىنىڭ ئاتىسى بۇنى كۆرۈپ ناھايىتى خاپا بوپتۇ، قىزىنى ياندۇرۇپ كېلىشكە كۆزى يەتمەپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە پادىشاھنىڭ ئالدغا بىر قېرى جادۇ-گەر موماي كىرىپ كەپتۇ. پادىشاھ:

— نېمىگە كەلدىڭ؟ — دەپ سورىسا، موماي:

— سىزنىڭ قىزىڭىزنى مەن ئېلىپ كەلسەم نېمە بېرىد-

سىز؟ — دەپتۇ. پادىشاھ:

— ئاغزىڭىزنى تولغۇچە ئېيتقىن، نېمە دېسەڭ شۇنى بېرىد-

مەن! — دەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن جادۇگەر ئاق كۆڭلەك كى-

يىپ، ئاق ياغلىق تېڭىپ، قولغا تەسۋى ئېلىپ بۇۋى سۈپد-

تىدە يولغا راۋان بوپتۇ. ئۇ مىس باشنىڭ شەھىرىگە يېقىنراق

كەلگەندە، ياخشى بىر جايىنى تەييارلاپ شۇ يەردە ناماز ئوقۇپ،

تەسۋى تۇتۇپ يىغلاپ ئولتۇرۇپتۇ. مىس باشنىڭ شەھىرىدىكى

ئادەملەر موماينى كۆرۈپ:

— تەقسىر بۇۋىم، نېمە ئۈچۈن بۇ يەردە ئىبادەت قىلىپ

ئولتۇرسىز؟ — دېسە، موماي:

— مەن تۇرغان شەھەرنىڭ پادىشاھى ناھايىتى زالىم ئىد-

كەن، ماڭا تىنچقۇنا ئىبادەت قىلىشقا ئىمكان بەرمىدى. بۇ

شەھەرنىڭ پادىشاھىنى ناھايىتى ياخشى دەپ ئاڭلاپ، مۇشۇ

يەرنى ئىبادەت قىلىشقا لايىق كۆرۈپ ئىبادەت قىلىپ ئولتۇ-

رىمەن، بالىلىرىم! — دەپ يىغلاپ كېتىپتۇ. خەلقنىڭ ئۇ-

نىڭغا ئىچى ئاغرىپ، كۈندىلىك يەيدىغان تامىقىنى ئاپىرىپ

بېرىپ دۇئاسىنى ئالىدىغان بوپتۇ. ئاندىن بۇ جادۇگەر ھەر

كۈنى پادشاھنىڭ ئىشىك ئالدىنى سۈپۈرۈپ قويۇپ كېتىدىغان بوپتۇ. كىشىلەر مەس باشقا:

— ئوردىنىڭ ئالدىنى ئىنتايىن تەقۋادار بىر قۇياي پۈرۈپ قويۇۋاتىدۇ، — دەپ خەۋەر قىپتۇ. مەس باش موماينىڭ نېمە مەقسەتتە كېلىپ يۈرگەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن ئالدىغا چاقىرتىپ:

— ھە، موما، نېمە ئۈچۈن بۇ يەرلەرگە كېلىپ قالدۇڭىز؟ — دېگەندە، موماي يىغلاپ تۇرۇپ:

— مەن تۇرغان شەھەرنىڭ پادشاھى ناھايىتى زالىم ئىكەن. سىلنى ئادالەتلىك پادشاھ دەپ ئاڭلاپ، بۇ يەردە تىنچقىنا ئىبادەت قىلىش ئۈچۈن كەلگەنىدىم. ئاز — تولا بولسىمۇ خىزمەتلىرىنى قىلىپ قوياي دەپ، ھەر كۈنى سەھەردە ئوردىنىڭ ئالدىنى سۈپۈرۈپ قويۇپ كېتىمەن، — دەپتۇ.

مەس باش موماينىڭ ئېيتقان سۆزىگە ئىشىنىپ، ئۇنىڭغا ئوردا ھويلىسىنى سۈپۈرۈش خىزمىتىنى بېرىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، جادۇگەر موماينىڭ قەدىمى مەلىكىنىڭ ياتىدىغان ھۇجرىسىغا قەدەر يېتىپتۇ، مەلىكىنىڭ ئىشىك ئالدىلىرىغا سۇ چېچىپ، سۈپۈرۈپ قويىدىغان بوپتۇ، شۇنداق قىلىپ يۈرۈپ مەلىكە بىلەن تونۇشۇپ قاپتۇ.

بىر كۈنى جادۇگەر موماي مەلىكىگە:

— بېرى كېلىڭ، مەلىكە قىزىم، بېشىڭنى بېقىپ قويماي، — دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، كۈندە مەلىكىنىڭ بېشىنى بېقىپ قويىدىغان بوپتۇ. مەلىكىنىڭ بېشىنى بېقىپ ئۆلتۈرۈپ: «بالام، سىز كىمنىڭ قىزى؟ ئىسمىڭىز كىم؟ بۇ يەرگە قانداق كېلىپ قالدۇڭىز؟» دېگەندەك سوئاللار بىلەن بىر نەچچە كۈنى ئۆتكۈزۈپتۇ. بارا — بارا جادۇگەر موماي مەلىكىگە ياخشى كۆرۈنۈپ قاپتۇ. بىر كۈنى مەلىكە مومايغا:

— مەن ئەسلىدە پادشاھنىڭ قىزى ئىدىم. ئىچكەركى
ئۆيدىن تاشقىرىقى ئۆيگە چىققىنىمنى بىلمەن، بۇ يەرگە
قانداق كېلىپ قالغىنىمنى بىلمەيمەن، — دەپ ئېيتىپ بې-
رىپتۇ. موماي:

— سىز ئېرىڭىزدىن بۇ يەرگە قانداق كېلىپ قالغانىدۇ.
قىڭىزنى سورىدىڭىزمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ياق، سورىمىدىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ مەلىكە.
— ئۇنداق بولسا، سىلەرنىڭ ئەر — خوتۇنلۇق مۇناسىۋىتى
تىڭلار ياخشى ئەمەس ئوخشايدۇ. بۇنىڭ ھەقىقىتىنى بىلىش
كېرەك. ئەر خەق دېگەن تولىمۇ ھىيلىگەر بولىدۇ. ئېرىڭىز
سىزنى تۇيدۇرماي ئەكەلگەن يەردە يەنە باشقا ئاياللارنى ئەكەپ-
لەلمەيدۇ دېگىلى بولامدۇ؟ — دەپتۇ. مەلىكە:
— ئۇنداق بولسا ئاخشاملىققا مەن سوراپ باقاي، — دەپتۇ.

— ماقۇل بالام، شۇنداق قىلىڭ، مېنى ئېيتتى دەپ يۈر -
 مەڭ! — دەپ باش - كۆزلىرىنى سىلاپ قويۇپ -
 تۈ. مەس باش پادىشاھ كېچىسى ئۆيىگە كەلگەندە، مەس باش
 چاندۇرماستىن گەپ سوراڭقا باشلاپتۇ.

— سىز مېنى ئالغىنىڭىزغا بىرنەچچە يىل بولدى. مېنى
 قانداق ئېلىپ كەلگەنلىكىڭىز توغرىسىدا مۇشۇ كۈنگىچە سىز
 رىڭنى ئېيتىمىدىڭىز ياكى ماڭا ئىشەنمەيسىز؟ — دەپ
 سوراپ يىغلاپ تۇرۇۋاپتۇ مەلىكە. مەس باش:

— ئۇنى سورىما، ساڭا ئېيتىشقا بولمايدۇ، بىر ئۆزۈم
 بىلىمەن، بىر خۇدا بىلىدۇ، — دەپ ئېيتقىلى ئۇنىماپتۇ.
 مەس باش ئوردىغا كەتكەندىن كېيىن جادۇگەر موماي مەلىكە -
 نىڭ قېشىغا كىرىپ بېشىنى باققان بولۇپ، كونا - يېڭى
 ھېكايىلىرىنى ئېيتىپ ئولتۇرۇپ، ئارىلىقتا:
 — بالام، سىزنى قانداق ئېلىپ كەپتۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
 مەلىكە:

— ماڭا ئېيتىمدى، بىر ئۆزۈم بىلىمەن، بىر خۇدا بىل -
 لىدۇ، دېدى، — دەپتۇ. موماي:

— ئۇنداق بولسا، ئېرىڭىز سىزگە ئىشەنمەيدىكەن. ئەر -
 ئايال بولۇپ تۇرۇپ بىر - بىرىڭلارنىڭ سىرىنى بىلمەسەڭلار،
 قانداقمۇ بىر ئۆيدە تۇرمۇش كەچۈرسىلەر؟ — دەپتۇ.
 شۇ كۈنى كەچقۇرۇنلۇقى مەس باش ئۆيىگە كەلگەندە، مەلىكە
 كە يەنە سوراڭقا باشلاپتۇ. مەلىكە تولىمۇ قىستاپ سوراپ
 كەتكەندىن كېيىن، مەس باش:

— خوتۇن، ئۇنداق بولسا بۇ سىرنى ھېچكىمگە ئېيتما!
 مەن سېنى يىلان پادىشاھنىڭ مۇڭگۈزىنىڭ خاسىيىتى بىلەن
 ئېلىپ كەلگەندىم، — دەپ سىرنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئەتە -
 سى جادۇگەر موماي مەلىكىدىن:

— بالام، سىزنى قانداق ئېلىپ كەلگەنىكەن؟ — دې-
گەندە، مەلىكە بولغان ئەھۋالنى ئېيتىپتۇ. جادۇگەر موماي:
— ھە، مانا ئەمدى ياخشى بوپتۇ. شۇ ئەڭگۈشتەر مۇڭ-
گۈزنى سىزمۇ كۆرۈپ باقسىڭىز بولمامدۇ؟ — دەپتۇ. مەلىكە:
— مەن ئۇنى سورىمدىم، — دەپتۇ. موماي:
— ئۇنداق بولسا سوراپ كۆرۈڭ، — دېگەندىن كېيىن،
مەلىكە ئاخشىمى مەس باشنى قايىل قىلىپ، ئۇنىڭ قوينىغا
سېلىپ ساقلاپ يۈرگەن يىلان پادشاھنىڭ مۇڭگۈزىنى ئېلىپ
كۆرۈپ:
— مانا ئەمدى سىزگە ھەقىقىي ئىشەندىم. مەندىمۇ بىرەر
كۈن تۇرسۇن، ئوبدانراق كۆرۈپ قېنىۋالاي، ئەتە كەچتە
ئالارسىز، — دەپ بەرگىلى ئۇنىماپتۇ. ئەتىسى جادۇگەر موماي
مەلىكىنىڭ ئالدىغا تەزىم قىلىشقا چىقىپتۇ، مەلىكىنىڭ قو-
لىدىكى ئەڭگۈشتەر مۇڭگۈزنى كۆرۈپ ناھايىتى خۇشال بو-
لۇپ، ھىلىگەرلىكىنى ئىشلىتىپ:
— بالام، باش - كۆزىڭىز كىر بولۇپ قاپتۇ، بۈگۈن
سىزنى يۇيۇپ قويماي، — دەپ مەلىكىنى يۇيۇشقا باشلاپتۇ. مەلى-
كىنى يۇيۇۋېتىپ:
— بالام، بۇ مۇڭگۈزنى يەرگە قويۇپ قويۇڭ. مۇڭگۈزنىڭ
ئورنىغا سۇ تەگمىسە غۇسۇل ئادا بولمايدۇ، — دەپ مۇڭگۈزنى
بىر يەرگە ئېلىپ قويۇپ، ئالدىدا ئىسسىق سۇنى قويۇپ، كەي-
نىدىن بىر چېلەك سوغۇق سۇنى قويۇۋېتىپتۇ. مەلىكە ئەندە-
كەپ ئۆز ھەلەكچىلىكى بىلەن بولۇپ قېلىپ، ئەڭگۈشتەر
مۇڭگۈز ئېسىدىن چىقىپ كېتىپتۇ. مەلىكە يۇيۇنۇپ - تارد-
نىپ ئۆز ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتكەندە، جادۇگەر موماي
قولغا مۇڭگۈزنى ئېلىپ: «ئەڭگۈشتىرىم ئەڭگۈشتەر بولسۇن،
مۇشۇ مەلىكە ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى شەھرىدە بولسۇن!» دەپتۇ -

دە، ئەڭگۈشتەر مۇڭگۈزنى ئېلىپ شەھەر كېتتى. چىشى كېتىپ تۇ. شۇ ئارىدا شەھەر غايىب بولۇپ، مەس باش ئىكەنلىكىدە يالغۇز قاپتۇ. ئۇ قانداق قىلىشىنى بىلمەي تۇرغاندا ئالدىدا ھېلىقى مۈشۈك بىلەن ئىت كېلىپ:

— سىز غەم قىلماڭ. بىز سىزنىڭ قىلغان ياخشىلىقىڭىزغا ياخشىلىق بىلەن جاۋاب قايتۇرىمىز، — دەپ، مەلىكەنىڭ شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ. ئىت شەھەر ئىچىگە كىرىپ، پادىشاھ ئوردىسىنىڭ ئالدىدا ئايلىنىپ يۈرۈپتۇ. مۈشۈك قۇي-رۇقىنى شىپاڭلىتىپ ئوردىنىڭ ئىچىگە كىرىپ كېتىپتۇ. پادىشاھ ئۆزى ئولتۇرغان تەختنىڭ ئالدىدىكى تۈۋرۈكنىڭ يېنىدىكى كولاپ، شۇنىڭ ئىچىگە جادۇگەر موماي ئەكېلىپ بەرگەن ئەڭگۈشتەر مۇڭگۈزنى قويۇپ ئۈستىگە ياغاچ قاپقاق بېكىتىپ، ئۇنىڭغا قۇلۇپ سېلىپ ساقلايدىكەن. مۈشۈك ئوردىنىڭ ئاسىتىدا بىرقانچە چاشقاننىڭ بارلىقىنى، چاشقانلارنىڭ مۇڭگۈزنى ئاللىقاچان ئۆزلىرىنىڭ ئۇۋىسىغا ئەكىرىپ كەتكەنلىكىنى بايقىپتۇ. دە، سوپى بولۇۋېلىپ: «توۋا قىلدىم، توۋا، چاشقانلارغا تەگمەيمەن، ھېچكىمگە زىيان سالمايمەن» دەپ بېشىنى ساڭگىلىتىپ، كېچە - كۈندۈز زارلاپ يىغلاپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن چاشقانلار ھەيران بولۇشۇپ، ئۆز پادىشاھىغا:

— بىر مۈشۈك بار ئىكەن، چاشقانلارغا تەگمەيمەن، ھېچكىمگە زىيان سالمايمەن دەپ يىغلاپ ئولتۇرىدۇ، — دەپتۇ. چاشقانلار پادىشاھى سىناش ئۈچۈن بىرنەچچە چاشقاننى مۈشۈكنىڭ يېنىغا ئەۋەتىپتۇ. بۇ چاشقانلار مۈشۈكنىڭ بوينىغا، قۇيرۇقىغا ئېسىلىپ ئويناپتۇ، مۈشۈك ئۇلارغا پەرۋامۇ قىلماي، ھېلىقى سۆزلەرنى تەكرارلاپ ئولتۇرۇۋېرىپتۇ. شۇ ئارىدا چاشقان بالىلىرىنىڭ مۇڭگۈزنى سۆرەپ ئويناپ يۈرگىنى مۈشۈكنىڭ كۆزىگە چۈشۈپ قاپتۇ. مۈشۈك چاققانلىق بىلەن

سەكرەپ بېرىپ ئۇنى تارتىۋېلىپ، ئاغزىغا سېلىپ ئوردىدىن چىقىپ كېتىپتۇ. ئوردا ئالدىدا ئايلىنىپ يۈرگەن ئىت مۇ - شۇنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلىپ:

— ئالدىڭمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ئاللىمدىم، ئاداش، — دەپ مۈشۈك يولىغا راۋان بوپتۇ. بۇلار مېڭىپ - مېڭىپ بىر دەريانىڭ بويىغا كېلىپ قاپتۇ. مۈڭگۈزنىڭ غېمىدە يۈرگەن ئىت:

— ھەي مۈشۈك، راستىڭنى ئېيت، مۈڭگۈزنى ئالغان بولساڭ ماڭا بەرگىن. مەن سېنى دەريادىن ھاپاش قىلىپ ئۆتكۈزۈپ قويمەن، — دېگەندە، مۈشۈك مۈڭگۈزنى ئىتقا بېرىپتۇ. ئىت ئۇنى ئاغزىغا سېلىۋاپتۇ. مۈشۈكنى ھاپاش قىلىپ دەريادىن ئۆتۈپ كېتىپ بارغاندا، ئىتنىڭ كۆزىگە بېلىق كۆرۈنۈپ قېلىپ، ئاغزىدا مۈڭگۈز بارلىقىنى ئۆتۈپ قېلىپ بېلىقنى يېمەكچى بولغاندا، مۈڭگۈز دەرياغا چۈشۈپ كېتىپتۇ - دە، ئۇنى بېلىق يۇتۇۋاپتۇ. بۇ بېلىق دەريانىڭ ئاياغ تەرىپىدە بىر بېلىقچىنىڭ تورىغا چۈشۈپ قاپتۇ. بېلىقچى بېلىقلارنىڭ ئىچ - قارىنى ئېلىپ تاشلاپ، بېلىقچى ئېلىپ كېتىپتۇ. بۇ يەرگە ئىت بىلەن مۈشۈك مۈڭگۈزنى ئىزدەپ كېلىپ قاپتۇ. ئىككىسى بېلىقلارنىڭ ئىچ - قارىنى يەپ ئولتۇرۇپ مۇڭ - گۈزنى مۈشۈك تېپىۋاپتۇ - دە، ئېلىپ قېچىپتۇ. «مۈڭگۈزنى مەن ئاپىرىپ بېرەي» دەپ ئىت مۈشۈكنى قوغلاپتۇ، قوغلاپ يېقىن كەلگەندە مۈشۈك دەرەخكە چىقىۋاپتۇ. ئىت چىقالماي، «ھامانەم يەرگە چۈشىدىغۇ» دەپ، كەتمەي ئايلىنىپ يۈرۈپتۇ. مۈشۈك بولسا «ئىت ھامانەم كېتىدۇغۇ» دەپ يەرگە چۈشمەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، مۈشۈك دەرەختە، ئىت يەردە، ماس باش چۆلدە قاپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ ئىت مۈشۈككە ئۆچ بولۇپ قالغانىكەن.

ئۆتكەن زاماندا مىسىر شەھىرىدە بىر باپكار بىلەن بىر ياغاچچى بولۇپ، ئۇلارنىڭ بىر ئاشقى بار ئىدى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە باپكار ئۇ خوتۇن ئۈچۈن ناھايىتى ئېسىل بىر كۆڭلەك توقۇدىكى، ئۇنىڭ ھېچ يېرىدە تىكشى كۆرۈنمەس ئىدى. كۆڭلەك خوتۇننىڭ بويىغا ئۇزۇنلۇق ۋە كەڭلىك جەھەتتە بەكمۇ مۇۋاپىق كەلدى. شۇنىڭ بىلەن: «پالانى باپكار بىر كۆڭلەك توقۇپتۇكى، ئۇنىڭ ھېچ يېرىدە تىكشى يوقتۇر. يا-قا، يەڭلىرىنى ئۆزگىچە توقۇپتۇ، ئۇنىڭدەك كۆڭلەكنى ھېچ باپكار توقۇپالماس» دېگەن سۆز پۈتۈن مىسىر شەھىرىگە تارقىدى.

بىر كۈنى ياغاچچى ئۇ كۆڭلەكنى مەشۇقنىڭ ئۈچىدە سىدا كۆردى ۋە بۇ خوتۇننىڭ باپكار بىلەن ئاشىنىدارچىلىقى بار دېگەننى گۇمان قىلدى، ئىلگىرى ھەم بۇ گۇمانى بار ئىدى. شۇ سەۋەبتىن ئاچچىقلاندى ھەم خۇسۇمەت، ھەسەتخورلۇق تۇتتى ۋە: «ئى چىركىن، نېمە ئۈچۈن مەندىن ئۆزگىگە كۆڭۈل بېرىسەن؟» دەپ تولا سىياسەتلەر قىلدى. ئەمما، بۇ خوتۇن باپكارنى دوست تۇتقانىدى، ئۇنى تەرك قىلالمىدى. بەس، ياغاچچىنى خىلۋەتكە ئېلىپ كىرىپ ئولتۇرغۇزدى ھەم-دە ئېيتتىكى:

— ئى جانۇ جانىم، بىلگىن ۋە ئاگاھ بولغىنىكى، سېنىڭ

بىر تال مويۇڭ ماڭا ھەممە ئالەمدىن ئەزىزەرەك تۇرىدۇ، —
دېدى — دە، قۇرئاننى ئېلىپ كېلىپ قەسەم ئىچىپ تۇرۇپ، —
مەن ئۆزۈمگە باپكاردىن دۈشمەنرەك كىشىنى بىلمەيمەن. نېمە
ئۈچۈنكى ئۇ مېنى پىچاق ئۈرىمەن دەپ قورقۇتىدۇ. ئۇنىڭ
قورقۇتۇشىدىن ئىختىيارسىز ئۇنىڭ ئاشىنالىقىنى قىلغانىدە.
دېم، بۇ ھالىمنى ساڭا ھەم ئېيتالماس ئىدىم. مېنىڭ ھالىم
شۇدۇر، — دېدى. ياغاچچى بۇنىڭغا جاۋابەن:

— ئەگەر بۇ سۆزۈڭ راست بولسا ۋە ئۇنى خالىماي ماڭا
مايىل بولساڭ، ئۇنىڭ ئىشى ئاساندۇر. ئۇنى تازا بىر ئاۋارە
قىلايلى، ئۇ ئۆلگۈچە سېنى كۆرەلمسۇن، — دېدى.

ئۇ خوتۇن يەنە بىر مەرتەم قەسەم ئىچتى. ئاندىن ياغاچ-
چى بۇ سۆزلەرنىڭ ھەممىسى راستتۇر دەپ ئىشەندى ۋە:

— خاتىرجەم بولغىنىكى، مەن ئۇنىڭ چارىسىنى قىلۇر-
مەن، — دەپ ئورنىدىن قوپتى. باپكارنىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە
ئېيتتىكى:

— ئى يارۇ بۇرادەر، سەن ئېسىل بىر كۆڭلەكنى توقۇپ-
سەن. ئۆز ھۈنرىڭدە كامىللىق كۆردۈڭ، بۇ ھەم ماڭا ئارزۇ
بولدى. مەنمۇ ئۆز ھۈنرىم بىلەن بىرنېمە ياسىغايەن، ھېچ
كىشى ئۇنىڭدەك ئىشنى قىلالمىغاي. سەن ئۆز ھۈنرىڭ بىلەن
باپكارلارنى ھەيران قىلدىڭ، مەن ھەم ئۆز ھۈنرىم بىلەن يا-
غاچچىلارنى ھەيران قالدۇرغايەن، — دېدى. باپكار:

— مۇبارەك بولسۇن، مەن بەندىگە نېمە ھاجەت بولسا
خىزمەت قىلغايەن، — دېدى.

ياغاچچى ئۈچ — تۆت پارچە تاختاي راسلاپ تىلىسىم بىلەن
بىر ساندۇق ياسىدىكى، ھېچ يەردە ئۇنىڭدەك ساندۇقنى ئادەم
كۆرمىگەن بولغاي، ئۇنىڭ ئىچىگە تىلىسىملارنى بەجا كەلتۈرۈپ
تامام قىلدى، ئاندىن باپكارنىڭ قېشىغا باردى ۋە دېدىكى:

— ئى يارۇ بۇرادەر، مەن ھەم ئۆز ھەسرەت بىلەن بىر كاتتا نەرسە ياسىدىم، ھېچ ياغاچچى ئاڭا ئوخشاشمىدىم. ھەرگىز ياسىيالىمغاي. مانا بۇ ساندۇق شۇندۇر. ساڭا بۇرادەر لىكىنىڭ ھەم سۆھبەتداشلىقنىڭ ھەققىنى بەجا كەلتۈرگەن قوپقىن، سەھراغا بارايلى، ئۇ يەردە بۇ تىلىسىنى سېتىپ قىلاي، ئۇنىڭ ياخشى تەرەپلىرىنى كۆرەيلى، ئاندىن مەن ئۇنى ياغاچچىلارغا مەلۇم قىلاي. سېنىڭ نامىڭ باپكارلار ئارىسىدا يۇقىرى بولغاندەك، مېنىڭ نامىمۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا يۇقىرى بولغاي، — دېدى.

ياغاچچى ساندۇقنى يۈدۈپ، ئىككىسى يولغا راۋان بولدى. ئۇلار شەھەردىن ئىككى پەرسەڭ يىراق بىر سەھراغا باردى. ياغاچچى:

— ئى بۇرادەر، تامام لىباسىڭنى سېلىپ، ئاندىن تۇغما بولۇپ بۇ ساندۇققا كىرگىن، — دېدى.

نېچۈكتۇر، باپكار دەرھال لىباسىنى سېلىپ ئاندىن تۇغما بولدى. ئۇنىڭ يانچۇقىدا بىرنەچچە دىنار بار ئىدى، ئۇ نى ياغاچچىغا بەردى، ئاندىن ساندۇق ئىچىگە كىردى. ئۇ ساندۇققا تىلىسىم بىلەن بىر مىخ قالدغانىدى. ئۇنى ئوڭ تەرەپكە بۇرسا، ساندۇق يۇقىرى ئۆرلەيتتى، سول تەرەپكە تولغىسا، تۆۋەنگە چۈشەتتى. ياغاچچى باپكارغا مىخنى ئوڭ تەرەپكە تولغاپ كۆرسەتتى ۋە:

— ئى بۇرادەر، داۋاملىق بۇ مىخنى كۈچۈڭنىڭ بارىچە ئوڭ تەرەپكە تولغىغىسەن، — دېدى. باپكار مىخنى ئوڭ تەرەپكە تولغاش بىلەن ساندۇق ھەرىكەتكە كېلىپ ئورنىدىن قوزغالدى، ھاۋاغا كۆتۈرۈلدى. باپكار مىخنى ھەر قېتىم تولغىغاندا، ساندۇق ھاۋاغا كۆتۈرۈلەتتى. ئۇ تازا ئۆرلىدى، ئاندىن كۆزدىن غايىب بولدى. ئۇل ساندۇقنىڭ دېرىزىلىرى بار ئىدى.

دى، ئېچىلدى. باپكار تۆۋەنگە قارىدى. شەھەر، كەنتلەردىكى نەرسىلەرنى كۆردى، روھىي زېمىندىكى نەرسىلەرنى كۆردى ۋە ئۆز - ئۆزىگە: «ئاھ، ياغاچچى مېنى بۇ ھىيلە بىلەن جاھاندا ئاۋارە قىپتۇ» دېدى. بۇ قورقۇنچتىن جىگىرى پارە - پارە بولدى. بۇ مىخنى سول تەرەپكە تولغىسام، ساندۇق يەنە يۇقىرى ئۆرلەرمۇ ياكى تۆۋەنگە چۈشەرمۇ دەپ ئويلاپ، مىخنى سول تەرەپكە تولغىدى، ساندۇق تۆۋەنرەك چۈشتى، يەنە سول تەرەپكە تولغىغاندى، يەنە تۆۋەنرەك چۈشتى، ئاخىر بېرىپ يەرگە قوندى. ئۇ ساندۇقتىن چىقتى ۋە ئۆزىنى بىر دەريا بويىدا كۆردى، بۇ يەرنىڭ قەيەر ئىكەنلىكىنى بىلمەيدى، كۆز قۇۋۋىتى يەتكۈچە قارىدى. ئۇ سۇدىن باشقا نېمىنى كۆرمىدى، كۆڭلىگە قورقۇنچ چۈشتى ۋە دەريا ياقىسىدا يۈرۈپ ئازغىنە مېۋە تېپىپ يېدى، ئاندىن تامام غەم - ئەندىشە ئىچىدە ئۇيان - بۇيان يۈگۈرۈپ باقتى، ناگاندا دەريا ياقىسىدا ئادەملەرنى كۆردى، ئۇلارنىڭ يېنىغا بېرىپ سالام بەردى. ئۇ كىشىلەر سالامغا جاۋاب بەرگەندىن كېيىن:

— نېمە ئادەمسەن؟ قەيەردىن كەلدىڭ؟ — دېدى. باپكار

ئاڭغا جاۋاب بېرىپ:

— مەن مەردۇ غەربىدۇرمەن، يول ئاداڭتىم، ماڭا رەھمە

قىلىپ، ئاۋاتلىققا يول كۆرسىتىپ قويۇڭلار، — دېدى. ئۇ كىشىلەر:

— بۇ دەريايى ئەمماندۇر، ئاۋاتلىقتۇر، — دېدى. باپكار

ئۇلارغا دۇئا قىلدى، بىر جاڭگالغا راۋان بولدى. ئۇ ئويلىدى - كى، ئەگەر ساندۇقنى بۇ يەرگە قويۇپ كەتسەم، يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالسام ھالاك بولىمەن. ئەمدى ساندۇقنىڭ سىرىنى بىلىدىم، ئۇ مېنى جاڭگالدىن تاشقىرى ئېلىپ چىققاي، تا شەھەرگە يەتكەيمەن دەپ، دەرھال ساندۇققا

كىرىپ مىخنى ئوڭ تەرەپكە تولغىدى، ساندۇق يەنە ھاۋاغا كۆ-
تۈرۈلدى. ئۇ جاڭگالدىن چىقىپ بىر چاقىرىم يەرگە بېرىپ
چۈشتى. باپكار ساندۇقتىن چىقىپ قارىدى، بىر ئوردا كۆرۈندى،
ئۇنىڭ بېشى پەلەكتە، دەرۋازىسى كۆپكۆك تۆمۈردىن ئىدى.
دەرۋازا ئالدىدا ھېچكىم يوق ئىدى. ئۇ بۇ يەر قەيەركىن ۋە
كىمنىڭ ئوردىسىدۇ، دەپ ئويلىدى. شۇ چاغدا يىراقتىن بىر ئا-
دەمنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ ئالدىغا باردى، سالام بەردى ۋە:

— ئى بۇرادەر، بۇ كىمنىڭ ئوردىسى؟ — دەپ سورىدى.
ئۇ كىشى:

— ئۆزۈڭ كىم بولسەن؟ بۇ يەرلەردە نېمە قىلىپ يۈرد-

سەن؟ — دېدى. باپكار:

— مەردۇ غېرىبىدۇرمەن، بۇرادىرىمنى يوقاتقاندىم، ئۇنى

ئىزدەپ يۈرمەن، — دېدى. ئۇ كىشى:

— بۇ شەھرى ئەمماندۇر. شەھەر پادىشاھنىڭ ئون

ياشلاردا بىر قىزى بار ئىدى. پادىشاھ ئۇ قىزى دۇنياغا كەل-

گەندە، ئۇنى ھېچ كىشى كۆرمىسۇن دەپ، بۇ ئوردىنى ئۇنىڭ

ئۈچۈن بىنا قىلىپ، قىزنى ئىنىكئانىسى بىلەن بۇ يەردە قويدى. بۇ ئوردىنىڭ ئىشىك ئاچقۇچىنى پادشاھ ئۆزى ساقلايدۇ، ھەر ھەپتىدە بىر مەرتەم كېلىپ قىزنى كۆرۈپ كېتىدۇ، — دېدى. باپكار بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ساندۇق قېشىدا ئولتۇردى. كېچە بولدى، ئۇ ساندۇق ئىچىگە كىرىپ مىخنى ئوڭ تەرەپكە تولغىدى، ھاۋاغا كۆتۈرۈلدى، قىز تۇرغان ئوردى- نىڭ ئۈستىگە كەلدى، مىخنى سول تەرەپكە تولغىدى، تۆۋەن- لىدى، ئوردىنىڭ تۆپىسىگە چۈشتى. باپكار ساندۇقتىن چىقتى، ھەر تەرەپكە قارىدى. بىر دېرىزە كۆرۈندى، بېرىپ قارىدى، ھۆسن — جامالى ھەددىدىن زىيادە گۈزەل بىر قىزنى كۆردى، ئۇنىڭ يېنىدا ئىنىكئانىسى ئولتۇراتتى. باپكار ئوردا ئىچىگە چۈشكىلى شوتا قويۇپ، دېرىزىدىن قارىدى. دەل شۇ چاغدا قىز ئاجايىپ گۈزەل كەرەشمە بىلەن تەختكە چىقىپ ياتتى، ئۇخلىدى. باپكار ئوردىنىڭ ئىچىگە چۈشۈپ قىز ياتقان ساراىغا كىردى، تەختكە چىقىپ، قىزنىڭ يوتقىنىنى ئېچىپ قوينىغا كىردى — دە، قىزنى قۇچاقلاپ سۆيدى. قىز ئويغىد- نىپ ئۆزىنى بىر ئەر كىشىنىڭ قۇچقىدا كۆرۈپ، پەرياد قىلدى:

— سەن نېمە ئادەمسەن؟! — دېدى قىز غەزەپلىنىپ. ئىنىكئانا قىزنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئويغاندى، دەرھال قوپۇپ چىراغنى ياندۇردى. كۆردىكى، باپكار خۇددى ئانىدىن يېڭى تۇغۇلغاندەك يالڭاچ تۇرۇپتۇ. ئىنىكئانا:

— سەن نېمە ئادەمسەن؟ — دېدى. باپكار:

— مەن جەبرائىلدۇرمەن، ئاسماندىن چۈشتۈم. بۇ قىزنى خۇدايىتائالا ماڭا ئاتا قىلدى. ئۆز ئۆيۈمگە كەلدىم. بۇ قىز مېنىڭ ھالال جۈپتۈمدۇر، — دېدى.

ئىنىكئانا بىلەن قىز بىر — بىرىگە: «بۇ ئوردىنىڭ ئۈس-

تىدىن قۇشمۇ ئۇچۇپ ئۆتەلمەس، ھەممە ئىشكىلىرى زەنجىر بىلەن مەھكەم بەند قىلىقلىقتۇر. ئەگەر بۇ كىشى جەننەت بولمىسا ئىدى، مۇنداق يالغۇچ ۋە تەييارلىقسىز ئۇچۇر دەپمۇ كىرەلمەس ئىدى» دېيىشتى. قىز ئېيتتىكى:

— ئى جەبرائىل، ساڭا مۇبارەك بولسۇن. خۇدايتائال مەندەك كىشىنى ساڭا لايىق كۆرۈپ، خوتۇنلۇققا بېرىپتۇ. بۇ ئىلتىپاتقا بىسىار شۈكۈر – سانا ئېيتماق ئاتا – ئانامغا ۋاجىبتۇر.

باپكار خۇشال بولدى. ئۇلار يېتىپ قالدى. قىز چىن ئى-
تىقادى بىلەن باپكارنىڭ كۆڭلىدىكىدەك خىزمەت قىلدى. باپ-
كار ئۆز ئىشىدا كەملىك قىلماي، دەرھال ئۇنىڭ مېھرىگە
مېھىر بەردى، ئاندىن قىز باپكارغا ئاشىقى شەيدا بولدى.
قىزنىڭ ئاتىسى مۇھىم بىر ئىش بىلەن بولۇپ كېتىپ، بىر ئاي-

غىچە قىزنىڭ قېشىغا كېلەلمىدى. باپكار ھەر كېچە قىز يېنىغا كېلىپ تۇردى. ئۇ قىزنىڭ قوينىغا كىرىپ راھەت - پاراغەتتە تاڭ ئاتقۇچە ياتاتتى، تاڭ ئاتقاندا قىزنىڭ قوينىدىن چىقىپ ئوردا ئۆپسىگە چىقاتتى ۋە ساندۇق ئىچىگە كىرىپ مىخنى تولغايتتى - دە، جاڭگالغا بېرىپ چۈشەتتى. بۇ يو- سۇندا قىرىق كۈن ئۆتتى. قىز ھامىلىدار بولدى. قىزنىڭ ئا- تىسى مۇھىم ئىشنى تۈگىتىپ، قىزنىڭ قېشىغا كەلدى. ئۇ ئوردا ئاچقۇچلىرىنى ئۆزى بىلەن ئېلىپ كەلگەنىدى، ئىشىك- لەرنى ئېچىپ قىزنىڭ يېنىغا كىردى، قىزنى كۆردى. قىز ئۆز ھالىدا ئەمەس ئىدى. پادىشاھ ئىنىكئاندىن:

— ھەي، بۇ ئەزىز پەرزەنتىمگە نېمە بولدى؟ — دېدى. ئىنىكئانا بىلەن قىز بولغان ۋەقەنى يەشتى، بايان قىلدى:

— خۇدايىتائالا جەبرائىلنى سىزگە كۈيغۇغۇللۇققا ئەۋە- تىپتۇ، ئاسماندا ئاڭا قىزىڭىزنى نىكاھ قىپتۇ. ھەر كېچە جەبرائىل بۇ يەرگە كېلىپ ياتىدۇ، تاڭ ئاتقاندا يەنە ئاسمانغا چىقىپ كېتىدۇ.

پادىشاھ بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ھەيران بولدى، ئوردىنىڭ يۇقىرى - تۆۋەن ئەتراپىنى تەكشۈردى، ھەممە نەرسىلەرنى ئۆز ئورنىدا كۆردى. پادىشاھ مۇنداق مەھكەم ئوردا يوقتۇر، بۇ نېمە ۋەقەدۇر دەپ ئويلاپ، كېچىسى ئوردىدا قوندى. ناماز خۇپتەن ۋاقتى بولدى، چىراغلار ياندى. پادىشاھ شەمشىرنى ئالدىغا قويۇپ قويدى. بىر سائەت بولغاندى، ھەر كېچىكى يو- سۇن بىلەن باپكار ساندۇققا كىردى، مىخنى تولغىدى، ھاۋاغا كۆتۈرۈلدى، ئوردا ئۈستىگە كېلىپ چۈشتى. ساندۇقنىڭ چۈشكەن شەپىسى پادىشاھ قۇلىقىغا ئاڭلاندى. پادىشاھ ئورنىدىن چاچراپ قوپتى، بىھوش بولدى، ئاندىن ھوشىغا كەلدى. باپكار تۆپىدىن چۈشتى، تامبالچان ھالدا كېلىپ قىزنىڭ ياستۇقىدا

ئولتۇردى. پادشاھ باپكارنى كۆردى، يۇقىرىدا ئاۋازدا
— ئامەننا، رەسەدەقنا، يا جەبرائىل رومەننا، قىلىپ دەپ

باپكارنىڭ ئايغىغا يىقىلىپ، نالە — زار قىلدى. قىلىپ دەپ

— ئى جەبرائىل، بۇ مېنىڭ ئاتامدۇر، — دېدى. باپكار

پادشاھنىڭ بېشىنى ئايغىدىن كۆتۈردى. ئەمما، پادشاھ دەپ

مۇدەم يۈزىنى يەرگە ئۇرۇپ، باپكارنىڭ قول — ئايغىغا كۆزد.

نى سۈرتەر ئىدى ھەم: «جەبرائىلنىڭ ئۆيۈمگە مۇبارەك قەدىمى

يېتىپتۇ» دەپ ھەقتائالغا تولا شۈكۈر — سانا ئېيتتى. باپكار:

— ئى پادشاھ، كۆڭلۈڭنى خۇش تۇتقىن، ساڭا خۇدايد.

تائالانىڭ ئىنايەتلىرى بېھسابتۇر. دۆلىتىڭ زىيادە، ئۆمرۈڭ

ئۇزۇن، دۈشمەنلىرىڭ مەغلۇپ بولغاي، — دېدى. پادشاھ بې.

شىنى يەرگە قويدى ۋە:

— مەن بەندىنىڭ نېمە لايىقتى بولسۇن. ھەقتائالا سىز

جەبرائىلنى ماڭا كۈيئوغۇل قىلماقنى خاھىش قىلىپ ئەۋەتتپتۇ.

مەن بۇ ئىلتىپات — نېمەتنىڭ شۈكرانىسىنى قاچان ئېيتىپ تۈ.

گىتەرمەن؟ — دەپ، يەنە بىر ئۆيگە كىرىپ ئۇخلىدى. باپكار

قىزنىڭ يېنىدا تاڭ ئاتقۇچە ئەيش — ئىشرەت قىلدى. تاڭ ئاتتى،

ئۆگزىگە چىقىپ ساندۇق ئىچىگە كىردى ۋە مىخنى تولغىدى،

ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپ، جاڭگالغا بېرىپ يوشۇرۇنۇپ ياتتى.

قىز ئۇيقۇدىن ئويغاندى، جەبرائىلنىڭ يۈرۈپ كەتكەنلىد.

كىنى بىلدى، قوپۇپ ئاتىسىنىڭ ياستۇقىغا كەلدى ۋە:

— ئى ئاتا، جەبرائىل يۈرۈپ كەتتى، — دېدى. پادشاھ

ھەم ئورنىدىن قوپتى، ئوردا ئۈستىگە چىقتى. شۇ چاغ بىر

يۇلتۇز كۆچۈپ سۇدا ئەكسى كۆرۈندى. پادشاھ بۇنى كۆرۈپ ئد.

شەندىكى، ئاسماننىڭ ئىشىكى ئېچىلىپ، جەبرائىل كىرىپ كې.

تىپتۇ. ئۇ دەرھال يۈزىنى تۇپراققا سۈردى، باپكارنى جەبرائىل

دەپ تەستىق ۋە ئېتىقاد قىلىپ ئۆگزىدىن يېنىپ چۈشتى

ھەمدە قىزغا:

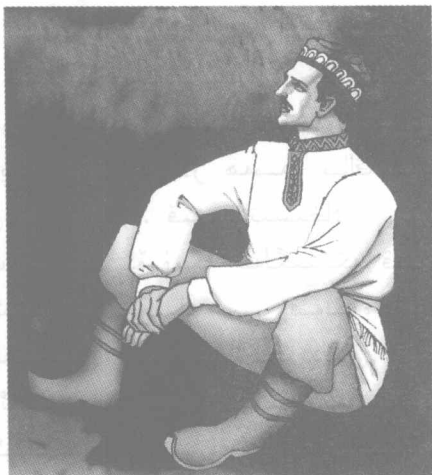
— ئەلۋەتتە، ئەلۋەتتە، جەبرائىلنىڭ ئالدىدا ئىخلاىس بىد-
لەن خىزمەت قىلغايىسەن. مەن بېرىپ جەبرائىل ئۈچۈن خاس
قىممەت باھالىق لىباس ۋە پاكىز ياسىداقلار ھەمدە پاك تا-
ئاملار تەييارلاپ ئىبەرگەيمەن، — دېدى. قىز ئاتىسىغا:
— بۈگۈن جەبرائىلنىڭ مېنىڭ ئۆيۈمگە كەلگىنىگە قى-
رىق كۈن بولدى. بۇ مۇددەت ئىچىدە ئۇنىڭ بىر قەترە سۇ
چاغلىق نەرسىنى ئاغزىغا ئالغىنىنى كۆرمىدىم، — دېدى.
پادىشاھ كۈن چىققاندا ئورنىدىن تۇرۇپ، ھەممە ئىشىك-
لەرنى مەھكەم ئېتىپ ئۆز ئوردىسىغا كەتتى، شۇ كۈنى باپكار
ئۈچۈن بىرنەچچە شاھانە لىباس تەييارلاپ، قىزى قى-
شىغا ئەۋەتتى.

كېچە بولدى، باپكار ساندۇققا كىردى، مىخنى تولغىدى،
ھاۋاغا كۆتۈرۈلدى، شەھرى ئەممانغا قاراپ ماڭدى، پادىشاھ
سارىيىنىڭ ئۆگزىسىگە چۈشتى، ساندۇقتىن چىقىپ تۇڭلۇك-
كە باردى، كۆردىكى، پادىشاھ ۋەزىرى بىلەن، ئىككى - ئۈچ
خادىم ھەم شاراب ئىچىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇلار جەبرائىلنىڭ
ھېكايەلىرىنى قىلاتتى. باپكار تۇڭلۇكتە ئولتۇرۇپ پادىشاھ-
نىڭ ئېيتقانلىرىنى ئاڭلىدى. ئەمما، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىرى
ئاقىلراق ئىدى. ئۇ جەبرائىلنىڭ ھېكايەلىرىگە ئىشەنمىدى ۋە:

— بۇ يالغان ئىشتۇر، سىزگە ئوخشاش پادىشاھنىڭ
بۇنداق يالغانغا ئىشەنگىنىنى ھېچكىم ئاڭلاپ باققان ئەمەس.
مېنىڭچە، شۇنىسى گۇمانسىزكى، بۇ ئادەم ئەپسۇن ۋە ھىيلە
بىلەن سىزنىڭ ئوردىڭىزغا كېلىپ، سىزنىڭ شەرىپىڭىزگە
مۇنداق بەتىناملار قىلدى، — دېدى. پادىشاھ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ،
ئۇنىڭغا ۋارقىراپ:

— مەن ئۆز كۆزۈم بىلەن جەبرائىلنىڭ مۆجىزاتىنى،

ئىززەت-ئىززەت شاراپىنى كۆر -
 دۈم. ئەگەر كۆرۈپتەن -
 دى، بۇ سۆزلەرنىڭ ئۈنۈمى -
 بولۇر ئىدى. جەبرائىل چار -
 غاندا كۆردۈمكى، ئاسماننىڭ
 ئىشكىلىرى ئېچىلدى. سەن
 بۇ بېھۋەدە سۆزلەرنى نېمە
 ئۈچۈن قىلىسەن؟ — دېدى.
 پادىشاھ تەكرار شۇنداق دې -
 دى. ئۇ خادىم ئىشەنمىدى.

باپكار قولىنى تۇڭ -
 لۈككە ئۇردى. پادىشاھ شۇ تۇڭلۇك تۈۋىدە ئىدى. باپكار پەم
 بىلەن ھېلىقى ئىشەنمىگەن خادىمنىڭ بېشىغا چويۇن بىلەن
 ئۇرۇپ ئون پارە قىلدى. ھەممەيلەن بۇ ھالنى كۆرۈپ، ھۇجرا
 يىقىلدىمىكىن دەپ گۇمان قىلدى. لېكىن، پادىشاھ شۇ چاغدا:

— جەبرائىلنىڭ مۆجىد -
 زىلىرىنى كۆردۈڭلارمۇ؟! —
 دېدى.

ھەممىسى ھەيران قال -
 دى. ھەرقايسىسى ئۆز ئۆي -
 لىرىگە كەلدى، يۈزىنىڭ
 ئەندىشە بىلەن ياتتى.
 باپكار ساندۇققا ئولتۇ -
 رۇپ مىخنى تولغىدى، قىز -
 نىڭ ئوردىسىغا كېلىپ
 چۈشتى ۋە ئۇنىڭغا:
 — ئاتاڭ مېنىڭ ھالىم -

دىن ھېكايە قىلدى، بىر خادىم بۇنىڭغا ئىشەنمىدى. خۇدايىتائالا ئۇنىڭغا ئاچچىقلاپ، بۇرادىرىم ئەزرائىلنى ئەۋەتتى. ئۇ غەزەپكە كېلىپ، بۇ ئۆيىنى ئۇلارنىڭ بېشىغا يىقتايمەن، دېگەندى، مەن خۇدادىن تىلىدىم، بېرىپ ئول ھۇجرىنى ساقلاپ تۇردۇم، ئاتاڭ-نىڭ يۈزى ئۈچۈن ئۇ خادىمىملا خالاس قىلدىم، — دېدى.

قىز بۇ نىشانلاردىن ھەيران قالدى. ۋاقىت سۈبھى بولدى. باپكار يەنە كەتتى. قىزنىڭ ئاتىسى ئۇيقۇدىن قوپتى، ۋەزىر ۋە خادىملىرىنى چاقىردى، جەبرائىل قېشىغا بارىلى ۋە ئۆزرە ئېيتايلى، دېدى. ھەممىسى كەلدى. پادىشاھ بۇ ئوردىنىڭ مەھكەملىكىنى ۋە يوغانلىقىنى كۆرسەتتى. بۇلار ھەيران قالدى. ئاندىن ئۇ جامائەتنىڭ ئالدىدا ئاچقۇچىنى چىقىرىپ، ئىشكىلەرنى ئاچتى. ئۇ باشقىلارنى قىزنىڭ ئوردىسىغا ئېلىپ كىردى. قىز ئاتىسىنى كۆردى، ئالدىغا كېلىپ تەزىم قىلىپ، قولىنى سۆيىدى. پادىشاھ جەبرائىلنىڭ ۋەقەسىنى ئېيتاي دەپ تۇرغانىدى، لېكىن قىزى بولغان ۋەقەنى مەن ئېيتاي دەپ، تىلىنى ئىلگىرى سۈزگە ئاچتى. پادىشاھ يەنە باشقا ۋەقە بولدىمىكىن دەپ گۇمان قىلدى ۋە ئىجازەت بەردى. قىزى:

— ئۇشبۇ كېچە جەبرائىل كېلىپ: «ئاتاڭ پالانى ۋەزىر، خادىملىرى بىلەن شاراب ئىچىپ ئولتۇرۇپ، مەنكى جەبرائىلنىڭ ئەھۋالىنى ئۇ جامائەتلىرىگە ئېيتتى، بىر خادىم ئاڭا ئىشەنمىدى، بۇ سېھىر — جادۇ، دېدى. ئاللاتائالا بۇ سۆزگە غەزىپى كېلىپ، بۇرادىرىم ئەزرائىلنى ئەۋەتتى، ئاللا ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ھالاك قىلىشنى بۇيرۇدى. مەنكى جەبرائىل ئۇنى بىلىپ خۇدادىن تىلىدىم. ئاتاڭنى بىرنەچچە خادىملىرى بىلەن ساقلاپ قالدىم، بولمىسا ھەممىسى ھالاك بولۇر ئىدى» دېدى، — دەپ ئەھۋالنى بايان قىلدى.

قىزنىڭ ئاغزىدىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ھەممىسى ھەيران قالدى، راست جەبرائىل ئىكەن دەپ، ئېتىقاد قىلىپ قېلىپ، شىنپى، قىزنىڭ ئالدىدا باش قويدى، «جەبرائىل ئىكەن» دېيىشتى. قىز: — سىلەر خاتىرجەم بولۇڭلار، — دېدى. ئىشەنمىگەنلىكىنى پۇشايمان قىلىپ قايتىشتى.

باپكار قىز بىلەن ھەر كۈنى كېچە ئىش - ئىشەرت قىلاتتى.

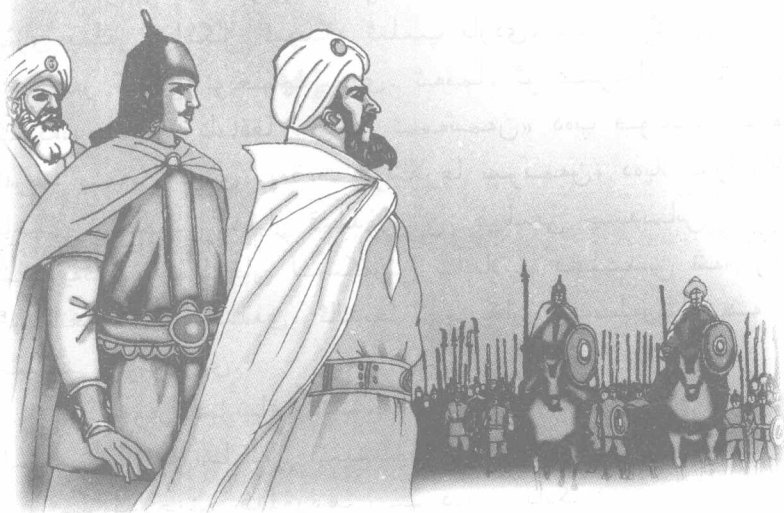
ئۇ قىز باپكاردىن بىر ئوغۇل تۇغدى. خۇدانىڭ تەقدىرى بىلەن پادىشاھ يەنە بىر شەھەرنىڭ پادىشاھىغا قىزىمنى ساڭا بېرىمەن، دەپ ۋەدىلىشىپ قويغانىدى. شۇ ۋاقىتتا ھېلىقى پادىشاھ قىزنى ماڭا بەرسۇن دەپ، كىشى ئەۋەتتى. قىزنىڭ ئاتىسى:

«خۇدايتائالا مېنىڭ قىزىمنى جەبرائىلغا بېرىپتۇ، ھەر كېچە ئاسماندىن چۈشىدۇ، ئەلھال، قىزىم جەبرائىلدىن بىر ئوغۇل تۇغدى» دېگەن جاۋابىنى بەردى. كىمكى بۇ سۆزنى ئاڭلىسا، پادىشاھنى ئەخمەق، نادان دەپ ئىدى.

قىزنى ئالماقچى بولغان پادىشاھ دەرغەزەپ بولۇپ، لەش - كەر يىغدى ۋە قىزنى ماڭا بەرمىگىنىنى كۆرەي، دەپ قوشۇن تارتىپ، شەھرى ئەممانغا كەلدى ۋە ئەممان شەھىرىنى قور - شىۋالدى. ئەممان شەھىرىنىڭ پادىشاھى قىزغا بىر كىشىدىن مۇنداق دەپ نامە يوللىدى: «قىزىم جەبرائىلغا دېسۇن، بىزنىڭ داد - پەريادىمىزغا يەتسۇن. ئەگەر يەتمىسە، بىزنىڭ ھەممە خانۇ مانىمىز بۇزۇلۇر!» قىز بۇ ۋەقەنى «جەبرائىل»غا دەرھال مەلۇم قىلدى ۋە:

— ئۇلار سىز ئۈچۈن كېلىپتۇر، ئۇلارنىڭ تەمەسى سىزدىدۇر، ئەمدى سىزگە بۇ ئىشنىڭ ئىلاجىنى قىلماق

لازمدۇر، — دېدى. باپكار: —
— بۇ كېچە سەۋر قىلىڭ. مەن خۇدايىتائالانىڭ دەرگا-
ھىغا بېرىپ تىلەي، ئۇلارغا بىر بالا ئىبەرتكەي، — دېدى.
قىز بىر كېچە سەۋر قىلدى. سۈبھى بىلەن تەڭ باپكار
ئورنىدىن قوپتى، ساندۇققا ئولتۇرۇپ مېخنى تولغىدى، بىر
سەھراغا باردى، كەچ بولغۇچە جىق تاش تەردى، كېچە بولدى.
ئۇ تۈن نىسبىدە ساندۇققا كىرىپ مېخنى تولغىدى، ھاۋاغا
كۆتۈرۈلدى، ئۇ قوشۇن تارتىپ كەلگەن پادىشاھنىڭ چېدىرى
ئۈستىگە كېلىپ تاش ياغدۇردى. پادىشاھ ئاسماندىن ياغقان بۇ
تاشلارنى كۆردى. بىر تاش كېلىپ بىر لەشكەر باشلىقىنىڭ
بېشىغا تەگدى. ھەممە لەشكەر يالاڭخۇش، يالاڭ ئاياغ بولۇپ
قېچىشقا باشلىدى. باپكار ئارقىسىدىن تاش ياغدۇرۇپ قوغلى-
دى. ئۇلار تىرىپىرەن بولۇپ، ھەر تەرەپكە قاچتى، ھېرىپ،

ئايغللىرى قاپىرىپ، جىمى لەشكەرلەر خار بولۇپ بولدى، قىز -
 نىڭ ئاتىسى ھەم لەشكىرى بىلەن ئات چىرىپ ئۆلدى. قىزنى
 قوغلاپ ئۇرۇپ ئۆلتۈردى. جەڭ قىلىشقا كەلگەن ئادەم
 ئازراق لەشكىرى بىلەن مىڭ مېھنەت - مۇشەققەتلەر بىلەن
 ئۆز شەھەرگە قېچىپ باردى، ئەمما ھەممە نەرسىلىرى ئەمما
 شەھەرىدە قالغانىدى. شەھرى ئەمما خەلقى بۇ ماللارنى ئولجا،
 غەنىمەت ئېلىپ، قىزنىڭ ئايىغىغا يىقىلدى. «جەبرائىل» يېتىپ
 كەلگۈچە كۈتتى، «جەبرائىل» كەلدى. خالايسىڭ ئۇنىڭغا ھەمدۇ
 سانا ئېيتىپ، ئۆيلىرىگە قايتىشتى.
 «جەبرائىل» قىزغا ئېيتتى:

— بۇ كېچە بىرنەچچە قۇشنى كاۋاپ قىل ۋە ھالۋىلىق بىر
 پارە نان، ياخشى نېمەتلەرنى تەييار قىلغىن. مەن ئۇنى ئېلىپ
 بېرىپ، بۇ ئىشنىڭ شۈكرانىسى ئۈچۈن سەھرادىكى جانىۋارلارغا
 بېرىي، خۇدايتائالا شۇنداق پەرمان قىلدىلەر، — دەپ بۇيرۇدى.
 قىز تەييارلاپ بەردى.

باپكار بۇ تائاملارنى ساندۇققا سالدى، مېخنى تولغىدى،
 ئۆزى بىلەن جاڭگال ئىچىگە ئېلىپ باردى، بىر يەرگە يوشۇر -
 دى، ھەر كۈنى تويغۇچە يېدى. ئەمما، ئۇ قىزنىڭ قېشىغا
 كەلگەندە: «مەن تاماققا ھاجەت ئەمەسمەن» دەپ قويايتتى ھەم
 نەرسە يېمەس ئىدى، پەقەت قۇشلارغا بېرىمەن، دەپلا تۈرلۈك
 ياخشى تائاملارنى تەييار قىلدۇراتتى. ھېلىقى چىدىماس پادى -
 شاھ يەنە نۇرغۇنلىغان لەشكەرنى باشلاپ، قايتىدىن شەھرى
 ئەممانغا ھۇجۇم قىلدى، ئالدىغا ئۇچرىغان ئادەملەرنىڭ ھەم -
 مىسىنى ئۆلتۈردى.

بۇ خەۋەر قىزنىڭ ئاتىسىغا يەتتى. پادىشاھ قىزى ئارقىد -
 لىق «جەبرائىل»غا ئەرز ئېيتىپ، ئايىغىغا يىقىلىپ:
 — ئىلاجىنى قىلۇرسىز، — دېدى. باپكار:

— سەۋر قىلىڭ، خۇدايتائالانىڭ بۇيرۇقى قانداق بولۇر-
كىن؟ — دەپ كېچىلىك ئۇيقۇغا كەتتى. سۈبھى ۋاقتى بول-
دى. ئۇ بىر جاڭگالغا كېلىپ چۈشتى، ساندۇقتىن چىقتى،
سەھرادىكى كالا، قوي تېزەكلىرىنى ساندۇق ئىچىگە توشقۇز-
دى، تۈن نىسپى بولغاندا مىخنى ئوڭغا تولغىدى، يۇقىرى
ئۆرلەپ، جېدەلخور پادىشاھنىڭ چېدىرى ئۈستىگە كەلگەندە
تېزەككە ئوت تۇناشتۇرۇپ تاشلىدى. ئوتنىڭ شولىسى ئاسمان-
نى قاپلىدى، لەشكەرلەرنىڭ ھەممىسى ئۇ ئوتنى كۆردى ۋە:
«خۇدايتائالا ئاسماندىن ئوت ياغدۇردى» دەپ، بىر - بىرىگە
باقماي قېچىشتى. ئارقىسىدىن قىزنىڭ ئاتىسى لەشكەر تارتىپ
چىقتى، بىر تۈركۈم لەشكەرلەرنى تىرىك تۇتۇۋالدى، بىر بۆ-
لۈم لەشكەرلەرنى ئۆلتۈردى، ماللىرىنىڭ ھەممىسىنى ئولجا
ئېلىپ، بىرنەچچە مىڭ لەشكەرنى ئەسىر قىلدى، شۇنىڭ بى-
لەن جاھانغا پاتماي قالدى. قىز بۇ خەۋەرنى ئىشىتىپ باپكار-
نىڭ ئايىغىغا يىقىلىپ، بىسىيار تەشەككۈر قىلدى. قىزنىڭ
بىر مەرتە ئاشىقلىقى مىڭ مەرتە بولدى. باپكار خۇشاللىقىدىن
ئۆزىنى ئاسمانچە ئېگىز تۇتار ئىدى. ئۇ قىزنىڭ يېنىدىن بىر
جاڭگالغا باردى، ئۇ يەردە يوشۇرۇپ قويغان بىر ئاز يەيدىغان
نەرسە بار ئىدى، ئۇنى يەپ ئۇخلىدى.

قازارا، ساندۇقتا بىر تال چوغ قالغانىكەن، باپكار ئۇيقۇ-
دىن بېشىنى كۆتۈرگەندە، خاسىيەتلىك ساندۇق ئاللىقاچان
كۆيۈپ بولغانىدى. ئۇ قاتتىق ھەسرەت چەكتى، بۇ يەردە ئىك-
كى كۈن ياتتى، كېيىن: «تەۋەككۈل!» دەپ شەھىرى ئەممانغا
قاراپ راۋان بولدى. ئۇ شەھەرگە كىرىپ، بىر باپكارنىڭ ئال-
دىغا باردى ۋە:

— مەن بىر غېرىبىدۇرمەن، باپكارلىقنى ياخشى بىلىمەن،
ئەگەر بۇيرۇسىڭىز، ئالدىڭىزدا ماتا توقۇغاي مەن، نېمە بۇيرۇ-

سۆڭز شۇنى قىلغايمن، شاگىرتلىققا ئالسىڭىز، دەيدى.
ئۇ باپكار: —

خوپ، — دەيدى.

ئۇ ئولتۇرۇپ ماتا توقۇدى، ئەمما كېچە - كۈندۈز يۇرۇپ

يۈردى، قىزنى ناھايىتى سېغىندى. قىزمۇ جەبرائىل كەلمىدى.

دەپ شىكەستە بولۇپ، بۈگۈن، ئەتە كېلۈر دېگەن ئۈمىد تە ئىدى.

«جەبرائىل» كەلمىدى. بىر ئاي ئۆتتى، يەنە كەلمىدى.

قىز «جەبرائىل»نى بەكمۇ سېغىندى. ئۇ ئىنكائىنغا تامامىي

دەرد - ئەلمىنى ئېيتىپ يىغلايتتى. بۇ خەۋەر ئاتىسىغا يەتتى. پادىشاھ قىزىنىڭ ئالدىغا كەلدى. پادىشاھقىمۇ خاپىلىق چۈشتى. پادىشاھ:

— جەبرائىلنىڭ كۆڭلى سەندىن قالدۇمۇ يا؟ — دەپ سورىدى قىزىدىن. قىز قەسەم ئىچىپ تۇرۇپ: — مەن ھەرگىز ئۇنىڭ كۆڭلى قالمۇدەك ئىش قىلمىغا. نىدىم، — دېدى.

پادىشاھ ئىنتايىن غەمكىن بولۇپ، دەرۋىشلەرگە سەدىقە ۋە ساخاۋەت، نەزىر - چىراغ قىلدى. پادىشاھ خۇدايىتائالادىن كۈيۈۋىلىنى تىلەر ئىدى. قىز ئوردا ئىچىدە نالە - زار ئەيدى. لەپ، ھەيران ۋە سەرگەردان بولۇپ، ئۆزىنى ھالاك قىلىش دەردى. جىسىگە يەتكەندى. پادىشاھ قىزنى شەھەرگە ئەكىلىۋالدى ۋە: — خۇدايىتائالا يەنە جەبرائىلنى يەتكۈزگەي، — دېدى.

قىز كېچە - كۈندۈز توۋا قىلىش بىلەن يۈردى. شۇ كۈنلەردە: «جەبرائىلنىڭ پادىشاھ ئەممانغا ئاچچىقى كېلىپ، ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈپ، قىزنى تاشلاپ كېتىپتۇ» دېگەن سۆز تارقالدى. بۇ ۋاقىتتا شەھىرى ئەممانغا باستۇرۇپ كەلگەن ھېلىقى پادىشاھ ناھايىتى كۆپ لەشكەر يىغىپ، ئەممان شەھىرىگە يەنە يۈرۈش قىلدى. بۇ خەۋەر پادىشاھقا يەتتى، ئۇ ناھايىتى قورقتى، شەھەرنى تاقىدى. قىزنى: «ئۆزۈڭنىڭ ئوردىسىغا بېرىپ ئولتۇرغىن» دەپ بۇيرۇدى. قىز ئوردىغا كېتىپ باراتتى، شۇ ئاندا ئۇنىڭ كۆزى باپكارنىڭ دۈكىنىغا چۈشتى، «جەبرائىل» نى ئۇ دۈكاندا كۆردى، دەرھال ئارقىسىغا يېنىپ پادىشاھقا مەلۇم قىلدى. پادىشاھ كىشى ئەۋەتىپ چاقىرتتى ۋە:

— سىز جەبرائىلمۇ، ئەمەسمۇ؟ — دەپ سورىدى. باپكار:

— ئارى، مەن جەبرائىل، — دېدى. قىزنىڭ ئاتىسى:

— سىزگە نېمە بولدى؟ — دېدى. «جەبرائىل»:

— ھېلىقى كېچە دۈشمەنلەرنىڭ بېشىغا ئوت ياغىدۇرۇپ ھەممىسىنى ھالاك قىلدىم، شۇ سەۋەبتىن ھەممىنىڭ ماڭا غەزەپلىنىپ، ئاسماننىڭ ئىشىكىنى مېنىڭ يۈزۈمگە ياغىدى مېنى ئۆز دەرگاھىدىن قوغلىدى، — دېدى. پادىشاھ:

— ئى جەبرائىل، ئايالىڭىز ۋە بالىڭىزنىڭ يېنىغا بېرىپ ئولتۇرۇڭ. خۇدايىتائالا رەھىم قىلىپ، كۆڭلىڭىزنى يەنە خۇش قىلغاي، — دەپ تەسەللى بەردى، «جەبرائىل»غا شاھانە لىدى باسلارنى كىيگۈزدى.

ئەلقىسسە: جەڭ قىلغۇچىلار ئەمان شەھىرىگە يېتىپ كەلدى. قىزنىڭ ئاتىسى ھەم لەشكەرلىرىنى تەييار قىلدى ۋە دەرۋازىلارنى مەھكەم ساقلاشقا پەرمان بەردى. پادىشاھ بىر كۈن لەشكەرلەرنى يىغىپ مەسلىھەت قىلدى ۋە:

— بۈگۈن كېچە چىقىپ، باسقۇنچى قوشۇنغا ۋەھىمە سېلىپ، ئۇلارنى قورقۇتۇپ ۋەيران قىلىڭلار! — دەپ بۇيرۇدى. پادىشاھ باپكارغا:

— گەرچە ئاللانىڭ سىزگە ئاچچىقى بولسىمۇ، يەنىلا جەبرا ئىللىق خاتىرىڭىز بار، شۇڭا بىز بىلەن جەڭگە چىقىڭ، — دېدى.

باپكار ھەيران ۋە سەرگەردان بولۇپ، تامامى ئۆمۈم ئىچىدە ئات مىنىگەندىم، ئەمدى قانداق قىلارمەن دەپ ئەندىشە قىلىپ، بىر باھانە بىلەن قېلىشنى ئويلىدى. پادىشاھنىڭ بىر ئېتى بار ئىدى، ئۇنداق يۈگۈرۈك ئات ھېچ پادىشاھنىڭ ئاتىدا نىسىدا يوق ئىدى. ھەر قېتىم پادىشاھ جەڭگە ئاتلىنار بولسا ئۇ ئاتقا مىنىپ چىقاتتى، باشقا ئاتنى مىنىمەس ئىدى. «جەبرا ئىل» پادىشاھقا:

— مېنى جەڭگە بۇيرۇدىڭىز، ماڭا ئۆزۈم خالىغان ئاتنى بېرىڭ، — دېدى. پادىشاھمۇ:

— خالىغان ئاتنى مىنىڭ، — دېدى. ھەممە ئاتلارنى باپ-

كارنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. ئۇ ھېچبىر ئاتنى قوبۇل قىل-
ماي، ھېلىقى ئاتنىڭ يېنىغا كەلدى، ئاتنىڭ نامى يادنام ئى-
دى. باپكار:

— مۇشۇ ئاتنى مىنىمەن، ئاندىن دۈشمەننى يوقىتىمەن، —
دېدى. پادىشاھ رەت قىلمىدى ۋە:
— مىنىڭ، — دېدى.

ئۇ ھەر خىل خيالدا ئىدى. ئۇ قېشىدىكىلەرگە:
— پادىشاھ ماڭا تون — سالا كىلدۈرۈپ، ئېگەرگە مەھ-
كەم باغلاپ، شەھەر دەرۋازىسىدىن تاشقىرىغا چىقىرىپ قوي-
سۇن. مەن بېرىپ خىزىر ۋە ئىلياس پەيغەمبەردىن ياردەم
تېلەي، دۈشمەننى زەبۇن قىلاي، — دېدى.

باپكار ھەرنېمە دەپ باققانىدى، دېگەنلىرى ئىشقا ئېشىپ
قالدى. باپكارنى ئېگەرگە تاڭدى. ئۇ تون نىسپى بولغاندا شە-
ھەرنىڭ دەرۋازىسىدىن چىقتى، ئاتنىڭ بېشىنى دۈشمەن تە-
رەپكە قىلىپ بىر قامچا ئوردى. ئات باپكارنى ئېلىپ قاچتى.
زامان — زاماندىن قالغان بىر دەرەخ بار ئىدى، باستۇرۇپ
كەلگەن پادىشاھ چېدىرىنى شۇ دەرەخنىڭ تۈۋىگە تىككەن ھەم
ئېتىنى شۇ دەرەخكە باغلىغانىدى. ئۇنىڭ بىرنەچچە خىزمەتكا-
رى شۇ دەرەخ ئەتراپىدا تۇراتتى. باپكار بۇ دەرەخ يېنىغا يەتتى
ۋە قورققانلىقىدىن دەرەخنى قۇچاقلانغانىدى، دەرەخ يىقىلدى،
پادىشاھنىڭ ئېتى ۋە بىرنەچچە لەشكىرىنى بېسىپ ئۆلتۈردى.
باپكار ھەر كىشىنىڭ چېدىرىغا يەتتى. ئۇلارنى ھەم ئات بې-
سىپ ئۆلتۈردى. باپكار قورققانلىقىدىن: «مانا، جەبرائىل كەل-
دى!» دەپ چۇقان — سۈرەن سالىدى. پادىشاھ بىرمۇنچە خىز-
مەتكار — لەشكەرلىرىنى ئۆلۈك كۆردى ۋە ماللىرىنى تاشلاپ
قېچىپ كەتتى. ئەتىسى قىزنىڭ ئاتىسى كۆردىكى، يەر يۈزىدە
باسقۇنچى قوشۇندىن بىرەر ئاتلىق قالماپتۇ. پادىشاھ ئەممان

چىقىپ قاچقانلارنىڭ پۇل - ماللىرىنى شەھەرگە ئېلىپ كىردى، «جەبرائىل»نى ئىزدەپ بىر قورغاندىن ئېلىپ كەلدى. ئۇنىڭ ئۈستىدە مەھكەم باغلاقلىق ھالدا ھوشىدىن كېتىپ كەتكەن ئۇنى ھوشىغا كەلتۈرۈپ، باشقا ئاتقا مىندۈرۈپ شەھەرگە ئېلىپ كىردى. قىز «جەبرائىل»نى كۆرۈپ ئايىغىغا يىقىلدى. خۇدايتائالاغا سەجدە قىلدى. باپكار شۇنچە ئىززەت - شاراپەت تاپتى، ئورنىدىن تۇرۇپ پادىشاھ ئەممانغا:

— ئەي شاھ، مەن جەبرائىل ئەمەسمەن. مەن بىر مەردۇ غېرىب باپكار ئىدىم، — دەپ ئەھۋالنىڭ ھەممىسىنى يېمىدىن - يىغىنىسىگىچە بايان قىلدى ھەم، — رازىلىق بەرسىلە تۇراي، بولمىسا، ئۆزلىرى ئۆلتۈرۈشتىن بۇرۇن ئۆزۈمنى ئۆزۈم ئۆل - تۈرەي. ئەزىزىم خۇدا، مېنى قويۇپ بەرسىلە، مەن ئۆز ئو - قىتىمنى قىلسام، — دەپ ئىلتىماس قىلدى. پادىشاھ ئەم - مان، بۇ كىشىنىڭ قەدىمى مۇبارەك بولدى، بىرنەچچە مەرتەم دۈشمەنلىرىمنى ھالاك قىلدى، بۇنىڭ نامى ئالەمگە تارقالدى، ئەمدى بۇ جەبرائىلنىڭ قورقۇنچىدىن دۈشمەنلىرىم كېلەلمەي - دۇ، بۇ سىرنى كىشى بىلسە، مېنىڭ قىزىم ئالەمدە بەتنامغا قالدۇ، دەپ ئويلاپ:

— خاتىرجەم بولۇڭ، خوتۇنىڭىز ۋە بالىلىرىڭىز بىلەن بېرىپ ئۆز ئوردىڭىزدا ئولتۇرۇڭ، مەن جەبرائىل ئەمەس دەپ، ئۆزىڭىزنى ئاشكارا قىلماڭ، — دېدى. باپكار: — ئەلۋەتتە، سىرنى ئاشكارىلىمايمەن، — دېدى. باپكار شۇنىڭدىن بېرى پادىشاھنىڭ قىزى بىلەن ئۆمرىنى خۇش ئۆتكۈزدى.

كېيىن باپكار ئالەمدىن ئۆتتى. بۇ يالغان جەبرائىلنىڭ قىسسىسى يادىكار بولۇپ قالدى، ئايالى قان يىغلاپ، ئۆز ئور - دىسىدا ماتەمدار بولۇپ ئولتۇرۇپ قالدى.